د پسرلي موسم و. هرڅه خوشاله او روښانه ښکارېدل ، شنه باغونه،لوی غرونه ،خړې دښتي ،پراخي کروندې شنې اود سپينو غوټيو څخه ډکي وني ، ښايسته او له خونده ډکي ښکاريدې،هر پلو د مرغيو اوازونه اوريدل کيدل چي تا به ويل کاشکي تل داسي موسم وای.

زه به چي ماپښين له کوره را ووتم تر ماښامه به په شنو دښتو کي ګرځېدم او د کايناتو څه به مي خوندونه اخستل،دخدای(ج) قدرتونو ته به حيران تللی وم. يوه ورځ ماښام ډير ناوخته وو چي کورته راغلم، ګورم چي د کور ومخ ته يو موټر ولاړ دی. ورته ومي کتل چي زموږ ګاونډی شيرګل دی. ما سلام ور واچوی، دوی هم زما سلام عليک کړ، وروسته مي پوښتنه ځني وکړه چي خير خو دئ ؟

شيرګل راته وويل :

مور کی مي ناروغه ده اوس يې ډاکټر ته بيايم .

ما ورته وويل:

ولي څه په وسول، ډيره خوبه نه وي په تکليف ؟

شير ګل راته وويل:

مخکي هم يوڅه مريضه وه ، خونن يوه حمله ورباندي راغله،بيسده سوه او سخته تبه يې و سوه .

ما ورته وويل:

ولي دي مخکي دوا نه په کول،هله ژرسه چي ډاکټر ته يې بوزو.

شېرګل راته وويل :

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه زه يې بيايم تانه په تکليفه وم .
زه ورته ټينګ سوم چي يا زه هم حتماً درسره ځم، د شېرګل موركۍ مو،چي ما به ورته شين خالۍ خاله ويل په موټر كي سپره كړه او شفاخانې ته مو بوتله . هلته يو ډاكتر شين خالۍ خاله معاينه كړه دوا يې وركړه او مونږ‌ته يې وويل چي دومره مريضي يې نه ده يوڅه كمزورې سوې ده. انشاالله له دې دوا سره به جوړه سي ،تاسي كولاى سی چي كورته يې بيرته بوزی ،موږ هم شين خالۍ خاله له شفاخاني څه بيرته كورته راوسته، په لاره كي شين خالۍ خاله راته وويل:
زويه ته ناحقه راسره په تكليف سوې؟
ما ورته وويل:
چي بيخي نه يم په تكليف سوی،ته خومي خپله خاله يې ولي داسي راته وايې.
شين خالۍ خاله هم دعا راته وكړه چي خدای دي كاميابه لره ، دوی خپل كور ته ولاړل زه هم خپل كورته راغلم كور ته چي راغلم مور مي پوښتنه راڅخه وكړه:
څو مره ډېر وځنډې دې چيري تللی وې ؟
ما ورته وويل:
شين خالۍ خاله مريضه وه له هغې سره روغتون ته تللی وم،ځكه راباندي ناوخته سو.
ماته مي مور بيا وويل:
ولي څه په سوي وه؟
ماورته وويل:
دتشويش خبره نه ده ،ډاكتر ورته وويل چي يوازي كمزورې سوې ده ،نوره كمه خبره نه وه، كيدای سي چي سهارته به ښه سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورمي ماته ډوډۍ ساتلې وه ډوډۍ مي و خوړه چاى مي هم وڅښلې لمونځ مي وکی وروسته نو بیده سوم سهار وختي راکښېنستم، ترلمانځه وروسته د شیر ګل کورته راغلم او شین خالۍ خاله هم راغله ،ماته یې وویل:

چي زویه زه خو جوړه سومه .

ما ورته وویل :

ښه سو چي جوړه سوې ، زه هم ستا پوښتني ته راغلم چي شین خالۍ خاله به څنګه سوې وي ،جوړه سوې به وي که یا،چي ته مي جوړه ولیدې خوشحاله سوم.

شین خالۍ خاله هم خوشحاله سوه او راته وه یې ویل:

خدای دي د یو ښه کوزدې خاوند کړه چي زما دي پوښتنه وکړه ،ماښام هم راسره په تکلیف سوې کور دي ودان . ماته چي شین خالۍ خاله دکوزدی نوم رواخیستی، نو د کوزدې نوم ډیر ښه خوند راکی، او په زړه کي مي وویل :

چي کاشکي د کوزدې خاوند سوی وای، نو د شیرګل سره مي د سهار چای هم وڅښلې او ځني را رخصت سوم .

کورته راغلم له ځانه سره چورت وهم چي اوس خو ځوان سوي یې باید چي دکوزدې غم وخورې،نو مي له ځان سره دا تصمیم ونیوی چي باید کوزده وکړم .نو د ځوانۍ زړه دې چي هر څوک راته وایي د پلاني ښه لور ده نو ما به له ځانه سره ویل چي داغه به زه کوم ، اخیر ته مي د نظرجان اکا لور په دې خاطر چي د هغې صفتونه ترنورو ډېر کیدل او دښایست ساري یې نه وو انتخاب کړه ،ما ویل که یې را کوله نوله دې سره به واده کوم . اوس نو په دې چورتو کي غرق یم چي خپل کور خو نه سې ویلای چي د نظر بابا لور به راته کوی ، یا زه هغه نجلۍ کوم ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرمېږم اوخپل شرم راته دا جاېز نه ګڼل چې ورته و وايم،حيران وم چې څه به کوم تر څو مې دا فيصله له ځان سره وکړه چې شرم به شاته کوم اول به شين خالۍ خاله ته وايم که يې همکاري راسره وکړه خوبيخي به ښه وي ، خير په ډير کم جرت سره د شين خالۍ خاله کورته ورغلم هغې ته مې وويل:

چې خاله زه يوه خبره درته کوم خو چې خپل زوی شېرګل ته به لا هم نه وا يې.

شين خالۍ خاله راته وويل:

چې دا څنګه پټه خبره ده چې شېرګل به لاهم نه په خبروم ؟

ما ورته وويل :

چې هو هغه به هم نه خبروې ځکه ډيره مخصوصه خبره ده .

شين خالۍ خاله راته وويل:

صحيح ده راته و وايه چې هره خبره وي زه يې منم اوهيچاته نه وايم.

ما ورته اول دنظرجان اکا کور و ښودی،بيامې د نظرجان اکا لور ور و ښوده،چې هغه مې خوښه کړې ده ،هغه به څنګه د ځان کړم،خپل کور خو چاته نه سم ويلای ،حيران يم چې څه وکړم خو ته به په دغه کار کې مرسته راسره کوې.

شين خالۍ خاله راته وويل:

ښه دا خبره ده ،داسې و وايه چې مين سوی يې؟

ما چې ويل څه به راته وايې دا خو ډير اسانه کاردی ،اوس ته راته و وايه په مرکه ورسم که څه وکړم ؟

ما ورته وويل:

چې هو ورسه چې دوی څه درته وايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شين خالې خاله راته وويل:

چي زما خو داسي خوښه ده چي اول يې لور و وينم وروسته به مر که ورته وکړو، کيدای سي تاته چا ويلي وي خوښايسته نه وي .

ما ورته وويل:

چي زه نور نه په پوهېږم ،ته پوه سه اوکار دي ،خو دومره درته وايم که دي دا کار سرته ورسوی ډيره غټه شريني به درکړم .

شين خالې خاله راته وويل:

چي ته خو مي لکه زوی داسي يې ستا څه شريني واخلم .

ما ورته وويل:

چي که داسي وي نو بيا بيخي ښه ده .

شين خالې خاله راته وويل :

ته دا خبري پرېږده اصلي خبري به را واخلو زه به نن ماپښين ورسم او تا ته به سبا ټول معلومات درکړم ،دا کارنو اوس ماته پرېږده،زما سره ته ډېر سترې سوې چي روغتون ته دي بوتلم، زه به هم دغومره ستاپه کار کي ځان سترې کوم .

نو مي شين خالې خاله ته کار ور وسپاری او ځني را رخصت سوم ،زړه مي ډير دربېدی چي څنګه به سي دا کار به سره ورسيږي که يا، بس توکل په خدای مي وويل چي خدای خو مهربانه دی ګوندي سره ورسېږي، خير دا دی سبا سو ورغلم د شين خالې خاله کورته . شيرګل له کوره را ووتی او راته و يې ويل:

په خير راسې راځه کورته ولي ولاړ يې ؟

ما ورته وويل :

چي ستامورکې مي په کار ده .

شيرګل خپلې مورته ور بږغ کړل او ما ته يې وويل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه څمه یو ځای کار لرم مورکۍ راځي. شیرګل ته مي رخصت ورکړ شین خالۍ خاله هم راغله او راته و یې وویل:

چي زویه ښه ځای خو دي انتخاب کړی دی،ډیره ښایسته نجلۍ وه ته غم مه کوه ډیر ژر به ستا سي. دا خبره چي یې را ته وکړه ډیر خوشاله سوم ما ورته وویل:

څه دي وکړه حال راکه.

شین خالۍ خاله راته وویل:

چي زه پرون ماپښین دهغوی کورته ورغلم ،هلته مي یوه ښایسته نجلۍ ولیده او ورته ومي ویل زه له یوه لیري ځایه راغلې یم ډیره ستړې سوې یم، که دي یو ګیلاس یخي اوبه را کړې ثواب به دي سي. دغه نجلۍ کوم چي تا انتخاب کړې وه ماته یې اوبه راوړلې ،ما پوښتنه څني وکړه چه کور مو نور څوک سته ؟نو دې راته وویل :

چي یانن زه یواځي یم او مور مي یوځای تللې ده کیدای سي وروسته راسي .

ما ورته وویل :

چي نوري خوندي هم لرې ؟

دې راته وویل:

چي یا په کور کي یوه زه یم،یو مي پلار دی او یوه مي مور ده .

ما ورته وویل :

داغه تاسي دري تنه په کور کي اوسېږی نور څوک نسته؟

دې راته وویل:

چي هو موږ په کور کي داغه درې تنه اوسیږو .

ما ورته وویل :

کولای سم له تا یو څو پوښتني وکړم او ته ځواب راکړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې راته وويل:

ولې نه سل پوښتـنـې خو وکړه .

ما ورته وويل:

نوم دې څه شي دی؟

دې راته وويل :

زرغونه.

ما چې د شين خالۍ خاله له خولې دا نوم وا ورېدې و لړزېدم چې نوم يې لا ښايسته دی دا به څومره ښايسته وي نو ورته غوږ سوم ما ورته وويل:

ښه نور.

شين خالۍ خاله راته ويل ته لکه چې اوس لا په چورته کې ډوب سوې .

ما ورته وويل:

يا ته کيسه کوه تاته مې غوږ نيولی.

شين خالی خاله وويل :

بيا مې پوښتنه څنې وکړه ښه زرغونې جانې واده دې کړی دی که يا ؟

زرغونې وويل :

واده! تراوسه مې کوزده لاهم نه ده سوې .

ما ورته وويل :

ولې يې نه کوې ؟

زرغونې وويل:

وبه يې کړم تر اوسه خومې عمر هم لږدی او بل داسې زماپه خوښه څوک هم نه دی راته پيدا سوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وويل:

که پيدا سو بيا خو به يې کوې؟

زرغونې وويل :

ولې نه ژوند بې واده څه خوند کوي او چي زماپه زړه وي بياخويي بيخي کوم .

ما ورته وويل :

که داسي وي نو زه راغلې په همدې خاطر يم ته مي ور وښودې او ستاسو کور،چي ډيره ښه کورنۍ ده ښه خلک دي ښه ځای دی اوستاسو سره يې زړه دی چي دوستي وکړي .

زرغونې راته وويل:

خاله داڅنگه کيسې کوې زه خودرڅه شرميږم هم،خيردا چي ته وايې نو هغه څنګه ځوان دی او کمال لري نې لري؟

ما ورته وويل:

ډير ښايسته ځوان دی دومره ښايسته چي تر تا ډير ښايسته،کاريگرهم دی او دښه کمال خاوند هم چي ته وائي هغه خوی پکښې کي دی ،چي ستا هر کمال خوښ وي هغه کمال پکښې دی،نور نو ته څه غواړې.

زرغونې وويل:

که داسي وي څنګه به هغه ووينم .

زه ورته حيرانه سوم او پوښتنه مي ځني وکړه چي ورسره ليدلای سې؟

زرغونې وويل :

چي وو ولي نسم ورسره ليدلی ته دومره حيرانه ولي شوې .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوربه درته اجازه درکړي چي له هغه سره ووینې .
زرغونې وویل:
ولي نه د یو ساعت لپاره خو اجازه راکوي یو بهانه نه یو بهانه به ورته وکړم اوله هغه سره به ووینم.
ما ورته وویل:
چي دا خو بیخي صحي ده زه له هغه سره خبري کوم چي هغه څه وایي اوس ماته اجازه راکړه زه ځمه سبا انشالله درته راځمه .
زرغونې وویل :
دومره ډیر وخت تیروې،یوڅه خوژر راسه .
ما ورته وویل :
زه کوښښ کوم چي ډیرژر راسمه کنې سبا خوبیخي راځمه.
نو زرغونې رخصت راکړ او راغلمه کورته ستاسو کره درغلم ته نه وې، اوس نو ته په دې کي څه وایې ورسره وینې ، نه ویني څه ورسره کوې .
ما ته چي کله شین خالی خاله دا خبري وکړې لاسونه مي ورمچ کړل او ورته ومي ویل چي ولي نه ورسره وینم چیري به ورسره ووینم، تر څو زوړ میدان مي په نظر کي راغی، چي په زاړه میدان کي به سره ووینو ځکه زوړمیدان مشهوره میدان وو اوهرچا پېژندی هلته هیڅوک هم نه وي ،هلته خوراتللی سي.
شین خالی خاله راته وویل:
هغه ځای زما هم درسره خوښ دی زه به نن ورسم د سبا لپاره به هغه ځاي ور وښیم چي هلته راسي .
ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا دسهار نهه بجې ور و ښیه صحي وخت دی ، شین خالۍ خاله وویل:

بیخي صحي ده زه هم همداسي ورته وایم.لکه چي کارمي درته سم کی زویه.

ما ورته وویل:

ډیره مننه زه دي وګټلم زما ځومره وار ورته خطا وو، تا ځومره اسانه کی ستاشریني پرماپور ده.

شین خالۍ خاله راته وویل:

دا خو بـیخي اسانه کار وو،هسي ته ورته وارخطا وې .له شین خالۍ خاله څخه رخصت سوم او د سبا د نهو بجو په انتظار وم چي زرغونه جانه به راځي، نوم مي هم زده کی په دغه ورځ ماځیګر وو چي کور ته راغلم،او شین خالۍ خاله هم زموږ په کور کي ناسته وه .

سترې مه سې مي ورسره وکړه .اوپه اشارو يې و پوهولم چي هغه کار سر ته ورسیدی سبا به هغه ځای ته ورسې .

ډیر خوشاله سوم چي کله به سهارسي،خیر شپه سوه او دا شپه راباندي دومره اوږده سوه لکه پوره یو کال ،په هیڅ رقم نه تېرېده چورتونه مي وهل چي داسي به کوې، داسي به کوې ،دابه کوې ، دابه ورته وایې ، دابه نه ورته وایې زر رقمه پلان جوړ کړم بیرته راڅخه خراب سي څه وڅه وکړم خو بیا هم په هیڅ رقم شپه نه تیریږي، شپه نه وه یو کال و چي تیر سو، سهار نهه بجې به لانه وې زه زاړه میدان ته ولاړمه او د زرغونې انتظار مي کوی یوې خوا او بلي خوا ګورم ترڅو په یوه شنه چادري کي مي یوه ښځه تر سترګو سوه چي زماوطرف ته راروانه وه ډیر خوشحاله سوم ما له ځان سره وویل که وه داغه به وي. رښتیا هم هغه خپله زرغونه وه اوراغله زما خواته ،کله چي را ورسېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوزه داسي رېږدېدم داسي رېږدېدم لکه د ملاريا تبي چي نيولی وم،بيخي مي ځان نسو کنترولولای، تر هغه وخته مي ليدلې هم نه وه مګر ډير رېږدېدم کله چي ښه را نيږدې سوه او زما له څنګه سره ودريده نو لږ مي ريږديدل ارام سول ،ما سلام نسوای ور اچولای ،لومړی زرغونې سلام را واچا وه .ما يې سلام عليک کړ او ورته و مي وويل:

په خير راغلې ؟

زرغونې وويل:

خير دی په نصيب سه په خير راغلم .

ما ورته وويل:

کور دي څه بهانه وکړه ؟

زرغونې وويل:

بهانه پرېږده دا دې درته راغلمه راغوښتې دي وم. ما ورته وويل:

ښه سو چي راغلې نو بوغره دي له مخه نه ايسته کوې داغسي په پټ مخ خبري راسره کوې ؟

زرغونې وويل :

څومره بې صبره يې دا دی اوس به يې ايسته کړم چي ته خوشاله سې .

زرغونې چي له مخه بوغره ليري کړه ما يې چي مخ ته وکتل،داسي مخ يې وه لکه تازه چي غوټۍ ګل سوې وي ، داسي ښايست الله(ج)ورکړی وو،چي زه يې د مخ جلوې ته حيران تللی وم چي څومره ښايسته ده او کوم چا چي ماته ده دې په باره کي صفت کړی وو، له هغه نه هم ډيره ښايسته ده ، زه ده دې دښايست په چورت کي ورک سوم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي وم لکه په خوب کي چي يوڅوک وينم،يا کوم ښايسته تصوير ته چي ګورم ،زه لا د دې ښايست ته حيران وم، چي زرغونې راته وويل:

که داغسي راته ګورې نو وخت خوبه زماپه ليدلو تېرسي، ښه څنګه يې څه حال دي دئ زما عاشقه ؟

ما ورته وويل:

چي حال مي مخکي له دېنه ښه وو، مګر پس له دينه زما حال نورښه مه غواړه زه دي په درياب کي غرق کړم، او ته وايې څه حال دي دئ دغه مي حال سو ستا په لومړي ليدلو باندي چي ته يې ويني څنګه حال مي دی ته مي ويني ښه دي که بد ؟

زرغونې وويل:

بد حال دي خدای نه درباندي راولي ښه حال دي دئ .

ما ورته وويل :

ښه او بد حال مي اوس ستا په لاس دی ما دي صفت له خلکو اوريدلی وو چي ترتا ښايسته په دا کلي کي نسته ،ترتا ښايسته خو په دې کلي کې نه بلکي په دنيا کي نسته.

زرغونې وويل:

مسخرې مه راسره کوه ته برعکس خبري کوې تر ما بدرنګه په دنيا کي نسته، او ته وايې چي ښايسته يم.

ما ورته وويل:

داسي مه وايه اخير زما په خاطر خو مه وايه،څه درته و وايم د ميني او محبت خبري وې چي نه خلاصيدې ډير وخت مو په خبرو تير کې، اخير ته زرغونې وويل:

زه اوس ځمه ډير ناوخته سو سبا به بيا همدلته سره وينو .

ما ورته وويل: دومره ژر ځې يو څه وخت خو لا پاته سه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغونې وويل:

ډېر وخت تير سو هسي تاته نه معلوميږي، پخواني خلک وايي چي اوګره په تلوارنه سړيږي او ته دومره تلوار کوې وايې چي دومره ژرځې. ما ورته وويل:

چي ځې نو په مخه دي ښه سه سبا به پر همدغه وخت دواړه دلته راځوخوچي هيردي نسي.

زرغونې وويل:

هو دا صحي وخت دی نه مي هيريږي بېرېږه مه راځمه.

ما هم ورسره خوښه کړه او سره رخصت سوو، زه چي کورته راغلم، چي هرشي ته ګورم زرغونه راته پکي معلوميږي ،په هرشي کي راته د دې خندا ،د دې خبري د دې ښکلا ښکاري، لنډه دا چي زرغونه مي په ستر ګو کي وه، دغه ورځ او شپه مي ټوله له دې سره په چورتونو کي تيره کړه، خوب خو مي بيخي کړی نه دی او د سبا راتلو په انتظار ومه چي ژر سهار سي او زرغونه ووينم چي لږ کرار راته حاصل سي، خوسهار سو او اته بجې سولې له کوره مي حرکت را وکی او زاړه ميدان ته راغلم هلته انتظار ومه له ځانه سره مي ويل چي نن به ورته څه وايم څه به نه وايم ،داسي نه وي يوه خبره مي ترخولې و وزي او راڅخه خوابدې سي،بيابه ټول عمر پر اورګرځمه او س خو مو سره ليدلي هم دي ،خير دغه چورتونه دي وهم يې چي زرغونه راغله،اوزه بيخي په خبرسوی هم نه وم، سلام يې روا چوی او بوغره يې له مخه ليري کړه ،ما يې سلام ته عليک و وايه اودا وارمي په لاس ستړې مسې ورسره وکړه،ما چي يې لاس په لاس کي ونيوی دومره خوشاله سوم ما ويل له ډيري خوشالی نه مي زړه ونه دريږي ښه پوښتنه مي ورسره وکړه او دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم راسره ښه خبري وکړي . بیا مو د میني خبري شروع کړې په اخیر کې زرغونې راته وویل :

سبا شپې ته مي زموږ کره میلمه یې او میلمه هم خاص زما یې .

ما ورته وویل:

کور لکه چې څوک نسته چې میلمه کوې مې که څنګه؟ او میلمستیا به زه درته کوم ته یې څنګه راته کوې.

زرغونې وویل:

اول ما درته ویلي دي زما میلمستیا وخوره وروسته زه ستامیلمستیا خورم ،او کور مي هم پلار سته هم مي مور .

ما ورته وویل:

دومره ژر راته خواشینې سوې په هغوی مي لکه چې وژنې، او هغوی به بیا تا ته څه وایي چې دا پردی سړی دلته څه کوي بدنامه کوې مي . زرغونې وویل:

داسي مه وایه ما خپله زما مور او پلار ته دا خبره کړې وه چې زه سبا ته یو میلمه لرم ته مي ورښودلی یې او ستا صفت مي هم ډیر ورته کړی دی، زما مور او پلار راسره ومنله .چې ستا خوښه وي زموږ هم درسره خوښه ده .

زه یقیني ډیر وارخطا سوم چې دا څنګه کیسه سوه او ورته ومي ویل :

دا نه درسره منم، بل چې هر څه راته وایې پر دواړو سترګو یې درسره منم ،خو زرغونې جانې دا کار ډیر راته ګران ښکاري.

زرغونې وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا کېږه مه ،ما خپل مور او پلار ته ویلې دي چي زه له تا سره مینه لرم او دوی هم ما ته د خپلي میني اجازه راکړې ده . او بل زه درسره یم ستا ولي وارخطا دی ،حتماً به راځې .

ما ورته وویل: چي ته دومره ټینګار کوې نو صحي ده که مرم هم در سره ځمه .

زرغونې وویل:

ولي داسي وایې خدای دې مه وژنه، زه درسره یم هر څه سم دي،دهیچا پروا مه کوه، اوس رخصت راکه سبا شپه لږ وختي راسه زه دي انتظار کومه، اوهلته به ډېري خبري وکړو .

ما هم رخصت ورکې،کله چي زرغونه راڅخه تله ،لکه زمازړه چي یې هم ورسره وړی،ترهغو مي ورته کتل ترڅو چي له ستر ګو مي پناه سوه، او بیازه هم کورته راغلم ؛حیران تللی وم چي څنګه مور او پلار یې دي هغوی هیڅ نه ورته واي او د دې زړه ځومره غټ دی یوه هفته نه کیږي چي سره شناخته سوي یو او بیا مي میلمه کوي،خیر دا ټولي خبري مي پرېښودې او ومي ویل :

که هر څه پېښیږي پیښ دي سي زماد زرغونې د ستر ګو له خاطره قبول دي، خیر دی که ورباندي بدنامه هم سم پروا نه کوي ،پر ته له دېنه خو نور ژوند هیڅ خوند نه کوي ،دا دی سبا ماښام وختي د زرغونې د کور پر خوا ور روان سوم ، پښې مي رېږدې دې وارخطا هم وم څو کور ته یې ور ورسېدم د کور دروازه مي سوکه ور وټکوله که ګورم دروازه د زرغونې پلار راخلاصه کړه او راته و یې ویل: راځه زویه ولي ولاړ یې .

ما سلام ور واچوی او ده زما سلام علیک کی او زه هم سرای ته ورسره ننوتلم دزرغونې پلار راته ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د زرغونې جاني میلمه یې ؟
ما ورته وویل:
چي بلې هو هغه زه یم زما په زړه نو یو الله خبر و چي څومره وارخطا وم او څومره په وارخطایي مي ځواب ورکوی ،خو ولاړلو په یو خونه کي کښېنستو او دزرغونې مور او زرغونه هم راغله ستړې مسې یې راسره وکړه ،زه نو دومره وارخطا وم چي یوائې زرغونه په ما پوهیده،مور او پلار یې نه دي راپوهیدلي ، زرغونې راته وویل:
یخي اوبه درته راوړم .
ما ورته وویل:
هو رایې وړه.
زرغونې اوبه راته راوړي. اوبه مي وڅښلې لږ څه ارامه سوم. دزرغونې پلار پوښتني راڅخه کولې. ما یې ځوابونه ورکول.ترڅو د ډوډۍ خوړلو وخت سو؛ ډوډۍ مو وخوړله چای مو هم وڅښلې،ټول شیان چي خلاص سول،نو د خوب کولو وخت سو، دزرغونې پلار راته وویل :
چي زویه موږ خوبیدیږو ته به هم بیده سې که چیري یوائې بېرېږي نو زه به درسره پرېوزم ؟
ما ورته وویل:
یا زه یوائې نه بېرېږم همیشه یوائې بدېږم ،تاسو بیغمه بیده سی .نو ټولوته مي اجازه ورکړه او زه هم په ځای کي بیده سوم ،له ځان سره دا چورت راولویدی چي نه یې پلار وزرغونې ته څه وویل نه یې مور ورته وویل څنګه خلک دي څنګه رواج یې دی، حیران تللی ومه ماویل څنګه ژرسره شناخته سوو،زه څومره بختوریم چي دزرغونې دکورنۍ په رقم کورنۍ مي ترلاسه کړه، په دغه فکرونو کي ومه چي خوب وړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وم ،یوساعت به نه وو تېرسوی چي د خوني دروازه راخلاصه سوه او یوڅوک خوني ته راغلل.

ما وربانديږغ کړل څوک یې ؟

زرغونې وویل:

ببرېږه مه زه یم،تاخو ویل چي زه نه ببرېږمه .

ما ورته وویل:

ته په دا توره شپه کې څه کوی، ولاړه سه مور او پلار که دي خبر سول قیامت به جوړ کړي ځه ولاړه سه او زما مینه مه بدنامه وه .

زرغونې وویل:

بېغمه اوسه هیڅ نه کیږي هغوی دواړه بیده سول او زه ځني راو وتلمه .

ما ډیري زاری ورته کولې چي ولاړه سه خو زرغونه مي ځای ته راغله، اوله څنګ سره مي کښېنسته، ټینګ یې په غېږ کي ونیولم زه چي یې په غېږ کې ونیولم وریښتان مي ټول جګ جګ ودرېدل، ما ورته وویل:

څه کوې ؟ خوب وینې که څه ، ځان ته دي پام سته .

زرغونې وویل:

یاخوب نه وینم ،تا وینم یواځي تا،ته چي مي له څنګه سره یې ځان ته څه جهان ته مي هم پام نسته . ببرېږه مه زما زړه یې ، زه درسره یم ، اوس به تا ما ته دلاسایي راکوله چي نارینه یې او نارینه خو له هیڅ شي څخه نه بیریږي، ته څومره بې زړه یې او بې زړه انسان کله مینه کولای سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته چي زرغونې دا خبري وکړلې لږ ننګ راته ودرېدی ،چي رښتیا هم دابڅه ده نه بېرېږي زه څنګه وبېرېږم، نو ما هم په غېږ کي ټینګه کړه او ورته ومي ویل:

ستا خبري مي ومنلې، چي بې زړه انسان مینه نسي کولای،له دینه وروسته به زه له هیچا څخه ډار و نه کړم؛ تر ډېره وخته پوري مي په غېږ کي نیولې وه وروسته مي له غېږي لیري کړه او خبري مو شروع کړې ،ماور ته وویل:

چي پلار اومور دې څه نومېږي؟

زرغونې راته وویل:

پلار جان مي نظر جان نومېږي،اومور مي مورنومېږي.

ماور ته وویل:

ولي دي د مورنوم نه راښې.

زرغونې وویل:

چي دهغې نوم نه درښیم،څکه دمور نوم یې ترهرنامه ښه خوندراکوي .

ماهم بیا پوښتنه نه ده څني کړې ، وخت ناوخته سو ،نو ما زرغونې ته اجازه ورکړه چي بالا نو ولاړه سه سهار سو، مور او پلار به دي راکښېنستلي یي . زرغونې راته وویل:

په یوه شرط څمه که یې راسره منې څمه کنې تر سهار به درسره یم.

ما ورته وویل:

ستا هر شرط مي قبول دی خو اوس ولاړه سه بیا به سهار راته و وایې .

زرغونې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهاريې بيا نسم درته ويلای اوس درته وايم او اوس به يې اورې .

ما هم ورته وويل:

و وايه هرڅه چي راته وايي زماقبول دي .

زرغونې وويل:

شرط دا دی چي سبا به هم راځې بيا مي ميلمه يې.

ما ورته وويل:

پلار به دي پوه سي چي دا ولي هر ورځ راځي له هغوی څخه بد کار دی ،يو څو عمرروسته به راسمه .

زرغونې وويل:

هغوی ما ته پرېږده ته راسه هغه مسوليت يې زما.

ما هم ورسره ومنله ،چي ته وايې نو بيا راځم ،ما خو له خدايه غوښتل چي راسم نو مي زرغونه په زور له خوني را و ايستله او زه بيده سوم .

سهار ناوخته راکښېنستم لمونځ قضا سوی وو ځکه ډېر بې خوبه ومه وروسته بيا دزرغونې پلار نظرجان اکا راغی ما ته يې وويل:

زويه سهار دي په خير ،ماښام به دي خوب کړی وي که يا ؟

ما ورته وويل:

چي ډير ښه خوب مي کړی وو بيخي لمونځ راڅخه قضا سو .

نظرجان اکا وويل:

که دي خوب کړی نو ښه به يي خبري مو ډيري سره وکړې ترڅو زرغونه او مورئې هم راغلې چای مو په ټولو سره يو ځای وڅښلې،تر ډيره وخته پوري هلته وم بيا مي له ټولو څخه اجازه را واخيسته چي زه ځمه خدای په اماني مي له ټولو سره وکړه او له کوره يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووتلم ،او د راتلونکي شپې په انتظار وم، ورځ تیره سوه او شپه سوه نو زه بیادتیري شپې په څېر د هغوی کورته ورغلم په هغه خونه کي کښېنستم ،په کومه کي چي مي تیره شپه تیره کړې وه ، له نظرجان اکا او کوروالا څه یې ډېر شرمېدمه،بیخي مي ورته کتلای نسوای،بیامي ویل چي خیردی په مینه او جنګ کې هر څه پېښیږي ،تر هر څه وروسته زه بیا لکه د تیري شپې په څیر یواځي بیده سوم او ټوله راشخه ولاړل،اوس نو خوب هم نه راتلی ځکه پوهېدمه چي زرغونه خو راځي بیا به ټوله شپه په خبرو تیره وو ،په همدې فکر کي وم چي زرغونې دروازه راخلاصه کړه ، دا وار نو زه هم ډېر دلاوره وم ور ولاړ سومه په غیږ کي مي ونیوله؛تر ډېر ساعته مي په غیږه پوري نیولې وه. وروسته مي ورته وویل:

چي خدای مو دي تل سره یوځای لري خدای(ج)مودي نه سره جلا کوي .

زرغونې هم وویل:

چي خدای (ج) سره یوځای کړي یو او همشه به سره یوځای یو . همداسي ډیري خبري مو ترسهاره پوري وکړې او د سهار وخت را نږدې وو چي زرغونه راڅخه ولاړه .لنډه دا چي پوره یوه میاشت دغسي مینه او محبت زما اود زرغوني سره جاري وو. تر څو ما او زرغونې دواړو همدا تصمیم ونیوی چي نور په میلمستیا یا په بله بهانه څه نه جوړیږي،واده به سره وکړو او د همېشه لپاره به سره یوځای سو، ما ورته وویل:

سبا شپه زه راځمه ستادپلار او ستا له مور سره خبري کوم چي هغوی څه وا یي خوښه یې ده که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغوني هم را سره ومنله چي بيخي صحي ده.سهارسو او د زرغونې له کوره را و وتلم په دا سبا شپه بيا ورغلم تر هر څه له مخه مي دا خبره ورسره ياده کړه چي ما خو داسي تصميم نيولی چي له زرغونې سره واده وکړم او د تل لپاره سره يوځای سو ستاسو څنګه راسره خوښه ده ؟ زه نور له دې پرته يوه ثانيه هم ژوند نسم کولاي دا مي لکه وينه په رګونو کي بهيږي او زما د ژوندنوره خوشالي د دې په لاس کي ده اوس نو تاسي څه راته واياست ستاسو خوښه ده چي موږ واده سره وکړو؟ نظرجان اکا چي زما خبري وا وريدې له خولې نه يې يوه سړه ساه و ايستله او راته و يې ويل:

چي زويه ما به د خدای(ج) بل ارمان نه درلودی چي ته مي زوم سوی وای موږ به له تا بل ښه ځوان چيري پيدا کړو ،ښه خوش اخلاقه او مهربانه ځوان يې خو خبره دا ده چي زرغونه خو ماله يو بل چا سره قول کړې ده زويه . او زه په خپل قول ولاړيم ،بې قولي نه کوم زرغونه خو د بل چا امانت ده .زه يې تا ته نسم درکولای.

ما ورته وويل:

چي دا خبره خو ما ته نه زرغونې کړې ده او نه هم تاسو راته ويلې د، دا بيا څه عجيبه کيسه ده .

نظرجان اکا راته وويل:

چي رښتيا هم داغسي ده ما ستا زړه نه خپه کوی ما دا فکر کوی چي ته به د زرغونې دوست يې نو په همدې دليل مي نه درته ويل اوس پوه سوم چي ته د زرغونې سره مينه کوې او کيدای سي چي د زرغونې هغه بل نفرکوم چي ما ورسره قول کړی دی ،نه وي خوښ او تاته يې نه دي ويلي ، په دې کي نو زما څه ګناه ده .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د زړګونې هغه نه وي خوښ نو بيا تاسو ولي دهغې ژوند ورتباه کوی،دا خو دزور خبره نه ده دا خو د خوښي کار دی، زه خو اوس پرته له زرغونې څخه ژوند نه غواړمه ،او نه هم دا غواړم چي پرته لمانه زرغونه دبل چاسي ، خير ته ما ته د هغه نفر ادرس راکړه زه به خبري ورسره وکړم ګوندي زما پر حال يې زړه وسوځي او زرغونه ما ته راپرېږدي او په بدل کي به زه ورته دوه برابر د ولور پيسې ورکړم ،ته اوس ماته دهغه نفرادرس را وښه يه.

نظرجان اکا نه غوښتل چي دهغه ادرس راکړي ،دا پلمه يې راته کول چي زه په خپل قول ولاړ يم ،بې قولي نه کوم ماله هغه سره قول کړی دی .

ماډېر مجبوره کی ترڅو د هغه ادرس راکي ، ما ورته وويل چي زه به له هغه سره خبري وکړم ،چي هغه لا څه وايي که يې نه وه خوښه نو زه به له دې کاره تيرسم ، اخير ته يې ادرس راکی ماهم ادرس ځني واخيستی اوله ځان سره مي وساتی،وروسته د ډوډۍ خوړلو وخت سو ډوډۍ مو وخوړه،ماخو بيخي د ډوډۍ څه خوند هم وانه خيستی،بيخي له ژونده بيزاره سوم چي اوس به څه کوې په هرصورت دډوډۍ وخت هم تيرسو او د خوب کولو وخت سو، نظرجان اکا اجازه راڅخه وغوښته ؛ماهم اجازه ورکړه ،دوی ولاړل بيده سول او زه په خپل ځای کې پرېوتلم ډير فکر مي خراب وو ، چي دا څنګه کيسه جوړه سوه،که هغه سړي ما ته زرغونه نه راکوله، زه به بياڅه کوم څه حال به مي وي ليونی به سم،مړ به سم صحرا ته به ولاړسم څه به سم ، بيا مي خپل ځان ته تسلي ورکوله چي خير دی خدای(ج) خو هميشه د ميئنانو مل وي ،بس توکل مي پر خدای تعالیٰ کئ او په دغه وخت کي زرغونه هم راغله راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیده سوی خوبه نه يې ؟

ما ورته وویل:

ستا فکر مي اوس لا هم خوب ته نه پرېږدي،تا خو ماته هیڅ هم د هغه بل سړی په باره کي نه دي ويلي،هغه څوک دی او څه کارو بار کوي؟

زرغونې راته وویل:

چي زه له تاپرته له هیچا سره واده نه کوم ،نه مي ستاپرته بل څوک په کاردي،زما خپله هغه سړی نه دی خوښ او پلار مي په زور هغه ته ورکوي، ته بیغمه اوسه زه ستاوم او ستا به یمه.

ماورته وویل:

دا چي تا راته دا ډاډ را کی نو زه به هم بیغمه سم ،ښه کچیري ته زما نسوې بیا څه کوې ؟

زرغونې وویل:

که مي نور څه په وس نه و پوره ځان وژنه کوم.

ما ورته وویل:

درواغ خوبه نه راته وایې ؟

زرغونې وویل:

بیا به هغه ساعت سره ګورو او خبر به سې.

ما ورته وویل:

تاد دې کیسې په باره کي ولي اول نه راته ویل.

زرغونې وویل:

ماته نه خفه کولې، هسي هم زه ستایم هغه خو بیخي په کارهم نه لرم که هر رقم وي او ته زما مینه یې نو ما په دې خاطر تا ته نه ویل ځکه ناحقه خفه کیدل هم صیحح کارنه وي،ما دا فکرکوی که

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته و وایم نوته به راځخه خفه سې او ستا خفه کیدل راته ډیر ګران ښکاریدل.

ما ورته وویل:

بېغمه اوسه سهار زه ورځم په هر رقم چې وي تا د ځان کوم،ته زما یې زما لپاره وې او زما به سې .

زرغونه خوشاله سوه او سو که موسکی سوه او و یې ویل:

خدای دي وکړي چې ته زما اوزه ستا سم.

ما ورته وویل:

که ته ملګرتیا را سره وکړې بیا مو هیڅوک نسې سره جلا کولای .

زرغونې وویل:

زما سر تر تا قربان دی ،ته چې هرڅه راته وایې زه یې کوم،لنډه دا چې دا شپه مو هم په دغو خبرو باندې تېره کړه . زرغونې ته مي اجازه ورکړه او زه په ځای کې بیده سوم،بیخي خوب نه راتی خوا مي ډیره بده وه ،ناحقه چورتونه را لوېدل،تر څو سهار سو لمر را وختلی او زه په ځای کې ویښ پروت وم،سهار ټوله راغلل چای یې هم تیاري کړي وې ،د سهار چاي مي هم د زرغونې په کور کې وڅښلې ،تر نهو بجو پوري هلته وم او وروسته یې له کوره را و وتلم او د بازار پر خوا روان سوم د هغه سړي ادرس راسره دی پوښتنه پر پوښتنه تر څو چې هغه نفر مي پیدا کړی کوم چې نظرجان اکا ورسره د زرغونې قول کړی وو ،هغه نفر یو دوکاندار وو او یو دوکان یې درلودی دپرچون دوکان یې کوی او په دوکان کې ورسره نور ملګري هم ناست وه، ما ورته سلام وا چوی، دوی هم په ټولو زما سلام علیک کې، وروسته مي ورته وویل:

چې دوکاندار په تاسو کې څوک دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو ځگ ځوان را ولاړ سو راته و يې ويل:
خيرت خوبه وي ؟ زه دوكانداريم څه دي ويل .
ما ورته وويل:
ډير مهم شی مي په كار دی ،خو په دوكان كي درسره نسته.
احمد راته وويل:
چي دا څنگه مهم شی دی چي په دوكان كي نسته ،چي زما په دوكان كي نه وي نو له يو بل ځای به يې درته راوړم .
ما ورته وويل:
په دوكانو كي هغه شي نه پيداكيږي .
هغه راته وويل:
زه پوه نه سوم اصلي موضوع څه ده سر مي راخلاص كړه .
ماو رته وويل:
ته را يوگوښې ته سه نو به درته وايم.
احمد هم راسره ومنله او له دوكانه راكښته سو انډيوالانو يې وويل كچيري ډيرضروري كار وي نوموږ به له دوكانه ولاړسو.
ماورته وويل:
نه ديو څو دقيقو لپاره مي يواځې د احمد سره كاردی،موږ دواړه له دوكانه راگوښې ته سولو او يو غلی ځای كښېنستو ، لومړی ما ځان ورته معرفي كی، وروسته احمد هم خپل ځان راته معرفي كي او هم يې انډيوالان ،چي انډيوالان ترخپلو وروڼو څخه هم راتير دي، دغه زما دوكان دی بوره،پلمپټ او نور دغسي شيان پكښي خرڅوم .
ما ورته وويل:
ډير ښه زه د يو كار لپاره راغلی يم، ستا نه په ډير عجز يو شی غواړم .خدای دي وكړي چي را يې كړې ډير زيات ضرورت ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرم ،بې له هغه څخه ورځ مي شپه وي شپه مي ورځ، زه لمن هم درته نيسم ، په پښو کي دي لوېږم پښې در مچوم،تر خپل ژوند راته ډېر ارزښت لري.

احمد وويل:

چي دا څه شي دی چي ته دومره ضرورت ورته لرې، راته و وايه چي زما سر دي هم په کاروي تر تا به يې قربان کړم .چي ته پرته له هغه څه هيڅ نسې کولای.

ما هم دستي زرغونه ور وښوله او خپله ټوله کيسه مي ورته وکړه چي ما مينه ورسره کړې ده اوس يې هم ورسره کوم او زرغونه هم له ما سره مينه کوي ،تا به تر اوسه پوري هغه ليدلې هم نه وي،خو د هغې پلار نظرجان اکا له تا سره قول کړې ده ،ما ته يې نه راکوي او پرماباندي ئې پلار او مور هم راضي دي ،صرف خبره تر تا پوري معطله ده ،که ته هم راسره راضي سوې نو زه به ستا د ټول عمر احسان منونکی او نيکي ومنم .

کله چي ما دا کيسه احمد ته وکړه .نواحمد راته وويل:

د خدای ساده ته هم په همدې دام کي گير راغلی يې، زه خو پکښي گير ومه ، که ته په خبر وې نو تا څه کول.

ما ورته وويل:

څنګه دام څنګه کيسه ده زما ستا په خبرو سرخلاص نسو .

احمد راته وويل:

چي زه ټوله کيسه درته کوم ته به غوږ راته نيسې، کله چي مي کيسه درته خلاصه کړه بيا به پوښتنه راڅخه کوې، تر هغو چي مي کيسه نه وي خلاصه کړې يوه پوښتنه به لاهم نه کوې .

ماهم ورسره ومنله چي صحي ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد خپله کیسه داسي و کړه :

دغه مي دوکان دی پخوا مي پلار هم دغه دوکان کوی او د پلاره اوس ماته پاته دی زه يې خپله کوم پلارمي سپين ږيری شوی دی خپله ګزاره مو ښه باندي کيږي او له خپل ژوندڅخه ډير خوشاله يو، د خدای تعالیٰ شکر ګزاره يو څه ښه ده،خو چي له کله راهيسي د زرغونې پلار دوکان ته راغلی دی له هغې ورځي تر اوسه مي بيا خوشاله ورځ نه ده ليدلې، يوه ورځ ماپښين تقريباً څلور بجې به وې چي د زرغونې پلار مي دوکان ته راغلی او د کور لپاره يې سودا را څخه يو وړل، جيب ته يې لاس کی چي دسودا پيسې راکړي ،چي ګوري پيسې ئې په جيب کي نسته ،نو راته و يې ويل چي پيسې خو مي کور پاته سوي دي اوس خونسته سبا به يې انشاالله درته راوړم کور مي هيري سولې ما چي دا ده سپيني ږيري ته وکتل نومي ورته وويل پروا نه کوي سبا به يې راته راوړې، بابا هم کور ودانی راته وويل او سودا يې راڅخه يوړه ،په دا سبا ورځ بيا راغی لس بجې به وې دوکان ته سلام يې را واچوی . بابا دغه نظرجان اکا درته يادوم په دوعاوو يې شروع وکړه دومره دعاوي يې راته وکړې چي خپلي مور به هم تر اوسه نه وې راته کړي، دا يې راته وويل:

چي پرون هيڅا پورنه راکوی او تا پور راکی ستا کور دي ودان وي ،ما دا خبره کور هم وکړه چي داسي يو ښايسته ځوان راباندي مهربانه سو او پور يې راکی په کورکي هم ټولو دعاوي درته کولې چي خدای دي يې ښاد لري په نه شناخت کي يې درته پور درکړی، دغه دي پيسې دي کوردي سل ځله ودان .

ما هم خپلي پيسې ځني واخستلې خپل انډيوالان هم را سره وه ،نظرجان اکا راته وويل:

نن ماښام ته مي ميلمه يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما له ځان سره سوکه وخندل چي پروا نه کوي بابا زه میلمستیا څه کوم پور خو زه هر چا ته ورکوم او هر دوکاندار چي چاته پور ورنکړي کله یې دوکان چلیږي او هر وخت خو له چا سره پیسې نه وي ګای کریاب ګای دریاب ،دا خو ډیر عادي کار دی.

خو نظرجان اکا ډیر راته ټینګ سو چي په هر رقم وي راسره ځې به، تر څو زه یې ډیر مجبوره کړمه او انډیوالانو هم راته وویل:

ورسره ولاړسه میلمستیاده میلمستیا څنګه پرېږدې ،نو مي د نظرجان اکا سره وعده وکړه چي درسره ځمه ، ته ماځیګر ناوخته راسه ،ماته خوستاسو کورنه دی معلوم نو به سره ملګري سو .

د نظرجان اکا هم همدا خبره راسره خوښه کړه او راڅخه ولاړي، انډیوالانو مي ویل چي دا رښتیا ده چي سپن بږیری لکه کوچنیان داسي وي چي ښه ورسره وکړې ښه درسره کوي، تا پرون پور ورکړ نن یې ملمستیا درته کړې ده، موږ ته خو پردي پرېږده خپلو میلمستیا نه ده کړې، ټولو انډیولانو دا راسره خوښه کړه چي ورسره ولاړسم.

ترڅو چي ماځیګر سو او نظرجان اکا راغلی،په هغه ورځ مي دوکان هم وختي قلف کئ او له نظرجان اکا سره راغلمه د دوی کور ته ، نظرجان اکا کورته ننوتی او زه یو څو دقیقې دباندي ولاړ وم، ترڅو نظرجان اکا بیرته راغی او زه یې کورته بوتلم او په یوه خونه کي کښېنستو اول یې چای راته روړلې چای مي وڅښلې او د ماښام د لمانځه وخت سو د ماښام لمونځ مو وکی، نظرجان اکا پوښتني راڅخه کولې اوما جوابونه ورکول ،ترڅو اخیرته یې د واده پوښتنه راڅخه وکړه چي تا واده کړی دی؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر اوسه مي نه دی کړي، وروسته يې کومه ما چې دا خبره ورته وکړه نو نظرجان اکا سوکه له ځان سره موسکی سو زما يې په موسکي کيدو باندي سر نه سو خلاص چې دی په کوم خاطر باندي موسکی سو، سر مي پسي و نه ګرځوی د ډوډۍ خوړلو وخت سو ډوډۍ يې راوړله او ډير ښه خوند يې هم وکی، څو رقمه شيان يې راته پاخه کړي وه ډير تکليف يې ايستلی وو، ډوډۍ مو وخوړله بيا يې چای راته راوړلې وروسته تر چايو ما دماخوستن لمونځ وکی او د خوب کولو وخت سو، ما نظربابا ته وويل زه ځمه يوځل تشناب ته.

نظرجان اکا هم زه تشناب ته بوتلم وروسته تر تشنابه راغلم خوني ته، که ګورم د نظرجان اکا لور هم په خونه کې ناسته ده زه چې کله خوني ته ورداخل سوم ،دا راولاړه سوه او زما سره يې په لاس ستړې مسې وکړه، دغه لور يې کوم چې زرغونه نوميږي او بله لورهم نه لري، اوته وائي چې تابه تراوسه پوري ليدلي هم نه وي خير وروسته مي له څنګه سره کښېنسته زه نو دومره شرمېدم چي توبه، هيڅ مي ورته کتلای نه سوای سر مي ټيټ اچولی وو نه خبري ورسره کولای سم او نه هم پوښتنه تر څو چي زرغونې خپله پوښتنه راڅخه وکړه چي زما په خيال شرمېږې که څنګه ؟

ما بيا هم له شرمه هيڅ جواب نسو ورکولای .

اخير ته نظرجان اکا راته وويل:

چي احمده زويه! ما ته خو خوب راغلی زه بيدېږمه، ستا سره زرغونه سته هر وخت چي بيده کيدې بيا بيده سه زه درنه ولاړمه دا خبري يې وکړلې او نظرجان اکا د دې خوني څخه خپلي خوني ته ولاړی او بيده سو، موږ يې دواړه په خونه کي يواځي پرې ښودو ،په رښتيا چي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظرجان اکا دا کار چنداني خوند رانکړی چي خپله ولاړی بیده سو او لور يې ما ته یواځي راپرېښوده.

اوس نو زه او زرغونه دواړه پاتي سولو بل هیڅوک نسته زه خبري هم نسم ورسره کولای، او زرغونه پوښتني راڅخه کوي او خبروته مي مجبور وي خو زه بیا هم څه نه سم ورته ویلای بیا يې راته وویل:

خوب درځي؟

ما ځان ځني خلاصوی چي ځني خلاص سمه اوراڅخه ولاړه سي نو مي ورته وویل بلي وو پرون مي هم خوب نه دی کړی،اوس به بیده سم ته ولاړه سه.

زرغونې وویل:

ځای در واچوم .

ما ورته وویل:

وو که ځاي را واچوې نوډ یربه ښه سي .

زرغونې وویل:

تر اوسه دي ولي خبري نه کولې ما درته دغه بهانه کوله چي ګوندي پر خبرو راسې اوس دي بیخي خوب ته نه پرېږدمه اوما خو خوب ته نه يې راغوښتی .

ماچي هرڅه او هره بهانه ورته وکړه نه يې پرېښودم اخیر ته يې زما لاس په لاس کې ونیوی زه یوڅه وارخطا سوم چي داڅه کوې،ترڅو اخیر زه هم یو څه دلاوره سوم او ماهم ورسره خبري شروع کړې ،ډیري خبري مو وکړې اخیر ته يې راته وویل:

چي پلار مي ویله تا واده نه دی کړی او ما هم نه دی کړی ما به له خدایه همېشه دغه سوال کوی چي یو سخي سړی مي په نصیب

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي، او له تا ما سیوا بل همداسي سخي سړی خو پردې دنیا نسته او زه غواړمه چي له تا سره واده وکړمه ستا راسره خوښه ده که یا؟

دا خبري چي زرغونې ما ته وکړې زه ډیر حیران سوم او ډیر ځني وبېرېدمه چي دا خو یوه نجلۍ نه ده بلکي یوه بلا درسره ده، انجوني خو دکړپ څخه هم بیریږي او شرمیږي او دا په اوله شپه په نه شناخت کې راسره دواده خبري کوي، نومي زرغونې ته وویل:

زه به کور مشوره وکړم چي کور مي په دې هکله باندي څه واي.

زرغونې وویل:

ته به کور مشوره کوې بیا به راته وایې څومره ډیر وخت به تیر سي.

دا یې راته وویل او نوره هم رانږدې سوه بیخي سره څنګ پر څنګ سولو ، کله چي مي څنګ ته راغله ما یې هم مخ ته وکتل، کتل نه وو قتلیدل و تاته خو معلومه ده چي څومره ښایست الله پاک ورکړی دی،هوښ مي له سره ولاړی او یوخمار حالت راباندي راغی.تر ډیره وخته نشه غوندي ومه ځکه زما هم د ځوانۍ موسم و غرق سومه دومره خوند یې خالي دا لیدو راکړ چي زه یې د مخ و شغلو ته حیران سومه،زه لا په همدې چورتونو کي وم چي زرغونې وویل:

خوب درغلی؟

ما ورته وویل:

یا خوب اوس نه راځي،ته چي مي ولیدې خوب هم راڅخه وتښتېدی.

زرغونې وویل:

ځایونه به واچوم او په ځایو کي به خبري سره کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل:

ته هم دلته زماسره بیدېږې؟

زرغونې وویل:

ولي کوم اعتراض خوبه نه لرې زه هم دلته بیدېږمه او هغه هم ستا له څنګ سره.

ما ورته وویل:

ولاړه سه پلار او مور به دي درته انتظار وي او ستا په فکر کي به وي ته نو یوائې څه راسره کوې مایوائې پرېږده زه نه بېرېږمه.

زرغونې وویل:

خیردی ته راسره یې دوی هم هیڅ فکر نه کوي اوزه تایوائې کله پرېښودلای سم ته یوائې بېرېږې زه دربانديې پوهېږم.

ما هم ورته وویل:

نو سمه ده ستاکار دی او ستا خوښه ده زرغونې هم ځایونه څنګ پر څنګ واچول ، زه پر خپل ځای بیده کیدمه ،زرغونه له خپله ځایه راغله او زما په ځای راسره ننوته.

او راته و یې ویل:

ما خو بیده کیدو ته نه یې راغوښتی.

ما ورته وویل:

نو د څه لپاره دي راغوښتی یمه زما څخه لیري سه او پر خپل ځای دي پرېوزه .

زرغونې وویل:

زما او ستانو څه فرق سته دواړه سره یو یو دایې راته وویل او په ساتیریو یې شروع وکړه . ما هڅه کوله چي مخنیوي یې وکړمه خونه یې پرېښودمه ،ترڅو چي زما هم د صبر کاسه ورته ډکه سوه او و دې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجبوره سومه چي زه هم ساتيری ورسره شروع کړم نو ما هم ساتيری ورسره شروع کړی دومره سات مي ورسره تيرسو چي تر اوسه مي هم د هغې شپې خوند په خوله کي دی ،خو شپه مو ډيره خوندوره تيره کړه زه هيڅ نه سوم په پوه چي څنګه دا اوږده شپه راباندي دومره لنډه سوه،اخيرمي زرغونې ته وويل چي ډيرناوخته سو اوس ولاړه سه.

زرغونه هم ولاړه سوه ځايونه يې ټول کړل او راته و يې ويل زه به چاى تياري کړم او پلار به مي درته راواستوم صحي ده ما ورته وويل بيخي صحي ده،زرغونه له خوني را ووته اوله هغې خواڅخه نظرجان اکا راغی نظرجان اکا راته وويل احمده زويه خوب دي وکئ ؟ ما ورته وويل چي هو ډير ښه ارام خوب مي وکئ تر سهاره په هيڅ شي نه يم خبر سوی .نظرجان اکا وويل ښه دی چي خوب دي کړی دی، ما او د زرغونې پلار خبري کولي چي زرغونې چا ی راوړلې، چاى مي هم له دوی سره وچښلې او رخصت مي ځني وغوښت چي زه ځمه دوکان ته .

نظرجان اکا هم رخصت راکی او راته وويل:

چي سبا ماښام به هم راځې .

ما خو له خدايه همدا غوښتل چي يو موقع راته پيداسي او بيا راسم، خو نظرجان اکا ته مي داسي وويل :

چي کور دي تل ودان وي همدغه يوه ميلمستيا مي بس ده،په زړه کې مي ويل داسي نه وي چي راتهووايي چي ستا خوښه ده.

خو نظرجان اکا راته ټينګ سو او و يې ويل:

چي يا حتماً به راځې که نن ماښام نه راځې سبا ماښام خو به خامخا راځې،بالا خو سره انډيوالان يو .

ما هم ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

داچي ته دومره ټينګېږي، نو پر دواړو سترګو به راځمه،صحيح ده اوس درڅخه ولاړم تربيا ليدو مو پر خداي (ج) سپارم او له کوره يې را ووتلمه، راغلم دوکان ته دوکان مي خلاص او پاک کړ او پر خپله چوکۍ کښېنستم ،دوکانداري مي شروع کړه د ځاښت خوا وه چي انډيولان مي هم يو، يو راځي ترڅو ټوله سره يوځای سولو،نو له ما څخه يې د تيري شپې د ميلمستيا پوښتنه وکړه چي ميلمستيا دي په خير سول.

ما هم ټوله کيسه له سره تر پايه ورته وکړه ،ځکه انډيوالان مي وه اوله انډيواله خوهيڅوک هم څه نه پټوي ،انډيوال خو چا ته سمه لاره ښيي او دا متل دی چي خان يې په ياران يې کنه نوخاوري د بيابان يې او بل دا چي د زړه حال هغه چاته واياست چي هغوی يې تاسو ته واي،ما چي و دوی ته دا خپله کيسه کوله ټوله حيران پاته سول، ما ورته وويل:

تاسو زما کيسې ته غوږ واست که په خپلو فکرونو کي غرق سوي.

ټولو راته وويل:

په رښتيا چي ډيره خوندوره اوډيره نابلده ميلميستيا دي خوړلې ده ،خدای درباندي مهربانه سوی دی خپلي ميلمستياوي خوره ښه کيسه کوه نوره کيسه هم سته که خلاصه سوه؟

ما ورته وويل :

چي يا خلاصه نه ده بله خبره خو لا دا ده ما ته يې دواده کولو پشنيهاد هم وکی،چي واده به هم راسره کوې ،زه اوس څه وکړمه تاسو ما ته څه مشوره راکوئ ايا زه دا واده رسره وکړمه او که يا ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو راته وويل چي ولي يې نه کوې که دي خوښه سوې وي،هسي باندي بسم الله کړه، ته هم ځوان يې تر څو به واده نکوې، ټولو سوکه وخندله او و يې ويل: ياره ته خو يوځو ميلمستياوې ورسره وخوره وروسته به واده ورسره وکړې ځکه تر واده خو دغه شپې ډيري مزداره وي .

ما ته هم خندا راغله او ورسره خوښه مي کړه چي ستاسو خوښه سوه زما هم خوښه ده او ميلمستياوي به ورسره و خورم بيا به واده ورسره وکړم اوس نو د سبا شپې د را رسېدو په انتظار وم چي کله به سبا شپه سي چي زه يې کورته ورسمه .خير سبا شپه هم را ورسيده او زه د زرغونې د کور پر خوا ورغلمه ،کورخويې دا وار راته معلوم وو يواځي ور روان وم،هلته چي ور و رسېدم دروازه مي وروټکوله، چي د نظرجان اکا برغ مي واوريدى.چي راته وايي:

احمد جان يې؟

ما ورته وويل:

وو احمد يمه.

نويې دروازه راته خلاصه کړه ، سترې مسې موسره وکړه او د کورخوني ته ننوتلو هغه خونه وه کومه چي تيره شپه مي هم پکښي تيره کړې وه ، زه کښېنستم او زرغونه هم راغله له هغې سره مي هم سترې مسې وکړه او دا واري نو د زرغونې مور هم راغله، هغه په تيره شپه نه وه راغلې ،هغې هم سترې مسې راسره وکړه او ټول په هغه خوني کي سره کښېنستلو .

نظرجان اکا راته وويل:

چي زما دا خيال و چي ته به رانه سې ځکه ډير ناوخته سو.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي راتلمه خو سل په سله کې ځکه وعده مي درسره کړې وه اوزه چي له چاسره وعده وکړم نوهغه وعده پرځای کوم.

نظرجان اکا وويل:

ښه دی چي پر وعده هم ولاړ يې نوډير ښه.

ما ورته وويل:

وعده خو قول دی او قول کول خو قسم کول دي .

نظرجان اکا وويل:

صحيح ده نو لاس يې د زرغونې د مور خواته ونيولوی او و يې ويل دا زما کورداری ده او د زرغونې مور ده ،تيره شپه دوروركره ميلمنه وه، نن راغلې ده او ته مي ورته معرفي کړی يې .

ما ورته وويل:

ډير ښه سو چي رامعرفي دي کړه . داچي د زرغونې مور ده زما هم مورده.

نو د زرغوني مور هم دعا راته وکړه چي زويه کامیابه اوسې ستاجوړه خو هيڅ ځای نسته ته دومره ښه سړی يې چي بل نه جوړيږي.

ما هم مننه ځنې وکړه اور ورته و مي ويل:

موري تشکر دا چي زما دومره تعريف کوی ، وروسته مي زرغونې ته وکتل، زرغونې نو ځان داسي سنګار کړی وو چي توبه ښايسته کالي يې اغوستي وه، بڼ مي نه ورته وکی له ځان سره مي ويل چي سره يواځي شو بيا به پوښتنه ځني کوم چي ولي دي ځان دومره سينګار کړی دی ،خير دا وار نو له ټولو سره ښه په دلاوری سره بڼغیږم او څه جانداري هم راڅخه کيږي ،خبري موسره کولاې او زما تلوار و چي دوی ژر راڅخه ولاړسي؛ زه او زرغونه يواځي پاته سو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه تیري شپې په رقم نظرجان اکا او کورداري یې دواړه رخصت راځخه و غوښتی چي موږ بیدیږو.

ما او زرغونې هم اجازه ورکړه زه دومره خوشحاله سوم چي توبه دستي مي زرغونې ته وربږغ کړل چي څنګ ته مي راسه ، زرغونه مي هم څنګ ته راغله او لږڅه خوابدې راته معلومه سوه .ما پوښتنه ځني وکړه ولي داسي خوابدې معلومیږې ناروغه یې که کوم بله خبره ده ؟

زرغونې وویل:

چي که په دې موضوع خبر نسې ښه به وي ،وروسته تردي ویلو یې موسکی سوه چي خیر هیڅ خبره نه ده پرېږده یې.

زه یو څه په تشویش کي سوم او ورته و مي ویل چي هره خبره وي خامخا به ما هم په خبروې کیدای سي چي کومک درسره وکړم .

زرغونې وویل:

زما پر پلار باندي د یو چا پینځوس زره افغانۍ باندي دي،اوس فعلاًیې موږ نه ورته لرو او هغه یې غواړي ،وایي که په زور وي که په رضا ماته به خپلي پیسې را کوی،موږ ټول یې ډیر پرېشانه کړي یو چه له کمه یې ورته پیدا کړو .

ما ورته سوکه وخندله او ورته ومي ویل:

دا خو د پرېشانۍ خبره نه ده زه خو یمه زه یې ورکومه دا خو دومره پیسې نه دي ،پیسې څه شي دي که زما سر دي هم په کار وي دربه یې کړمه ،تاسو ولي دومره وارخطا کړی دی ،سهار دي پلار زما دوکان ته را وا ستوه زه به یې ورکړمه .

زرغونې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تاخو مي هيڅ زړه نه کيږي دومره پيسې خوچې ته ورکړی نو ستا کارو بار خرابيږي.

ما ورته وويل:

چي ستا نه راباندي زړه کيږي نو صحي ده ،زه سر له سبا بيا هيڅ کله هم د لته نه راځمه.

زرغونې زما پر خوله لاس ونيوی او راته و يې ويل:

داسي مه وايه زه به څه کوم چي ته نه يې ټوله دنيا به راته اورسي،صحي ده چي ته يې ورکوې نو سهار به مي پلار در واستوم،زرغونه پوه سوه چي دا کار خو و سو دستي يې دا راته وويل :

تا کور مشور وکړه که نه؟

ما ورته وويل:

مشوره مي وکړه خو يو څه وخت به سره صبر سو،تلوار په دې کار کي په کار نه دی.

زرغونې وويل:

يو څو عمر وروسته! ښه ستاخوښه ده خوزه بېرېـږمه چي له لاسه دي ورنکړم ؛دايې راته وويل او په غيږ کي يې د يوڅو شيبولپاره ټينګ کړمه.

ما ورته وويل:

بيغمه اوسه تر تا زما ډير ورته تلوار دی او هم ترتازه ډير بېرېږمه چي زماله لاسه هم ونه وزې، اوس که مي ټوله هست او نيست پرتا ولاړ سي نه دي پرېږدمه، لنډه دا چي دا شپه مو هم په ډيري خوشالی سره تيره کړه سهار سو د چايو وخت وو چای مو يوځای وخوړلې او نظرجان اکا ته مي وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زه دوکان ته ځمه پر لس بجې راسه هغه پیسې کومي چي پر تا باندي دي هغه به در کړم،ماته زرغونې ټوله کیسه کړې ده .

نظرجان اکا او کورداري یې بیا دعاوي راته کولې او زه ځني راغلم دوکان ته لس بجې به وې چي نظرجان اکا راغی ما پیسې ور برابري کړې وې پیسې مي د انډیوالانو په مخ کي ور کړې او د چایو ست مي ورته وکئ، خو چاى یې نه راسره څښلې او راڅخه ولاړی، انډیوالانو مي ویل چي څومره ډیري پیسې دي ورکړي دومره ډیري پیسې یې څه په کولاې ،په لږ موده کي سره شناخته سواست او دومره ډیري پیسې دي ورکړې .

ما ورته وویل:

د یوچا پر باندي وې له دوی سره اوس نه وې ما وعده ورسره کړې وه بیرته یې راکوي .

انډیوالان مي نور څه ونه ویل،بیرته په خپل مجلس سره اخته سوو. دا واري خو نظرجان اکا نه وه راته ویلي چي څه وخت راسه،خو په دې کي څلور شپې ووتلې نه د نظر بابا درک وو نه زه ورغلی وم، په دا پینځمه ورځ مي د ځان سره وویل:

که نن نه راغلی زه خپله ورځمه، اوس خو سره شناخته سوي یو، تر ماځیګره ورته معطله ومه ؛خو نظرجان اکا نه راغلی ، ما هم دوکان بند کی او بې سته یې کور ته ورغلمه ؛ دروازه مي ور وټکوله او خپله نظرجان اکا دروازه راخلاصه کړه، سترې مسې مو سره وکړه او ولاړلو خوني ته زرغونه او مور یې هم راغله هغوی هم سترې مسې راسره وکړه او په خونه کي کښېنستلو، خبري مو کولې خو زرغونې په مات زړه خبري راسره کولې حیران ومه چي نن بیا ولي داسي خوابدې ده ،زه په دغه فکرو کي ومه چي زرغونې سو که راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیري وې دا دونه عمر نه دي پوښتنه کول نه حال نه احوال څومره په زړه سخت یې ،له ما څه خوابدي یې کچیري ما کومه خطا یا بده خبره کړې وي نو ما ته بخښنه وکړه، اول ځل مي د مینې دی هغه هم له تا سره اوس یې له تانه زده کوم او ته به ماته مینه را زده کوې .

زه وارخطا سومه چي مور او پلار یې وانه وري ما ورته وویل:

وروسته به ږغیږو اوس خودوی دي .

زرغونې په زوره وویل:

دوی دي وي زه خو له تا سره مینه لرمه نو څه که هرڅوک راخبر سي پروا مي نسته او ته له ما سره مینه نه کوې نو ځکه بېرېږې.

کله چي زرغونې دا خبري راته وکړې له خواشینی څخه مي سر سره وګرځېدې؛ او ورته مي ویل:

زه بېرېږمه نه بلکي زموږ کره میلمانه راغلي وه له هغوی سره اخته ومه ، کنې ستا پوښتنه خو مي حتماً کوله او خدای(ج) دي هغه ورځ نه راولي چي زه به ستا څخه خوابدی یم، زه له هغو میلمنو سره مصروف وم ، هغه مي څنګه یواځي پرې ایښي وای، یا ته راته و وایه،ایا زه ملامت یم چي ستاپوښتنه مي نه کوله ؟

زرغونې راته وویل:

ښه چي داسي کیسه ده نو بیا نه یې ملامت رښتیا هم میلمه د خدای(ج) دوست وي او میلمانه خو هغه څوک کوي چي د خدای(ج) دوستان وي ، وروسته په خپله سپینه خوله داسي په هنرمنانه انداز سره موسکی سوه چي توبه ما چي د دې دا سوکه موسکي کیدل ولیدل دومره خوند یې راکی چي خمار مي باندي مات سو او له خدایه(ج) شکر ګزاره سوم چي داسي یو ښکلی نعمت یې را باندي پیرزوکړی دی،زما زړه ته نو زرغونه دومره نږدې کیده لکه د خپل زړه دربیده تر هغه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته نږدې وه، زه د خوند په دنیا کې غرق ومه چې نظرجان اکا راته وویل:

احمده نن خو مو بینډۍ پخې کړي دي که داسي خبر وم چې ته راځې نو ښه شیان به مي درته پاخه کړي وای.

ما ته د تظرجان اکا دغه خبري ډیر زور راکی .خوږغ مي ونکئ.

بیا یې راته وویل:

خدای(ج) دي وکړي چې په بینډیو غاړه راسره وباسې، رښتیا بینډۍ دي خوښي دي .

ما ورته وویل:

چې یاداسي نه ده،پیازدي وي په نیاز دي وي ته خو لا بینډۍ ښه یې، زه خو د ښه ډوډۍ لپاره نه راځمه زه خو ستا سو په خاطر راځمه که ډوډۍ نه وي هم هیڅ پروانه کوي پر خالي سترخان درسره کښېنم او خوشاله به یم .

نظرجان اکا راته وویل:

زموږ د ټولو په خاطر راځې که یواځې د زرغونې په خاطر راځې؟

زه حیران سومه چې زرغونې لکه چې دوی هم را خبر کړي دي، نو زه هم ورسره سپین سترګی سوم چې نو تاسو چې وایاست د زرغونې په خاطر راځمه؟ .

نظرجان اکا وویل:

زه پوهېدمه چې دغسي به وا یې .

زرغونې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحي ده چي دی زما په خاطر راځي تاسو اوس دا بحث پرېږدي زه ځمه ډوډۍ راوړمه زرغونه ولاړه په ډوډۍ پسي زه او نظرجان اکا او دزرغونې مور پاته سولو، نظرجان اکا راته وویل :

چي احمده زویه ! له کومي ورځي څخه چي ته زرغونې لیدلی یې بیا تر دا اوسه ،زرغونه یو رقم چورتي ښکاري زه باندي پوهېږم چي مینه او محبت یې درسره پیدا سوی دی، ما به مخکي ستا د لیدلو نه زرغونې ته ویل چي لوري د پلانکي زوی دي رانه غواړي ښه تعلیم یافته او ښه ځوان دی او ښه کورنی یې هم ده هغه ته به دي ورکړم، ستا څنګه خوښه ده پیسه داره او د ښه نامداري کورنۍ خاوندان هم دي.

خو زرغونې لور مي په هیڅ رقم نه راسره منله یوه بهانه نه یوه بهانه به یې راته کول ،خو تیره شپه مي ستا دا ورته وویل چي له ده سره واده کولو ته تیاره یې زرغونې راته و ویل چي پلارجانه چي ستاسو هر رقم خوښه وي زما در سره خوښه ده، تا سو پر ما حق لری چي هر ځای مي ورکوی هرچاته مي ورکوی زه څه نه وایم، دا زما کارنه دی ستا او دمورجاني کار دي.

زه اوس تا ته دا وایم کچیري له زرغونې سره دي واده کول زړه وي او د کورنۍ دي هم خوښه وي ، نو موږ درباندي خوشاله یو ته په دې کي څه وایې؟

ما چي ده نظرجان اکا دا خوږې او ښایستې خبري وا وریدلې دومره خوشاله سوم چي په کالوکي نه ځاېدمه ، دستي د زړه دربیده را ولویدل او یخ مي کیدی ،ځکه ما خو پر اسمان غوښتل خو خدای(ج) پر مځکه په لاس راکړه؛ نو مي ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تاسو خوشحاله یاست زه خوبیخي ډېر خوشاله یم او بل دا چي که زما د کورنۍ هم نه وي راسره خوښه زماخوښه ده، او دا به ستاسو پر مالوی احسان وي چي ماته زرغونه راکړی .

نظرجان اکا راته وویله:

صحي ده زموږ خو درسره خوښه ده ، لور مي ځوانه او پېغله سوې ده دواده کولو وخت یې دی او اوس زمانه هم بیخي سره خرابه ده چي هسي واده کیږي ښه ده، زه په خوشاله یم ته بیا هم خپل کور له ټول فامیل سره مشوره وکړه که له موږ سره مو دوستي زړه کیږي،زموږ خودر سره خوښه ده نو به په بسم الله کړو.

ما نظرجان اکا ته وویل:

چي ته بېخي بېغمه اوسه که مي د کور دا دوستي راسره خوښه هم نه وي، زه دا دوستي خپله په خپله خوښه کوم ، زه به سبا نه بل سبا خبردرکړم ،موږ په داغه خبرو اخته وو چي زرغونې ډوډۍ راوړله لاسونه مو پرېمنځل سترخان هوار سو او په ډوډۍ خوړلو مو شروع وکړه، دا بینډیو داسي ښه خوند وکړ چي څه درته و وایم .

زرغونې راته وویل:

چي له پلاره سره خو به مي دیغ سوی نه یې.

ما ورته وویل:

ستا پلار خو زما پلار هم دی او له پلاره هیڅوک نه دیغیږي او اوس یې یو داسي ښایسته زېری راباندي وکړ چي توبه !

زرغونې راته وویل:

چي څنګه زیری یې درباندي وکړ چي داسي خوشاله معلومېږې ،ما هم ورباندي خبره کړه ؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته یې اوس نه وایمه چي زه او ته سره یواځې سولو بیا یې درته وایم .

زرغونې بیا پوښتنه وکړه:

ولي اوس د ویلو نه دی؟

ما ورته وویل:

یا اوس د ویلو نه دی.

زرغونې وخندله او وه یې ویل:

کاشکي هر وخت همداسي ښه زیري دربانديږ وکړي چي ته په خوشاله سې .

ما هم ورته وویل:

چي کاشکي داسي ښایسته زیري همیشه راکوي،خیر تر هر څه وروسته د خوب وخت سو چي نظرجان اکا او ښځه یې راڅخه ولاړل او مور ته یې وویل:

مور بیدیږو تاسي پوه سی او کار مو، مور هم اجازه ورکړه،دوی ولاړل اوس نوزه او زرغونه یواځې پاته سوو، زرغونې پوښتنه را څخه وکړه چي اوس نو راته و وایه پلار مي څنګه زیری دربانديږ کړی دی چي ته ورباندي ډېر خوشاله معلومیدې؟، ژر راته ووایه.

ما ورته وویل:

زیری نو دادی چي زه او ته به د تل لپاره سره یوځای کیږو،که خدای(ج) کول، ماچي کوم خوبونه لیدلي وه هغه اوس رښتیا کیږي ،کوم امید چي مي درلودی هغه ته رسیږم، ما چي دا خبري زرغونې ته وکړې ،زرغونه د یو څو دقیقو لپاره چپ پاته سوله او هیڅ ږغ یې نسوای کولای ،ما زرغونه و ښوروله او ورته ومي ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولي چپ سوې تا هم زما په رقم خوبونه ليدل او اوس په فکرو کي غرقه سوې چي د ټول عمر لپاره به سره يو ځای سو ؟
زرغونې راته وويل:
چي سره يو ځای خو به سو ،که چيري زه ستا سره واده وکړم نو زما پلار او مور به يواځي پاته سي ،د دوی خدمت به څوک کوي، زه خو د دوی لپاره هر څه يمه ،که زه ځني واده سوم، دوی خوبه بيخي يواځي سي،په دغه فکرو کي ورکه ومه ،ته خو پوه سوې،ته زما په خاطر د يو څو وخت لپاره صبروکړه،واده خو هر وخت کيږي يو څو عمر وروسته به واده وکړو ،اوس به يواځي مينه کوو او دميني ژوند به تيره وو، واده به پرېږدو او زه به دومره مينه درکړم چي له حسابه وتلې وي،ايازما دا پشنهاد چي درته و مي کی راسره منې ؟
ما ورته وويل:
مه خوابدي کيږه صحي ده. زه هرڅومره صبر درته کوم پروا نه کوي او خوا مي هم نه بديږي هيڅ خبره نه ده،ستا هر پشنهاد مي پر دواړو سترګو قبول دی، ستا په خاطر خو ځان سره اور ته هم اچوم ،دا خولايو پشنهاد دی ، هر وخت چي تا راته وويل چي اوس به واده وکړو،نوهغه وخت واده سره کوو،راسه څنګ ته مي رانږدې سه هر وخت که تا راته وويل زه به هغه وخت واده درسره وکړم،چي ته خوشاله سې زه خو خوشاله يم، بس په غيږ کي مي ټينګه و نيوله او دخداي(ج) شکر مي ادا کئ، لنډ دا چي دومره ډيري خبري مو سره وکړې چي دا شپه بيا هم راباندي سهار سوه، د ملايانو اذانونه و سول زرغونې راته وويل:
نه دي ده خوښه چي يو ساعت بيده سو .
ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بې له هغه نه هم سهار سو، پروا نه کوی نن به هم ښه بد خوابه سو خوب خو په يوه ساعت نه پوره کيږي.

زرغونې راته وويل:

هررقم ته چي ته وايي ستاخوښه ده.

ما ورته وويل:

زماخوښې ته چي ګورې نو بيا خوب نه کوو، خوب خو سهار هم کيږي اوس يوه ښه کيسه راته وکړه چي زه غوږ درته ونيسم .

زرغونې وويل:

ښه سو چي راياد دي کړل ،کور دي تل ودان اوسه تا چي کومي پيسې زما پلار ته ورکړي وې هغه يې هغه پوراوړي ته ورکړې او هغه پورواړي ورته وويل:

چي لس ورځي وروسته به هغه نوري پيسې هم راکوې، ظالم به هره ورځ دروازه را ټکوله خو اوس مو غوږونه يو څه ځني پر ارامه سول.

ما ورته وويل:

چي څو يې درباندي دي تا خو هغه وخت راته ويل چي يواځي پينځوس زره دي ،اوس نوري هم دي ټولي يې څو درباندي باندي دي.

زرغونې راته وويل:

چي نوي زره يې را باندي وې پينځوس زره خو مو ورکړې،او اوس يې څلويښت زره لانوري پاته دي، ما تا ته نسواى ويلاى،خو د هغو نورو څلويښتو زرو وخت يې پنځه ورځي وروسته پوره کيږي. بيا به راځي بيا به دروازه راټکوي خداى(ج) مهربانه دی له يوې خوابه يې ورته پيداکړو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خو نو د میني په دریاب کي ورګډوم، چي هرڅه ئي راته ویلي وای ماورسره منل،د میني جذبې اخستی وم هرڅه مي ورسره کول،نومي ورته وویل:

که هر وخت هغه سړی تاسوته راغی نو بیایې زما دوکان ته را واستوی، زه یې ورکوم، تابه ماته په هغه شپه ویل ،ماورته ټولي پیسې هغه وارهم ورکولې، زما سره پیسې سته تا سي چا ته مه وایاست ،اوس خو زه یمه چي هرشي ته موضرورت وي ماته به وایاست .

زرغونې وویل:

چي نه پر تاخو مي بالا زړه نه کیږي او دا نوري پیسې چي هم ته ورکړې دا خو بیا ډیر بدکار سو او درباندي تکلیف هم دی .

زه یې نو په مکر څه پوهېدم چي په دې کې هم ددې چل دی ما ورته وویل:

چي نه پر ماهیڅ تکلیف نه دی زماسره ډیر پیسې سته اودا نوري پیسې هم زه ورکومه .

زرغونې وویل:

چي ته دومره ټینګیږې نو موږ به هم بل چا ته نه وا یو،که هر وخت هغه پور وړی راغي زه به یې دوکان ته در واستوم.

ما هم ورسره ومنله چي صحیح ده ، بیا مو نور بحثونو پسي را واخستل ترڅو چي سهارسو لمر هم راختلی وو،وروسته زرغونه ولاړه په چایو پسي، زه په خونه کي یواځي پاته سومه نیم ساعت ناست ومه،چي نظرجان اکا راغلی سلام یې را واچوی او پوښتنه یې راڅخه وکړه شپه دي په خیر سوه .

ما ورته وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما شپه خو پخیر سوه ته څنګه وې خوب دي و کی پلار جانه زمانو دغه اول وار و چي پلار جانه مي ورته وویل.

نظرجان اکا هم راته وویل:

چي هو زویه ډیر ښه خوب مي و کی،ډیر ښه بیده سوی ومه .

وروسته مي بیاورته وویل:

چي پلار جانه پر تا چي د هغه سړي پیسې باندي وې ،ما ته به دي ویلي وای چي ټولي پیسې مي پر یوه ځای درکړي وای ،تا نو ولي ماته نه ویل؟

نظرجان اکا راته وویل:

اوس دي لا کور ودان چي دغه دي راکړې، نوري زه له تا څخه نه غواړم اوس دي لا ډیري پیسې راکړې،دا نوري پاته زه له یو بل چا اخلمه،تا ته نور تکلیف نه درکوم.

ما ورته وویل:

تاسو بل چا ته ویلای سی او ما ته نسی ویلای، زه مو اوس لکه زوی داسي یمه هغه پاته پیسې هم زه درکوم ؛که هر وخت هغه سړی راغلی تاسو یې زما دوکان ته را واستوی، له بل چا څخه یې غواړې او زما څخه یې نه غواړې .

نظرجان اکا وویل:

چي صحي ده چي ته وایې نو داځل یې هم ستا څخه واخلم،که څه هم پر تامي بیخي زړه نه کیږي،هر وخت که هغه پورراوړی راغلی زه یې دوکان ته درلیږم، یا به زه خپله ورسره درسم،لنډه دا چي په دغه رقم پیسې اخستل او زما ورکول او د دوی ډل ډول چلونه جوړولو پوره څلورنیمي میاشتي ونیولې، یوه ورځ مي انډیوالانو راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ته څه کوې ته خو بيخي د زرغونې ميني ليونی کړی يې،موږ خو دي بيخي هير کړي يو موږ خو خير خپل کوردي هير کړی،او بل خپل ځان او مال دي ټول تباه کی، دوی چي هرڅومره پيسې و غواړي ته يې ورکوې، ته خو پر بانک نه يې ناست ،په خپلو لاسونو يې ګټې او دوی ته يې ورکوې له دوی سره خو دا خبره معلومه کړه چي دا پيسې کومي چي زه يې درکومه زما په ولورکي يې مجرا کړی تر دوو ولورو دي لاډيري پيسې ورکړلې ، لابه نوري څومره پيسې غواړي د نن په کيسه کي که نه يې د سبا په فکر کي خو سه.

ما ورته وويل:

تاسي خو صحي واياست خو که ما ورته وويل او په دغه خبرو راشخه خوابدي سول ،زه به څه کومه اوس خو زه پرته د زرغونې څخه ژوند نسم کولای، داسي نه وي چي خوابدي سي او بيامي خواته هم نه پريږدي.

انډيوالانو مي وويل:

چي موږ هم پوهيږو چي د زرغونې پرته ته هيڅ ژوند نسې کولای، موږ هم ستا خوشالي غواړو بد نه درته غواړو او نه موبد درباندي پيرزو کيږي،موږ دي انډوالان يو ستا خوشالي زموږ خوشالي، ستاغم زموږ غم دي، دا خبري چي انډوالانو راته وکړې زما هم د دوی خبري خوښي سوې اوله ځان سره مي همدا فيصله وکړه چي نن به داورته وايمه، چي دوی لا په دې کي څه وايي ،نو مي له انډيوالانو سره دغه وعده وکړه چي نن ورسره حتماً په دې اړه خبري کوم ،موږ په داغه بحث سره اخته وو چي نظر جان بابا راغی او راته و يې ويل:

پنځه زره افغانۍ ته مي ضرورت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم بیله ځنډه ورکړې دا مي لا هم ورته ونه وویل چي څه پە کوې دا مي ورته وویل چي ماښام درځمه نظرجان اکا وویل خپل کور دي دی ولي ما ته وایې، دایې راته وویل او را څخه ولاړی.

انډیوالانو مي وویل:

که دونه ډیري پیسې لرې نو موږ ته هم پینځه پینځه زره دورځي راکوه،موږ هم ضرورت ورته لرو .

ما ورته وویل:

نور مي مه په عذابوی ،نن به خبره ورسره وکړم.

دوی راته وویل:

چي وبه دي وینو،چي نن به لا څه وکړې، خیر خبري مو سره کولې چي ماځیگر سو، دوکان مي بند کی او راغلم دزرغونې کورته.

نظر جان بابا راته وویل:

نن څونه وختي راغلې ، عجیبه نه ده ؟

ما ورته وویل:

هو نن کار نه وو ځکه مي وختي دوکان بند کی ، موږ په خونه کي ناست وو چي زرغونه او مور یې دواړي راغلې ستړې مسې یې را سره وکړه ،ټول په خونه کي سره ناست وو چي ماورته وویل:

ماخو نن یوه فیصله کړي ده چي تاسوته یې و وایم.

نظرجان اکا راته وویل:

څنگه فیصله دي کړې ده موږ هم په خبر که؟

ما ورته وویل:

فیصله مي داسي کړې ما چي کومي پیسې تاسو ته درکړي دي نو زه غواړم چي هغه دزرغونې په ولور کي را سره مجرا کړی او ولورېې مخکي له واده درکړم نن به د هغې ولور را معلومه وی کچیري

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیسې پاته کیدې نوري به هم درکړم ، ایا دا فیصله چي ما کړې ده صحي ده او ستاسو را سره خوښه ده؟

ما چي دا خبره دوی ته وکړه، نو نظرجان اکا خواشینی سو او ولاړ سو، زرغونې ته یې مخ ور واړوی او ورته و یې ویل:

چي ما درته ویلي وه چي دا چنداني سړی نه دی،یو ورځ نه یوه ورځ به خپله اصلي څیره ښکاره کړي،یو ځل خپله کومک راسره کوي بیا وایي چي هغه پیسې په ولور کي در سره مجرا کوم،زما خو هر څه ته یې زه بې له تا څه لرم نه مځکه لرم نه جایداد لرم، بیا یې ما ته مخ را واړوی او وه یې ویل:

چي تا راته ویل چي دا پیسې زه درکوم، زه خو خپله نه یم درغلی چي ما ته پیسې راکړه او نه مادرته ویلي دي چي ستا څخه پیسې غواړم تا به راته ویل چي زه یې درکوم بل چاته مه وایه زما سره سته او تا په دا دومره وخت کي موږ ته ولي و نه ویل چي زه یې بیا بیرته غواړم،تا خو به یوځل دا راته ویلي وای چي دا پیسې چي زه یې درکوم بیا به یې بیرته راکوی ،یوه ورځ دي و نه ویل نو اوس یې بیا ولي په ولور کي مجرا کوې،دا خبري یې په ډیري خواشنی سره ماته وکړې او له خوني ووتی خپلي خوني ته ولاړی، د زرغونې مور هم پسي ولاړه ، زه او زرغونه یواځي سره پاته سولو موږ دواړه دیو څو دقیقو لپاره غلي پاته وو،وروسته مي سوکه د ژړا برغ تر غوږه سو، چي زرغونې ژړل.

ما ورته وویل:

چي ایا کومه گناه مي وکړه ؟ ماخو ستا په خاطر داسي وکړل چي ته د ټول عمر لپاره زما سې.

زرغونې راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ستا سو په کار کار نلرم تاسي ښه سره پوهیږی دا يې راته وویل او په زوره يې وژړل ،له سترګو يې اوښکي وبهېدلې ؛ ما چي د زرغونې اوښکي ولیدلې اور راباندي بل سو، ماغزه مي په سر کي و ایشېدل پر سترګو مي توره شپه سوه ور ولاړ سوم په غیږ کي مي ټینګه ونیوله، ورته ومي ویل:

زه بخښنه غواړمه خطا را څه وسوه دا وار مي و بخښه بیا هیڅ کله هم داسي کار نه کوم ،خطا خو له هرچا کیږي له ملائیکو څخه هم سوې ده ،بې له تا مي دا ژوند نه دی پکار، ته زما ژوند يې ته مي هر څه يې ،زما په رګو کي له ويني څخه ستا مینه ډیره ده ، اخیر ته خومي پر خوا سه.

زرغونې راته وویل:

تا خوبه ما ته مخکي ویلي وای، چي زه داسي یو کار کومه ما در ته خپله لار ښوده ،تا به زما سره یوار مشوره کړې وای ، اوس دي ټول کارونه خراب کړل، زه به اوس څه درسره وکړم .

ما ورته وویل:

ته هیڅ مه کوه فقط خوشاله اوسه زه هر څه سموم،هغه دم مي زرغونه خوشاله کړه،خوشپه ډیره بې خونده،بې مزه او دردمنه راباندي تیره سوه ، ټوله شپه ګیلې او بهانې وې ترڅو سهار سو، د چا یو وخت وو زرغونه په چایو پسي ولاړه زه یواځي په خونه کي پاته سوم،تریوه ساعته پوري په خونه کي یواځي وم،نظرجان اکا رانغلی اوکورداري يې راغله،له هغې سره مي خبري کولې او هغې راته ویل:

دزرغونې پلار دي خوابدی کی کیدای سي دلته را نه سي ما ډیر ورته وویل خو زما خبره يې و نه منله.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور کې زه خپله ورځم او خوشاله کوم یې،دستي د نظرجان اکا خوني ته ورغلم سلام مي ور واچوی،دومره په قهریې راته کتل چي بیخي یې زما سلام علیک نه کی، نو مي لاسونه ورمچ کړل ورته ومي ویل:

دا ځل به مي حتماً بخښې بل ځل ته که مي داسي کار وکی،نو بیا مي کورته هم مه پرېږده ، نوري ډیري زاری مي هم ورته وکړې،ترڅو په ډیر تکلیف سره مي بیرته خوشاله کی او د خپلي خوني مي را ولاړ کی په دا پخواني خونه کي کښېنستلو او هلته مو چای په ټولو سره یوځای وڅښلې ، ډیرمعذورت مي بیا هم ځني وغوښتی،چي په راتلونکي کي به بیا داسي کارنه کیږي ، دوی هم راسره ومنله چي موږ هم بخښلی یې ، بیا مي نو رخصت ځني و غوښتی، دوی هم رخصت راکی، له هغه ځایه چي را رهي کیدم نو بیامي د نظرجان اکا او د کورداري لاسونه ورمچ کړل او راغلمه دوکان ته له ځان سره مي داپریکړه وکړه ، چي دا واري به ژر نه ورځې، که دوی حال را وکی خو وربه سمه که یې حال نه را وکی بیا به خپله ژر نه ورځمه،په داغه فکر کي ومه چي اندېوالان مي هم ټوله راغلل هغوی راته وویل:

ځنګه سو ماښام ، خبره دي ورسره معلومه کړه ؟

ما هم له سره ترپایه ټوله کیسه ورته وکړه ،چي داسي وسول مابیا داسي وکړل، دوی ټوله حیران پاته سول چي دا نو ولي بده وربانديولګیدل، ما ورته ویل چي زه هم نور نه باندي پوهېږم، لنډه دا چي پوره درې هفتې تیري سوې چي نه نظرجان اکا راغی او نه هم د چا احوال راته راتلی او نه زه ورتلمه ،دا درې هفتې به څومره راباندي اوږدې سوي وي او زرغونه مي هم ډیره یادیده ،خو پلار یې زړه را مات کړی وو بیرته به مي زړه صبر کی ، خو بیا مي هم ډیره یادیده نفس مي پسي ختی د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليدو ته ليونى وم، خو ځان به مي ټينګ کی،اخير ته مي صبر ختم سو په دا ځلورمه هفته مي ټينګ نيت وکړ چي نن به خامخا ورځمه هر رقم چي وي ،دوی خو دي بيخي په کيسه کي هم نه دي ،چي ورنه سې يادوي دي لا نه، ماځيګر ناوخته سو دوکان مي وتړی او د زرغونې پرلور ور رهي سوم ، کور ته چي يې ور ورسيدمه دروازه مي ور وټکوله دروازه يې بنده کړې وه ،زه به چي هرکله ورته راتلم دروازه به يې خلاصه وه،خو دا واري يې دروازه ډيره وختي بنده کړې وه،بيا مي دورازه ور وټکوله چا ځواب را نه کی ،د دريم ځل لپاره مي بيا دروازه ور وټکوله خو هيڅوک دروازه نه راخلاصوي او نه هم ځواب را کوي حيران وم چي څه وکړمه بالانو تلمه زړه مي راته وويل يواري به يې لا ور وټکوم که يې خلاصه کړه خو ښه کنې ځم به، د ځلورم ځل لپاره مي بيا وروټکوله، چي نظرجان اکا دروازه را خلاصه کړه داسي وارخطا معلوميدی، سترې مسې يې هم يوقسم ته دوارخطا په ډول راسره وکړه ،ماپوښتنه ځني وکړه چي ولي داسي وارخطا يې څه خو به پيښ سوي نه وي؟

نظر جان بابا وويل:

هر څه سم دي خير او خيرت دی راځه کورته .

ما بيا ورته وويل :

دروازه مي ډيره و ټکوله ولي مو نه راخلاصوله ؟

بيا يې راته وويل:

په خبرو اخته وو هيڅ مو نه ده اوريدلې بخښنه غواړم، ښه ته دا راته و وايه دا دومره ډير وخت چيري وې چي نه معلوميدې ؟

ما ورته وويل:

کندهار ته تللی وم د دوکان لپاره مي سودا راوړل هلته يو مشکل راپيښ سو وځنډيدم،دا خومي ده ته درواغ وويل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیائي راته وويل:

څه مشکل در ته پيښ سو؟

ما ورته وويل:

بس يو کوچنی مشکل وو په خير تير سو،بيايې زما څخه هم پوښتنه نه ده کړې،ولاړلو خوني ته زرغونه هم راغله له هغې سره مي هم ستړې مسې وکړه،خو مور يې رانغله له زرغونې څخه مي د هغې پوښتنه وکړه چي چيري ده ؟

زرغونې راته وويل:

په هغه بله خونه کې ده ، خوريی(د خور زوي) يې راغلی دی له هغه سره ناسته ده .

ما ورته وويل:

خورئی يې ولي دلته نه راځي زه به هم ورسره شناخته سم.

زرغونې راته وويل:

ورکوه يې هغه مو بيخي په تا خبر کړی هم نه دی چي ته دلته راغلی يې که يې وليدلې چي ته دلته يې نو خامخا شک کوي، چي دا پردی سړی په دا وخت کي دلته څه کوي.

ما ورته وويل:

که داسي وي نو زه به ولاړسم،څه خبره خونه ده.

زرغونې هم وويل:

که نن ولاړ سې ښه به وي ،سبا بيا راسه هغه سبا ته بير ته ځي که دي خوانه بديږي ؟

ما ورته وويل:

دا خو د خوابدېدو خبره نه ده چي خوابده کړم، زه هم ځمه نو له دوی څخه مي اجازه را واخسته او ځني راغلم کورته ،په کورکي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

چورت را ولویدی چې زرغونې خو ما ته ویلي وه، چې مور، هیڅ خپلوان نه لرو او اوس یې د خاله زوی دکومه پیدا سو،بیامي خپل ځان ته دا تسلي ورکول ، چې کیداي سي له خپلوانو سره به خوابدي وي،اوس خو ډیر داسي خلک سته چې خپلوان په خپلوانو کي نه حسابوي ،پردي یې بولي په دې خاطر چې اوس له خپل نه پردي له چا سره ښه کوي، خپل نه غواړي چې له ځانه یې بل خپل لوړ وي او دی له هغه څخه کم وي، په همدې خاطر یې دا درته ویلي دي چې هیڅ خپلوان نه لرو،خیر دا هر څه مي پرېښودل ،د ماښام ډوډۍ تیاره سوه ډوډۍ مي و خوړله ،خو چنداني خوند مي نه ځني واخستی، د بیده کیدو کوښښ مي و کړی خو هیڅ خوب نه راتللی ،تر ډیره پوري ویښ ومه یو وخت بیده سوی وم،تر دریو ورځو پوري د زرغونې کورته نه وم تللی په دا څلورمه ورځ مي بیانیت وکی چې نن شپه به ورځمه له خیره،مازدیګر ناوخته وو چې بیا یې کورته ورغلمه ،په سرای کي زرغونه وه ماورته وویل:

چیري دی پلاردي؟

زرغونې راته وویل:

پلار مي په خونه کي دی زما د خاله له زوی سره ، ولي کارورسره لرې ؟

ما ورته وویل:

یا داغسي پوښته مې کول،ښه د خاله زوی دي تر اوسه نه دی تللی ،نو زه به بیر ته ولاړ سمه کورته.

زرغونې وویل:

یا ولي ځې،هغه په خپله خونه کي ناست دی ،زه او ته به په دا بله خونه کي کښینو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه هم ورسره راغلم خوني ته هلته دواړه سره کښېنستلو،نومي زرغونې ته وويل:

چي تاڅلور ورځي مخکي لا ويلي وه چي هغه سبا ځي خپل کورته، تر اوسه پوري لانه دی تللی ؟

زرغونې راته وويل:

هغه تر تا پوري معطله دی،زه څمه زما پلار درته را استوم له هغه سره خبري وکړه هغه به پوره معلومات درکړي، دغه يې راته وويل او را څخه ولاړله له هغې خوا نه نظرجان اکا راغلی سترې مسې يې را سره وکړه راته وې ويل: ښه سو چي راغلې کنې زه سهار خپله دوکان ته درتلمه .

ما ورته وويل:

ولي کومه نوې خبره پيښه سوي ده ؟

نظرجان اکا راته وويل:

چي هو خبره خو نوې ده هغه دا چي ما او د زرغونې مور دا فيصله کړې ده چي زرغونه لويه سوې ده بالا به يې ورکړو،اوس مو لاهم غاړي باندي بندي دي ،چي هسي واده سي هغه به ښه وي.

کله چي مي دا خبري له نظرجان اکا څخه وا ورېدلې نو ما ته خندا راغله او دومره زيات خوشاله سوم ، چي په کالوکي نه ځاېدم په دې خاطر ما دا فکر کوی چي ما ته يې را کوي او زرغونه يې اوس مجبوره کړې ده چي واده وکړي،ما ورته ويل ستاسو خوښه ده:

تاسو چي هره فيصله کړې وي هغه صيح ده، ځکه تاسي خو د هغې مور او پلار ياست هر رقم ته چي تاسو واياست زما هم درسره خوښه ده.

نظرجان اکا راته وويل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډير ښه کار و سو چي ستا هم راسره خوښه سوه، موږ هم ستا خوښې ته کتل، اسدالله جان ښه اخلاقي او ښه ځوان دی او له بلي خوا خپلوان هم يو .

ما ته چي يې د اسدالله نوم را واخيستی اور راباندي بل سو ماورته وويل:

کوم اسدالله،او اسدالله څوک دی؟

نظرجان اکا وويل:

ولي ته اسداالله نه پېژنې ، اسدالله خو دزرغونې د خاله زوی دی له يوې هفتې راهيسته دلته زموږ په کورکي راسره اوسيږي ،په هغه بله خونه کي ناست دی،هغه هم په دې دوستی خوشاله دی.

ما له ډيري خواشينی څخه ورته وويل:

چي ولي مو پخوا اسدالله ته نه ورکوله او ولي هغه پخوا نه غوښتله ،اوس چي اوبه تر ورخ تيري سولې اوس يې ورکوی ،تا په خپله راته ويلي وه چي زرغونه له تا سره مينه کوي او بل هيڅوک يې نه خوښيږي او نه د هغې بل څوک خوښ دی، ته څنګه د هغې خوشالۍ په اوبو لاهو کوې او د هغې ژوند ورتباه کوې، خو هغه هم له ماسره مينه کوي ولي د هغې خوشالي په اوبو لاهو کول غواړې ،ته څنګه پلاريې ؟

نظرجان اکا وويل:

دا کار خو يواځي زما نه دی خوښ ،بلکي د ټولو خوښ دی د زرغونې هم خوښ دی، هغې خپله راته وويل چي زما اسدالله تر هر چا خوښ دی او زه له اسدالله سره واده کوم. که يې نه منې له هغې څخه خپله پوښتنه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې يې راته وويل نو بيخي مي عقل له سره ولاړی دومره خواشيني سومه چي له نظرجان اکا څخه را ولاړ سومه او راغلم دا بلې خوني ته،چې اسدالله پکښي کې ناست و . وار له واره مي ورته وويل:

چې زرغونه زما ده او زما به وي له زرغونې سره يوائي زه واده کولای سم نه بل څوک او نه چا ته دا حق ورکومه چي واده ورسره وکړي،هغه زما روح زما تن او زما ژوند ګرځېدلې ده ،بې له هغې څخه ژوند په کار نه لرم او که زما پرته بل چا و غوښتله ،نو يا به زه پر دې دنيا يمه يا به هغه،يا به زه ژوندی يم يا هغه،نوره دي خپله خوښه چي کوې يې او که نه ستا اختيار دی، دا خبري مي په ډېر جدي انداز ورته وکړې،ما چې کله دا خبري ورته کولې نو اسدالله داسي رېږدې دی لکه تبي چي نيولی وي وروسته يې له کوره را ووتلمه راغلمه خپل کورته له خواشينی څخه مي نه ډوډۍ خوړلې ده او نه مي تر سهاره ستر ګه پټه کړې ده. سهار دوکان ته راغلمه او انډيوالانو ته مي وويل :

چې ماښام خو داسي کيسه پيښه سوه او ما ته يې داسي وويل.

انډيوالانو مي راته وويل:

ته بيغمه اوسه موږ خو درسره يو هيڅ غم مه کوه. دوی يې پرته له تا څنګه بل چاته ورکولای سي اوکچيري يې ور هم کړه نو موږ يې په زور درته راوړو او تاته يې تسليمه وو، نور ته څه غواړې او بل اسدالله ته تا پخپله ويلي دي هغه به دا کار څنګه کوي.

زماهم د انډيوالانو پلان او خبري خوښي سوې، دغه تصميم مو په ټولوسره خوښ سو ،چي که يې پرته له ما بل چاته ورکړه دغسي به ورسره کوو،خو خوامي ډېره بده وه،په دې چي که نظرجان اکا هر څه راسره کړي وای خو خير،نو زرغونې به ولي دومره بې وفايې راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

كوله، هغې خو هم زما سره ډېره مينه كوله او هغې ولي زه نه كړم خوښ،په دې كې د دې څه مقصد دى،چې زه يې پرېښودم او اسدالله يې خوښ كى ما خو يې تل خواهيشات پوره كړي دي ؛هرڅه به چې د دې خوښ سول مابه ورسره منل ، د هغې ناخوښه يو كار مي هم نه دى كړى،حتىٰ خوا يې لا هم نه ده راڅخه بده سوې ،چې زه يې پرېښودلم او د دې هيڅ خوانه وه بده ،او نه هم زما پر خوا وه دا كار خو بايد دې نه واى ورسره منلى ،په رښتيا چې دومره ځني خفه سولم كه انډيوالانو راسره خوښ كړې واى،ما به زرغونه پرېيښې واى او تر تير سوى به واى،انډيوالانو مي نكړه راسره خوښه، راته ويل به يې ته خو ليونى سوى يې دومره مصرفونه دي ورباندي وكړل او اوس يې پرېږدې . ته خو يو څه عمر صبر وكړه چې څه كيږي او څه پېښيږي موږ هرڅه درته سموو.

خير په داغه كي پوره درې مياشتي تيري سوې خو د زرغونې د وركولو درك معلوم نسو او نه زه بيا ورغلى يم او نه مي حالورباندي درلودى او نه بيا دوكان ته نظرجان اكا راغلى دى اوس دومره حال ورباندي لرمه چې زرغونه يې تر او سه نه ده وركړې او زه اوس ورباندي پوه سوم، چې دوى ډير چالاكه دي ځكه اول يې ما ته راكول،خو ما ته يې را نكړه او اسدالله ته يې وركوله او اسدالله ته يې هم نه ده وركړې او اوس يې له تا سره قول كړې ده، زما نور سره نه باندي خلاصيـږي چې د دوى څه هدف دى او چا ته به يې وركړي ،دغه وه زما او د زرغونې په ژوندكي راغلې او تيره سوې كيسه چې تا ته مي ټوله كيسه وكړه، زه اوس هم په زړه كي هغومره مينه ورسره لرم لكه پخوا چې مي ورسره درلوده. زه خو يې په دام كي بند كړى وم اوس يې ته هم پكښي بندكړى يې زما خو دا زړه ته نه لويږي چې تا ته به يې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

در کړي او زه سر له ننه له زرغونې څخه تیر یم ځکه ته تر ما زیاته مینه ورسره کوې او خدای(ج) دې ستا روزي کړي.

ما ته چي احمد بیچاره ټوله کیسه وکړه، ډیر زړه مي باندي وسوځیدی ځکه په رښتیا هم چي د افسوس کیسه یې وه .او ډیره ناجایزه ورسره سوې وه . نو مي احمد ته دا وعده ورکړه چي که ستا کیسه رښتیا داسي وي او دغه کیسه مو په منځ کي تیره سوې وي،نو زرغونه ستاده او ستا به وي زه هم درسره ملګری یم زه خپله له خپلي مینه څخه تېرېږم اوتاته یې دربخښم.

احمد راته وویل:

زه پښتون یم او هیڅ کله دروا‌غـوته ضرورت نلرم ،کچیري زمایوه خبره هم درواغ سوه نو زه بیا ځان ته نه پښتون وایم او نه ځان رښتنی بولم.

ما ورته وویل:

چي خیر دی احمد جانه وروره ! خدای(ج) به هر څه اسانه کړي زه اوس درڅخه ځمه،زه به ځان ته نور معلومات هم ترلاسه کړم بیا درته راځم،نو مي له احمده اجازه و غوښته او ځني راغلم کورته او دماښام درا رسېدو په انتظار ومه ،ماښام وروسته ترډوډۍ ورغلم د زرغونې کورته ،هلته مي له ټولوسره ستړې مسې وکړه او ټولو راته ویل لر. وارخطا معلومېږي څنګه سو هغه نفر دي پیدا کی ؟

ماورته وویل :

یانن مي کور کار درلودی سبا ورځمه دوی مي په دې پوه نه کړل چي له احمد سره مي ولیدل ، د خوب وخت راغلی نظرجان اکا او کورداري یې رخصت راڅخه و غوښتی،ما هم اجازه ورکړه او دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړل ، زه اوزرغونه په خونه کي يواځي پاته سولو، نومي زرغونې ته وويل:

یوه پوښتنه درڅخه کومه رښتيا به راته وايې؟

زرغونې راته وويل:

چي ماتر اوسه تا ته درواغ ويلي دي ؟

ما ورته وويل:

چي درواغ نه راته وايې نو داراته و وايه زه پر تا څومره ګران يم؟

زرغونې وويل:

چي دونه راباندي ګران يې چي بې تا ژوند هيڅ خوند نه راکوي او نه مي په کار دی.

ماورته وويل:

داسي به نه وي؟

زرغونه وويل:

داغسي ده لکه زه چي وايم و مي ازمويه .

بيا ما ورته وويل:

که داسي وي نو ستا دي د پاک خدای(ج) په مقدس نوم باندي قسم وي چي ستا او د احمد په منځ کي څنګه کيسه وه او څه مو په منځ کي تير سوي دي ،ماته ټول معلومات ته په خپله خوله راکړه .

زرغونې چي زما له خولې نه دا وا وريدل رنګ يې تک سور سو او و يې ويل:

چي کوم احمد !احمد څوک دی زه خو د احمد په نامه څوک پېژنم هم نه.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای(ج) په نوم سره مي قسم درکړی دی . هغه احمد درته ښيم چي له تا سره يې ترما زياته مينه کول او اوس يې هم درسره لري، ما له هغه سره نن وليدل او خبري مي ورسره وکړې او هغه خپله کيسه ټوله راته وکړه او اوس زه غواړم ستا له خولې څخه هم دا واورم چي په څه رقم سره شناخته سواست څنګه مو سره وليدل او څه مو په منځ کي تيرسوي دي ټوله کيسه به راته رښتيا رښتيا کوې ؟ بيا به زه فيصله و کړم دا چي ته رښتيا وايې او که احمد، نور نو ځان بي خبره مه اچوه زه په هرڅه خبرسوی يم.

زرغونه هم پوه سوه چي احمد کيسه ورته کړې ده او ما هم ډيره مجبوره کړه تر څو خپله کيسه يې داسي شروع کړه :

احمد هيڅ کله هم له ما سره مينه نه درلوده او نه په مينه پوهيدی، زه له اوله د هغه په بد نيت پوهېدمه چي غلت سړی دی ،هغه هيڅ کله ما ته د ميني په سترګه نه دي کتلي نه يې راته کتل ، زه د زرغونې په خوله کې ور ولوېدمه چي ته په دغه قانع يې چي احمد په مينه نه پوهيدی؟

زرغونې وويل:

هو زه قانع يمه چي هغه په مينه نه پوهيدی، احمد زما د پلار خوښ وو مګر زمانه وو خوښ پلار مي راته وويل چي لوره ته اوس ځوانه سوې يې بالا دي نو د واده کولو وخت دی او واده به دي کړو، خو ما نه ورسره منل ما به ورته وويل چي که زه واده وکړمه نو ستاسو خدمت به څوک کوي ،ځکه مور مي سپين سرې ده او ته هم اوس ډير سپين ږيری يې؛ واده خو هر وخت کيږي پلاره! خو زما پلار نه راسره منل، تر څو زه يې مجبوره کړمه ما ورته وويل داچي ته راته وايې نو ستا کار او ستا خوښه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو یې یوه شپه احمد کورته راوستلی وو، زه یې دې ته مجبوره کړمه چې ورسره و وینم کچیري یې زه خوښه سوم نوبه مي ورکړي ،زه خوني ته په ډیرکم جرئت سره ورغلمه او له احمد سره مي سترګې مسې وکړه، په دا اول وارسترګې مسې کي راته معلوم سو، چې ډیر غلت سړی دی، ځکه ما په لاس سترګې مسې ورسره وکړه ،نو ده مي لاس په خپل لاس کي ټینګ کی ،دومره یې ټینګ کی چې نږدې وو چې ږغ راځخه و سي خو ځان مي ټینګ کئ څه مي و نه ویل لاس یې را ایله کئ او ورسره کښېنستمه .

پلار مي احمد ته وویل:

چې احمده زویه زرغونه خو داده ،خوښه دې سوه ؟

احمد ور ته وویل:

هو خوښه مي سوه.

نو مي پلار د احمد سره د واده کولو او زما د ورکولو خبري را واخستې، زه نو له ډیره شرمه څخه له خوني را ووتلمه، راغلمه اشپزخانې ته د ماښام ډوډۍ مي برابروله، ډوډۍ مي سره برابره کړه خو خوني ته مي نسوای ور وړلای، نومي خپلي مورته وویل:

چې ډوډۍ ته ورووړه زه یې نسم ور وړلای ، مور مي هم دوی ته ډوډۍ ورووړه، بیا مي چای هم ور واستولې،د یوه ساعت په اندازه به زه په خونه کي یواځې ومه چې مورمي راغله ، او راته و یې ویل:

چې خدای(ج) دې بخت در خلاص کړه لوري بس ده زموږ ډیر خدمت دې وکی، ستا څخه موږ ډیر خوشاله یو،خدای(ج) دې زموږ په حق کي غاړي مه بندوه.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورجاني ما ته دا خبري مه کوه زه خو ستاسو اولاد یم او اولاد هیڅکله د مور او پلار حق نه سي اداکولای، تر څو چي زه ژوندی یمه ستاسو خدمت پر ما حق دی او دا پر ما فرض دی چي ستاسوخدمت وکړم مور کي ! زه اوس واده نه کوم زه ستاسو په خدمت کولو کي خوشاله یمه ، ما مه ورکوی.

خو مور مي په دې خبره سخته په غوصه سوه او راته وه یې ویل:

ته چي هر څه وایې مور دي هیڅ خبره نه منو بالا دي ورکوو مور خپل خدمت په خپله هم کولای سو . زه یې اخیر دې ته مجبوره او راضي کړمه ،چي د احمد سره واده وکړم،نو ما هم له مور سره ومنل چي ستاسو خوښه وي زه نو څه پکښې ویلای سم واده مي کړی ،ما ته خوب راغی او مور مي هم راسره بیده سوه،پلار مي له احمد سره بیده سوی وو،سهار سو او د سهار چای یې هم زمور کره څښلي وې بیا تللی وو.

پلار مي ډېر خوشاله معلومیدی او راته و یې ویل:

چي د احمد خو ډیره خوښه سوې ،که کور یې هم ورسره خوښه کړه واده درسره کوي.

مور مي پوښتنه ځني وکړه:

احمد څه ویل ؟

پلار مي ورته وویل:

زرغونه یې ډیره خوښه سوه او ویل یې چي زما خو خوښه ده خوزه به کور هم مشوره وکړمه،کچیري دکور هم راسره خوښه سوه نو بیا درته راځمه احوال دستي درکوم .

مور مي ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي خدای(ج) دي وکړي چي کور يې هم ورسره خوښه کړي.خو دغه د دوستی او واده کولو خبري مو تر دوو ورځو پوري په کور کي کېدې،وروسته تر دوو ورځو څخه احمد بيا زموږ کور ته د شپې راغی ،پلارمي ورسره ناست وو،زه او مور مي نه وو ورغلي ،مور مي راته ويل درځه چي ما او تا هم ورسو ما ډير ورته وويل چي ما پرېږده ته يواځي ورسه ،زه خو يې لېدلې يم ،خو مور مي نه را سره منل او زه يې هم ور وستمه ،هلته مو له احمد سره ستړې مسې وکړه او کښېنستلو، احمد نو ما ته دومره کتل ،چي ما بيخي لوړ کتلای نسوای او ماته د ده داسي نيغ کتلو هيڅ خوند نه راکوی، د همداسي نيغ نيغ راته کتل خو ما نه ورته کتله، وروسته احمد زما پلار ته وويل چي ما خو کور مشوره وکړه او ټولو راته وويل چي ستاخوښه وي نو موږ څه پکښي وايو،موږ دي لا له تکليف نه خلاص کړو چي ستا په مرکه وګرځو،خو خبره دا ده ته يو څو عمر صبر وکړه موږ به يو څه پيسې پيدا کړو بيا به په مرکه ورسو ،اوس خو دي خبره هم ورسره خلاصه کړې ده ما هم ورسره خوښه کړه چي بيخي مي خوښه ده ، پروا نه کو ي يو څو عمر به صبر سم څه خبره نه ده،ايا اوس ستاسو هم داسي راسره خوښه ده لکه زما کورنۍ چي خوښه کړې ده ؟

زما مور او پلار ورته ويل پروا نه کوي اوګره په تلوار نه سړيږي يو څو عمر به انتظار سو زموږ هم درسره خوښه ده .

نو احمد ما ته مخ را واړوی او وې ويل:

چي زموږ او ستاسو خو خوښه سوه ،چي دزرغونې به خوښه وي که يا؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زما خوښي ته لا هم ګورئ ،دا په ما اړه نه لري ،دا زما د پلار او مور کار دی،زه د دوی په کارکي څه نسم ویلای دوی ته راته خوښ کړی يې او چي دوی هر څه راته و وايي زه هغسي کوم.احمدماته وویل:

د مور او پلار خو دي خوښه ده .

ما ورته وويل:

د دوی چي خوښه ده زما هم خوښه ده،زه څه نه پکښي وايم او نه څه پکښي ځايږي دا مي ورته وويل او ځني راولاړيدمه،چي مور مي راته وويل:

کښېنه چيري ځې؟

ما ورته وويل:

ډوډۍ تيارومه بير ته راځمه .

مور مي راته وويل:

ته دلته کښېنه ، نن زه خپله ډوډۍ تياروم او راوړمه يې ،ما نه غوښتل چي مورمي ډوډۍ تياره کړي ،خو مور مي زه نه پرېښودم چي زه يې راوړم او خپله په ډوډۍ پسې ولاړه، زه هم په خونه کي کښېنستمه،په دې وخت کي مي پلار هم له خوني و وتی ،زه او احمد يواځي پاته سولو،زه غلې ناسته ومه هيڅ ږغ مي نسوای کولای چي احمد راته وويل:

ترڅو چي دي پلار او مور راځي څنګ ته خو مي راسه ،هغه بله شپه هم رانغلې زما چورت او فکر له تا سره وو چي رابه سې ،تر ډېره درته معطله ومه خوستا درک معلوم نسو ولي رانغلې،څوک داسي کوي لکه ته چي يې کوې.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته خو داسي خبري کوې لکه د عمر چي سره شناخته يو .

احمد راته وويل:

شناخت نو څه وخت غواړي .

ما ورته وويل:

وخت غواړي تر څو ته زما او زه ستا په خوی پوه شم .

احمد بيا راته وويل:

په دا رقم چي ځان ليري ليري کوې او زما څخه شرمېـږي زړه ته مي نه لويـږي چي په يوه کال کي دي هم سره شناخته سو ،خير دا خبري پرېږده اصلي خبره واوره؛ نن ماښام زه درته معطله کېږم ستاپلار ته اجازه ورکومه چي په خپله خونه کي بيده سي ، کله چي دوی بيده سول نو ته به بيراځې،اوس خو ډيري خبري نسو سره کولای،کله چي راغلې نو يو دبل د خوي په باره کي به هم سره و ږغيږو،ګوره چي پاته نسې.

ما ورته وويل:

چي دا کار هيڅ امکان نه لري ،تر څو چي مو واده نه وي سره کړی زه يواځي هيڅ کله هم نه سم درسره ليدلای او نه درته راتلای سم.

احمد راته وويل:

ښه چي داسي ده خو اوس مو هم واده نه دی سره کړی ولي راسره ناسته يې .

ما ورته وويل:

اوس زه يواځي نه يمه راغلې، خپلي مجبوری راوستې يم، د دې خبرو په اوريدو سره احمد لږ څه احساساتي سو او راته و يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ته هم زما دا اخيره خبره واوره،زه نن شپه دلته يواځې پاتېږم که رانغلې نو زمادي په خدای(ج) سره قسم وي که بيا په ټول ژوند درته راسم يا مو د کور خواته وګورم دا نو زما اخيري فيصله ده.بيخي مه راځه.

د احمد دقسم په اخيستلو سره زما زړه هم يو څه نرم غوندي سو ،خو زه هم ورته احساساتي سوم چي هغه ستا کار دی هر څه چي کوې هغه کوه که راځې که نه راځې.ما چي دا ورته وويل،نه بيا ده بحث کړی دی او نه ما دواړه سره چپ سولو، ترڅو پلار مي راغی او احمد ته يې وويل:

دوکانداري دي څنګه ده ؟

احمدورته وويل:

بيخي ښه ده ګذاره کيږي،دوی په خپلو خبرو سره اخته سول زه له خوني را و وتلمه ،چي مور مي بيا راته په غوصه سوله چي ولي له خوني را ووتلې ما ډوډۍ تياره کړه، درځه ډوډۍ نن ټول يوځای سره خورو.

ما ورته وويل:

زه له احمد سره ډوډۍ نسمه خوړلای، موري زه يې يواځې په خونه کي خورم تاسي يې ورسره وخوری ،خو مور مي راسره ونه منله چي نن به ډوډۍ له احمد سره خورو .

مانه غوښتل چي ورشمه خومورمي مجبوره کړمه او خوني ته يې ور وستلم،هلته مو په ټولو سره يوځاي ډوډۍ وخوړه ،د ډوډۍ خوړلو په وخت کي مي مور او پلار په خبرو سره اخته سول ،چي احمد راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي تا خوويل ډوډۍ هم نه درسره خورم،ځنګه راغېي او ولي دي زماسره ډوډۍ وخوړه ؟

ما ورته وويل:

چي مجبوره سومه كنې ما خو نه درسره خوړله.

بيا يې راته وويل:

چي ماښام به هم مجبوره سې ،زه نن شپه ستا په انتظار يمه او تر هغه وخته نه بيدېږم تر څو چي ته نه يې راغلې .

ما ورته وويل:

چي دا خيال دى له ذهنه وباسه ،هيڅ امكان نه لري چي درته راسم .

بيا يې سوكه راته وويل:

زه انتظار يمه نور نه پوهېږم .

كومه ډوډۍ چي مي خوړلې وه هغه يې راباندي زهر كړل،وروسته تر ډوډۍ خوړلو زه ځني را ولاړه سومه، راغلمه خپلي خوني ته او په ځاى كې بيده سومه، خو خوب نه راتلى ناحقه چورتونه راوليدل چي دايې څه درته وويل قسم يې هم واخستى، كه نه ورځې بيا خو په ټول ژوند نه راځي نو دا متل را ياد سو چي يوې خوا ته پړانګ دى بلي خواته پاڼ ،كه نه ورځى بيا خو نه راځي او بل مور او پلار مي دومره ور ته خوشاله دي چي بيخي ډير، زه څنګه د دوى خوشالي له خاورو سره خاوري كړم ،نو مي دا نيت له ځان سره ونيوى چي ورځم به او زه دومره زړه هم نه لرمه چي خوني ته خپله ورسمه او ځنګه ورسم ،چورتونه مي سره ګډوډ سوله چي له ډيرو چورتو له كبله مي پر سر درد سو، په ځاى كې ويښه پر ته ومه چي مور او پلار مي هم ځني راغلل خپلي خوني ته او دواړه بيده سول، ما نو خپل مور او پلار ته ځان په خوب اچولى و، چي زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو نو بیده یمه اوس زه دې ته معطله ومه چې دوی دواړه ښه بیده سي نو به ورسم، کله چې زه په دې ښه یقیني سوم چې دواړه ښه بیده سول نو زه هم له ځایه راپورته سوم ډېر کرار کرار له خوني را و وتلمه او راغلمه د احمد خوني ته ،دروازه یې په ځان پسي ټینګه کړې وه،دروازه مي خلاصه کړه او خوني ته ورننوتلم.غوږ مي ونیوی چې احمد ویښ دی که بیده ،ماغوښتل چې ورږغ کړم خو احمد خپله را باندي ږغ کړل او و یې ویل راغلې ولي دومره وځنډېدې .

ما څه نه ورته ویل.

بیا یې راته وویل:

پلار دي غوښتل چې ته دلته زما سره بیده سي ، ما ورته وویل چې زه یواځې بیدېږمه تا نه په تکلیف وم ،ځکه زه پوهېدمه چې ته راځې دا یې وویل او تر لاس یې ونیولم خپل ځان ته یې ورکش کړمه،کله چې یې زه تر لاس ونیولم له درده مي ورته پر سترګو توره شپه سوه،خوزه ډېره مجبوره ومه هیڅ ږغ مي بیا هم نسوای ورته کولای،او ورسره کښېنستمه .

احمد چې هررقم پوښتنه راڅخه وکړي ، زه ځواب نه ورکومه،تر څو چې یوه اوږده کیسه یې راته شروع کړه . ماورته ویلي هم نه و،کیسه یې وکړه خو زما سر هم نه سو باندي خلاص چې څه یې وویل،کله چې یې کیسه خلاصه کړه نو وروسته یې زما په ویښتانو کي لاس واچوې او سر یې را ګـروی .

ماورته وویل:

چې سر ګرول خو د ښځو کار وي ته خو نارینه یې ؛ما په دې خاطر ورته وویل چې ګوندي ننګ ورسي اوخواشنی سي او راته و وایي چې څه بالا خپلي خوني ته ، خو دا خبره یې راته ونه کړه، بیایې راته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل چي ته دونه ډېره راباندي ګرانه یې چي څه درته و وایم په همدې خاطر زه ستا سردرګـروم، دا چي ته په سر ګـرولوخفه کېږې نو ته بیا زما سر را وګروه .بې له دېنه چي ماورته ویلي وای ،زما په غیږ کي یې خپل سر کښېښودی چي اوس زماسررا وګــــروه.

ما یې هم سر ورګـــروی ،زما د سرګـیــرول ډیرخوند ورکی راته و یې ویل چي داسي په خوند سره ګرول، خوزما د مور هم نه دي زده.

ماته چي یې دا وویل زه ډېره ورته خواشنې سومه نو مي سر دومره ټینګ ور و ګروی چي زما دا ګمان و چي اوس به یې د سر پوست وا وړي او ویني به سي، خو ده راباندي برغ کړل ،که زما ټول پوست په نو کانو جلا هم کړې،لا به اف درته و نه کړم ،نور یې هم ټینګ را وګروه.

بیامي زړه ورباندي وسوځېدی بیا مي بیرته سوکه سر ورګروی.

بیا یې راته وویل:

زرغونې زما خو بیخي خوښه اوقبوله یې،ایا ستا هم زه قبول یم ؟که دي خوښ یم هم راته و وایه او که دي خوښ نه یم هم راته و وایه ،ځکه دا خو د زورکار نه دی بلکي د رضا کار دی،په دې کار کي باید چي د دواړو طرفه خوښه وي .

ما ورته وویل:

زما پلار او مور خوښ کړی یې، زما هم خوښ یې،ځکه زما اختیار د دوی په لاس کي دی.

ما چي دا ورته وویل دستي راپورته سو زما لاسونه یې مچ کړل او وې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

جار دي له دې نرمو او نازکو لاسو سم، چې دا خبره مې ستا له خولې څخه وا وریده، چې ستا خوښه سوه د هغوی خو بیخي خوښه ده .

ما هیڅ ږغ ورته و نه کی، نو دی هم وار په وار راسره سپین سترګی کیدی بیا یې زما پر مخ لاس راتیر کی،ما ږغ نه ورته و کی،نو دی پوه سو چې څه نه وایي، نو یې ساتیری راسره شروع کړی او زه یې خپلي غیږي ته ورکش کړمه ،زما سر یې په خپل زړه پسي ونیوی؛ دومره ټینګ یې نیولی وو چې زما ساه بنده سوه او ځان مې په زورځني خلاص کی .

احمد راته و ویل:

که تا نه وای ایسته کړی ،ما به تر سهاره پوري له خپل زړه څخه نه وای ایسته کړی.

ما ورته وویل:

ما ته نو اوس اجازه راکړه چې ولاړه سم،تا قسم کړی و زه خو خپله نه درته راتلمه .

احمد راته وویل:

ورسه کور دي ودان چې راغلې ،زما خو دا خیال و چې نن به مې ستاسوپه کورکي اخیري شپه وي ،زما هم درته اجازه ده ورځه په مخه دي ښه. زه هم ځني راغلمه خپلي خوني ته او پر خپل ځای پرېوتلم، سهار راکښېنستمه چای مې پخې کړې د سهار چای یې هم راسره وڅښلې بیا ولاړی ډېر خوشاله وو،کله چې دوکان ته تللی و نو هلته په دوکان کي چې به په مخه څوک ورتلل، نو دا کیسه به یې ورته کوله چې ما خو ماښام داسي شپه تیره کړه، داسي سات مې تیر سو داسي او داسي... زه نو په دا کیسه نه ومه خبره چې ده هر چا ته ویلي دي،خو پلار مې باندي خبر وو ،هغه ته هم بل چا ویلي وه چې احمد ما ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي وويل،اوس خوداسي وخت دی که یوڅوک یوه خبره وکړي نوهغه بل نفرته حتماً حال رسیږي. پلار مي زما سره سمي خبري نه کولې راڅخه خفه وو، ما دا ګومان کوی چي مريض سوی به وي پوښتنه مي ځني وکړه چي پلار جانه مريض يې،داسي بل رقم معلومېږي .

پلار مي راته وويل:

یا لوري جوړ روغ یم،هیڅ نه دي راسوي .

ماته يې داسي ويل ، اصلاً يې زه په ځان نه پوهولم ځکه زما څخه خوابدي وو،زما زړه طاقت و نه کی ،نو مي له مورنه پوښتنه وکړه چي مور جاني پلار مي مريض دی چي داسي بل رقم معلوميږي که کومه خبره ده او زه نه یم خبره؟

مور مي راته وويل:

مريض نه دی،ستا څخه خوابدی دی.

چي مور مي داسي راته وويل زه حيرانه سومه ، ما ورته وويل:

ولي زما څخه کوم بد کارسوی دی که څنګه؟

زما خوبيخي احمد ته پام لا نه وو ،نه مي په ذهن کي احمد را تېرېدی،چي هغه به کار خراب کړی وي.

مور مي راته وويل:

چي هغه څو ورځي مخکي چي احمد راغلی وو، بيا ته په نيمه شپه کي د احمد خوني ته ورغلې وې ،موږ نسو در خبر خو پلار ته دي کوم چا ويلي وه، چي احمد موږ ته داسي کیسه وکړه چي زه د دوی کره هروخت ورځمه،په ټول کورکي يې ازاد ګرځم ، لوري خلک څه پوهیږي چي تاسي واده سره کوی، خلک خو نور فکر کوي او په ذهن کي يې بل څه ور ګرځي ،ته یو څه احتیاط کوه لوري ،چي موږ بدنامه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې او سترګي مو راټيټې نه کړې، پلار دي هم سپين ږيرى دى زه هم سپين سرې يم د غمونو تاب نه زه لرم نه دي پلار، په دا عمرچي بدنامي را واوړي ،نو به مو زهرې و چوي،کنې زه خو په تا ډير اعتبار لرم ،ته خو زما لور يې.

ما چي له خپلي مور نه دا خبري وا وريدلې ، له احمد څخه مي ډيره خوا بده سوه .ځکه هامتل دى (چي که ښه کوې بد به حتماً در رسيـږي) ته خو هوښيار وې احمده، تا به ولي دا خبري هر چا ته کولې،مور ته مي وويله :

څنګه اعتبار چي په ما لرې داغسي هم يمه، تاسو ما ته وويل چي له احمد سره واده وکړه ،کنې ما واده څه کوى،ما احمد څه کوى، خو مور مي په دا خبرو خطاکړله چي ما هيڅ هم نه دي کړي او اوس نو د احمد د راتلو په انتظار وم ،چي کله به راسي او زه به يې د ټول عمر خوا وربدوم چي بيا زما نوم هم وا نه خلي، احمد نو پوره يوه هفته وروسته د شپې زموږ کره راغى ، زما پلار او مور ورغله ستړې مسې يې ورسره وکړه،خو زه ډيره وروسته ورغلم ما چي ستړې مسې ورسره کول په عيني ستړې مسې کې يې سترګه راته و وهل، ما په زړه کي ويل چي بـچــو زه اوته به وروسته سره ګورو،تر هر څه وروسته د خوب وخت سو او موږ ټول ځني راغلو خپلي خوني ته، احمد يواځي پاته سو. ما مي پلارته ويل :

مادرته ويلي وه چي زه واده نه کوم ،تاسو ورته مجبوره کړم او بل هغه بله شپه چي احمد راغلى وو زه دشپي ورغلمه ،ځکه ما ته احمد ويلي وه ،چي که رانغلې زه بيا ستاسو کورته نه راځم ،نو زه ستاسو په خاطر ورغلمه اوله احمد سره مي و ليدل ، ځکه ما ستاسو خوشالي په اوبو نه لاهــو کول ، تاسو زما او د احمد واده کولو ته ډير خوشاله واست،خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه احمد کوم چي تاسو راته انتخاب کړی وو،هغه داسي کار وکی چي ټول کلي يې په دا يوه هفته کي راباندي خبر کړ،نو زه نن ورځمه ستاسو په مخ کي او هغه ته ځواب ورکوم ځکه چي نه يې ستاسو عزت ته وکتل اونه يې خپل عزت ته ،دا چي تراوسه مو واده نه دی کړی هرچاته کيسه کوي که مو واده وکي خو بيا ټولي دنيا ته وايې ،پلارجانه ماوبخښه چي زما څخه خوابدی يې.

پلارمي راته وويل:

چي يا لوري داسي به هيڅکله هم نه کوې ،ته به له احمد سره واده کوې،خير دی چي احمد هرڅه وايي و دي وايې ،خوته به هغه نه خفه کوې.

پلارمي نه غوښتل چي هغه ته ځواب ورکړم ،نو مي ورته وويل:

ستاسو چي خوښه نه وي نو بيانه ورته وايم،اوس ورځمه ورسره وينمه ځکه نن ئې بيا راته وويل چي زه درته انتظار يم ايا ورسم پلارجانه؟

پلارمي هم اجازه راکړه چي ورسره و وينم،نو زه هم راغلمه د احمد خوني ته ،ډيره ورته خواشينې وم چي هر څه به ورته وايې،دروازه مي ورخلاصه کړل او خوني ته ورننوتلمه.

احمد هم له ځايه را ولاړسو غوښتل يې چي لاسونه زما په غاړه کي را وا چوي، ما يې لاسونه په زور له ځانه ايسته کړل .

ماته ئې وويل:

ولي مي لاسونه نه پرېږدې ؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي لاس څه نور زه نه غواړمه چي درسره و وينم،دغه مو اخيري شپه ده . بيا زما نوم په خوله وانخلې او نه بيا زموږ کره راسې، تا ولي خلکو ته د هغه تيري شپې کيسه کړې وه،تا ته دا کيسه کول معمولي کار ښکاري،خلک خو دا نه وايي چي دوی واده کيدونکي دي،هغوی خو نور فکرونه کوي ، چي کوزده يې نه ده کړې او دی هلته سهار او ماښام ورځي ،ته په دې پوهيږې که يا ؟

احمد راته وويل:

دا خو بيخي معمولي خبره ده ،خلک دي هرڅه وايي زما يې په څه زه خو په رښتيا هم واده درسره کوم، ستا سره ټول ژوند همداسي خوشاله تيرول غواړم ،ما خپله خوشالي نسوای برداشته ولای ځکه مي هرچاته و ويل ،هغوی هم په دې خوشاليــږي،په دې کي بيا د خلکو څه ګټه ده چي بل ګمان به کوي.

ما ورته وويل:

چي ستا خبره هم صحي ده ،چي خلک زما او ستا په مينه څه کار لري خو په هغه وخت کي چي زما او ستا واده و سي هغه وخت که هرڅه هر چاته و وايې پروا نه کوي .کله چي مو واده وسو بيا که هر چا ته هر څه وايې و وايه او هر څه چي کوې بيايې کوه،نن زه د همدې خبرو لپاره درته راغلې يم،چي بيا چاته داسي خبري و نکړې په دې ته پوه سه نور نو زه ځمه درڅخه،زه ځني را ولاړيدمه خو احمد ترلاس ټينګه کړم، ما ځان ځني خلاصوی خونه يې ايله کولم،ځني زور مي کړل ځان مي ځني خلاص کی،خو بيا يې ترلاس ټينګه کړمه ما بيا ځان ځني خلاص کی،دا واري نو دومره راته خواشينۍ سو چي له ډيري خواشينۍ څخه يې پر دا مخ داسي ټينګه چپلاخه راکړه چي پر سترګو مي توره شپه سوه، زه خو ومه ورته خواشينې چي چپلاخه يې راکړه بيا خو مي بيخي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینه ورته و ایشېدله، نو ما ته چي هم خدای (ج) زور راکړی وو داسي ټینګه چپلاخه مي پر دا مخ ورکړه او له خوني ځخه را و وتلم، د را وتلو په وخت کي یې راته وویل چي نن مو اخیري شپه ده بیا به نه سره وینو .

ما ورته وویل:

چي خدای(ج) مو دي نه سره یوځای کوي ،بیا چي زما خواته را وه لا نه ګورې او نه بیا زما نوم واخلې،وروسته له نن ځخه نه ما ته پېژندلې او نه تا زه پېژندلم،دا خبري مي ورته وکړې او له خوني را و وتم، له ځان سره مي دا فکر کوی چي دا خو مو واده نه و سره کړی تر دې حاله ورسیدو،که مو واده سره کړی وای بیخي به مو ډانګیان سره ګرځول، ډیره خواشینې وم او خوامي هم بده وه خپلي خوني ته راغلم اوپرځاي مي پرېوتلم ،هیڅ خوب نه راتلی تر ډیره ویښه وم چورتونه مي وهل چي ښه سو ځني خلاصه سوم، ما به دا ټول ژوند په دا رقم له هغه سره ځنګه تیر وی،زه چي راغلمه مور او پلار مي لانه وه بیده سوي،زما ځخه یې پوښتنه وکړه چي ځه کیسه پېښه سوه،ما هم هغوی ته ټوله کیسه وکړه،د پلار مي ډیره خوا بده سوه ماته یې وویل چي ښه کار دي نه وکی، ما ورته وویل په دې کي زما ځه ګناه ده ،دی چي زمانوم بدوي او ستا عزت ته په سپکه ګوري ،نو ما نسوای زغملای،وروسته بیا موږ ټول بیده سوو،که ځه هم ماته هیڅ خوب نه راتلی یو وخت و بیده سوې وم،سهار ډیره ناوخته راکښېنستمه ، د سهار چای مي تیارولې ،چي مور مي راته وویل :

چي احمد تللی دی .

ماورته وویل :

د هغه نوم بیا مه را اخله ،ښه سو چي ولاړی،د هغه ځخه وروسته احمد بیا نه دی راغلی او نه بیا ما لیدلی دی. نو دا وه زما او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد کیسه چي درته ومي کړه ،ستا ماسیوا بل چاته مي ویلې هم نه ده،ما غوښتل چي تا ته هم دا کیسه مخکې له مخکې وکړم، او له هر څه دي خبر کړم، بیا مي ویل چي که درته و وایم نوبه راځخه خفه سې او تا به هم له لاسه ورکړم ،ښه سو چي ته خپله خبرسوې او تا خپله پوښتنه راڅخه وکړه ،نور که کومه بله پوښتنه لرې چي ځواب یې درکړم .

ما ورته وویل:

یا بله پوښتنه خو نسته،خو احمد یو رقم وایي او ته بل رقم وایې، اوس زه په دوو کي حیران یم چي پر چا باور وکړم ستا دا ومنم او که داحمد دا ومنم.

زرغونې راته وویل:

چي احمد خو غلط سړی دی هر څه به یې درته ویلي وي او ما که یوه ورځ هم درواغ درته ویلي وي،نو زما خبره نه بلکي د احمدخبره ومنه .

ما ورته وویل تا خو رښتیا هم درواغ نه دي راته ویلي، اوس به دا کیسه پر همدې ځای پرېږدو زه به ګوندي نورمعلومات هم ترلاسه کړم ،دا خبره مي زرغونې ته وکړه او بیده سولو ،سهار مي چای هم له زرغونې سره وڅښلې او راغلمه کورته،په دې فکر کي وم چي دا اوس څنګه کیسه ده،احمدیوڅه وایي او زرغونه بل څه ،زرغونه هم د دروا‌غو نه راته معلومیږي او هغه به ولي دروا‌غ وایي ،کیدای سي چي احمد دروا‌غ راته ویلي وي ،خو احمد هم دروا‌غجن نه راته معلومېدی ځکه هرڅه چي یې راته ویلي وه هغه هم صحي وه او دزرغونې په ټول کور خبر وو،دا ځان سره حیران ومه چي د چا په خبرو باور وکړمه، احمد وایي زه نه یم ملامت خو زرغونه چي ده هغه ډیره چلبازه ده ، او زرغونه وایي احمدغلط سړی دی،خو زه به د دوی کیسه له کوم بل چا څخه ځان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومه وم، دا کیسه به یو څو عمر پر خپل حال پرېږدم ،کیدای سي په هر څه خبر سم،خیر په دې کې درې ورځې و وتلې،نه زه د زرغونې کره ورغلی وم او نه هم د احمد دوکان ته،یوه ورځ مي د کور لپاره سودا راوړله، سودا مي واخیسته او راځمه کورته چي یو ناولده سړی په مخه راغلی او زما سره یې ستړې مسې وکړه ما هم ستړې مسې ورسره وکړه او راته وې ویل زه له تا سره کار لرم،ما ورته وویل څه کار راسره لرې څنګه کار راسره لرې دلته راته و وایه،دې ناولده سړي راته وویل چي پټ کار درسره لرم یو ګوښې ته به سو،زه هم یو غلي ځای ته ورسره ولاړم او ورته ومي ویل چي څنګه کار راسره لرې؟

دې ناولده سړي راته وویل:

چي زما نوم سمع الله دی او زه د احمد له نږدې ملګروڅخه یم، په هغه ورځ چي ته د احمد دوکان ته راغلی وې، نو احمد موږ ته ستا په باره کي وویل چي د زرغونې پلار را استولی وو.

ما ورته وویل:

زه پوه نه سومه چي ستا مقصد څه دی.

سمع الله راته وویل:

چي وروره زه تا ته د احمد په سترګو ګورم په دې کي زما کوم مقصد نسته صرف ستا او د احمد خوشالي زموږ ارزو ده ،تا ته چي احمد هرڅه ویلي دي هغه رښتیا دي، زه د قیامت په ورځ هم دغه شاهیدي ادا کوم چي احمد په حقه دی او زرغونه اوکورنۍ یې چلبازه دي، ته به یې هم شاید خطا ایستلی یې.

ما ورته وویل:

چي صحي ده سمع الله جانه زه هم درسره قانع یمه زه هم په همدې کوښښ کي یمه چي په اصلي موضوع باندي ځان پوه کړمه،اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوداسي وخت دی چي په هيڅ‌ها هم باورنسته او نه د باور کولو څوک پاته دي، زه به يو څو ورځي لانور هم صبر سم چي څنګه کيسه ده او څه پيښ سوي دي.

سمع الله راته وويل:

چي زما هم داغسي درسره خوښه ده خو زه دومره درته وايم چي زرغونه ډيره چالاکه او بيداره نجلۍ ده،چي تا په کوم جال کې بند نه کړي.

ما ورته وويل:

زه اوس ورسره پوه يمه،ته بيغمه اوسه زه هر څه انشاءالله سموم، ، نو مي د سمع الله سره خدای پاماني وکړه او سره رخصت سولو،د سمع الله خبرو بيخي وګنډلم دا ځکه،چي زما ډير شک پر احمد راتلی چي کيدای سي دی هم دوراغ راته وايي او دی ملامت دی،د ځان د سپيناوي په خاطرهرڅه وايي او زرغونه رښتيا وايي ځکه چي درواغو ته څه حاجت لري، خو چي سمع الله کيسه راته وکړه،نو پر زرغونه مي يو څه شک راغی چي کيدای سي دا به هم ملامته يي او فساد به هم په دې کي وي او د پخوانيو خلکو متل را ياد سو چي په دريو شيانو اعتبار کول ښه نه وي لکه ښځه ، آس او اسلحه دا درې واړه شيان د باور کولو نه دي، د زرغونې په چالاکۍ کي مي چورت وهئ چي له چا به د دې په باره کي پوښتنه کوم څوک به هغه ښه پېژني او څوک به ښه په خبر وي چي معلومات راکړي، ځکه په زړه کي مي خيره ورته پيدا سوه په خپله مينه باندي مي شک سو، خو داسي څوک مي په ذهن کي نه راګرځيدل چي پوښتنه ځني وکړمه او بل زرغونې خپل ځان داسي سپين راته ښودلی وو لکه ملايکه، بس نومي بيا د زرغونې د کور دتللو لپاره نيت و تړی چي ورځم به،نو مي د ماښام انتظار کوی چي ماښام سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ورسمه او له زرغونې سره نوي خبري وکړم او دليدلو لپاره يې هم ناقراره وم ،په هرصورت ماښام سو ډوډۍ مي کور و خوړله او د زرغونې پر لور ور روان سومه، د زرغونې کورته ورغلمه ګورم چي پلار او مور يې دواړه هلته وه،خو زرغونه نه وه له دوی څخه مي پوښتنه وکړه چي زرغونه چيري ده ؟

دواړو په ډيره وارخطايي وويل:

چي زرغونه د خپلي خورلڼي (ملګري) ميلمنه وه ،دا نه ورسره تلل خو هغې نجلۍ مور ته ډيري زارۍ وکړې،نو مور هم ورته وويل بيا داهم ورسره ولاړه،نونن هلته تللې ده.

داچي يې راته وويل نو مي په زړه کي د سمع الله خبره رايادة سوه،چي راته ويلي يې وه چي زرغونه ډيره چالاکه ده چي په تا کوم فساد ونکړي نو مي دوی ته وويل:

ښه سو چي ورسره تللې ده دا به هم ديغ سوې وه،يو څه پام به يې هم په بله سي اوتاسو هم ښه کار کړی چي ورسره پرې ايښې مو ده،نو مي له دوی سره چای وڅښلې او ورته مي وويل چي د هغوو کور چيري دی؟

دواړه وارخطاسول،چي که ستاپه کاروي مور به يې راولو.

ماورته وويل:

يا اوس خو دراوستلو وخت نه دی د هغې ملګري کوريې چيري دی ؟

بيا هغو وويل دغه نږدې کور دی کور يې راته و ښودی،که څه هم دوی ډير راته ټينګ سول چي پاته سه، خو زه نه ورسره پاته کېدلم، له کوره چي يې را وتلم نو د زرغونې مور راته وويل:

چي که زرغونه دلته وای بيا هم تللې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وخندل چي هو بيا هم تلم،ځني راغلمه کورته ،په کور کي دا سودا راولويده چي راسه د همسايگانو کره د زرغونې پوښتنه وکړه ،کيداي سي رښتيا او درواغ به يې درته معلوم سي،نو راغلم دزرغونې د ملگري کورته، دکور دروازه مي په ډير غټ زړه سره وروټکول،يو لس کلن هلک را ووتی دروازه يې راته خلاصه کړه پوښتنه يې راڅخه وکړه څوک يې او څه غواړې؟

ما ورته وويل:

زه د زرغونې د اکا زوی يمه،مور يې يو څه مريضه سوه،که زرغونه راخبره کړې چي کورته راسي،هغه ستاسو کره ميلمنه ده،ماته يې موروويل چي زرغونه راخبره کړه چي ژرراسي،که ته ورته و واې ښه به وي .

هلک راته وويل:

کوردي غلط کړی دی ،کيداي سي بل ځاي تللې وي ،زرغونه خو زموږ کره په دا کال نه ده راغلې او نه هم زما خور د هغې ملگرې ده اونه يې موږ کورته راپرېږدو.

ما ورته وويل:

راغلې ده ته به نه يې په خبر.

هلک وويل:

چي زه به په خپل کور نه يم خبر عجبه خبره کوې.

ماورته وويل:

ښه دی نو ولاړ به سم ،زه ځني را رهي کيدم چي دا هلک راته وويل:

چي ستاهم انډيواله ده؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په خبره پوه نه سومه،زرغونه خو زما د اکا لور ده او زه دلته د هغې مور رالېږلی یم مور یې مریضه ده او هغه یې غواړي.

هلک راته وویل:

هغه خو د ټولو د اکا لور ده ،د اکا د لور په نامه د ټولو سره انډیوالي کوي ته نو کم نه یې په خبر،ستا به هم انډیواله یې اوس هسي ماخطا باسي

دا خبري چي هلک راته وکړې نوباندي شکمن نه بلکي باوري سومه،چي ټوله کیسه په زرغونه کي ده ،هلک ته مي و خندل چي ته هم راخبر سوې؟

هلک راته وویل:

په ډیرو خبر ومه او لیدلي مي وه خو ته مي تر اوسه نه وې لیدلی، خو اوس در خبر سوم چي ته یې هم انډیوال یې.

هلک ته مي وویل:

ته یو داسي وخت را وښیه چي زه او ته دواړه یواځي سره و وینو او په همدې باره کي خبري وکړو؟

هلک راته وویل:

هر څه خبره چي کوې اوس راته و وایه زه بیا نسم درسره لیدلای . ما ورته وویل:

چي صحي ده زه د زرغونې په باره کي ستا څخه یو څو پوښتني کوم هیله کوم چي صحي ځواب راکړې؟

هلک راته وویل:

چي څه صحي ځواب یې غواړې، موږ ټوله ځني په عذاب یوو،ډیر ناولده خلک یې کور ته ځي او راځي،د دوی له خاطره دا ټوله کوڅه ورسره بد نامه ده او خلک په دې کوڅه پسي ډیري خبري

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي،ته د دوی په باره کي نور زما څخه څه پوښتني کوې؟هغه ده خپله مور يې نه ده باندي خبره چي چيري تللې ده اوګوره له چا سره به تللې وي او زموږ کوريې ورښودلی دی زموږ دکور په بهانه ګوره چيري تللې وي، زموږ کور يې لاهم بدنامه کی، نور نو کومه بله پوښتنه سته چي درته و وايمه.

زه له هلکه څخه ډير و شرميدمه ،کله چي هلک دا خبري راته کولې ما خپل ځان داسي احسا سوی لکه پر اور چي ولاړ يم او کيسه راته کوي،نو مي دا هلک ته وويل:

يا بله پوښتنه نه کوم بس دغه کفايت کوي تشکر ،ما چي هلک ته تشکر ويل د هلک پلار، هلک ته وربېغ کړی زويه څوک دی او څه غواړي؟

هلک هم ښه بيداره اوچالاکه و،داسي يې نه دي ورته ويلي چي دزرغونې پوښتنه کوي نو يې پلار ته وويل:

ناولده سړی دی کور يې غلط کړی و ما هغه کور ور وښوی کوم چي ځني ورک سوی وو.

پلار يې ورته وويل:

چي په دومره وخت کي دي لا نه دی ور ښولی؟

هلک ورته وويل:

ور ومي ښوی،نو مي هلک ته لاس پورته کي او ځني راغلم کورته، کور ته چي راتلمه په لاره نه پوهيدم ، په ځای کي پرېوتلم د خدای (ج)شکر مي و ايستی چي واده مي ورسره و نسو ، په لږوخت کي يې په دومره کيسو خبر سوم نوري پټې کيسې به يې څومره کړي وي او مور او پلار يې هم درواغ درته ويل، چي د همسايه کره ميلمنه ده، بس خپل تندی مي وټکوئ چي لا به څومره نوري سختۍ و وينې، احمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریب رښتیا ویل، سمع الله او د زرغونې همسایه هلک، هم نه وه ملامت چې ویل یې زرغونه ډیره چالبازه ده ،نو مې دا تصمیم و نیوی چې صبا به احمد ته ورځمه او له هغه سره به دا ټولې خبرې شریکوم، چې هغه په دې کې څه وایي. کله چې سهار سو نو راغلمه د احمد دوکان ته ،احمد چې زه ولیدمه راولاړ سو او په غېږ موسترې مسې سره وکړه،دننه په دوکان کې کښېنستو؛چای یې راته راوړلې او د زرغونې بحث یې راسره را واخیستی، چې څنګه دې کړه کیسه څه معلومات دې تر لاسه کړی که یا؟

ما ورته وویل:

چې دې کیسې خوزه خوار او زار کړی یمه، دومره وخت لاهم نه دی تیر سوی په دومره کیسو یې خبر سومه او ډیر یې و ځورولم،ته به یې څومره ځورولی یې،خیر له زرغونې نه به ګیله نه کوو، له خپل قسمته به ګیله کوو.

احمدراته وویل:

ولې څه کیسه پیښه سوې ده .ما خو په خبر که؟

ما ورته وویل:

که مې کیسه درته وکړه نو زړه او غوږونه به دومره طاقت ونه لري چې وایې وري او و یې زغمي؟

احمد راته وویل:

زه خوپخوالا هم خوار او زارسوی ومه،ښه ده چې نورهم ښه خوار اوزار سم.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای(ج) دي مه خواروزار کوه،کیسه داسي ده ،نو مي له سره تر پایه ټوله کیسه ورته وکړه،چي زه او ته لاشکایت هم ځني کوو،چي ولي يې زموږسره داسي وکړل.

کله چي مي احمدته دا کیسه کوله نو ډیر زهیر سو او ډیره خواپې هم بده سوه، راته وې ویل:

زه پخواهم په دې پوهېدمه چي زرغونه به له کوم بل چا سره هم مینه کوي ،خو ځان ته به مي خپله د لاسايې ورکوله چي داسي کله کیدای سي زه هم زیاته مینه ورسره لرم او زرغونه هم زیاته مینه راسره کوي او زماشک اوس رښتیا سو، زه هغه وخت لا وربانديي شکمن وم،چي ماته خپله زرغونې ویل چي زه له تاسره ډیره مینه کوم،خو وروسته يې زما مینه هیره کړه او خپل د خاله زوي يې انتخاب کی او اوس يې خپل د خاله زوی هم هیر کړی دی او له بل چا سره مینه کوي ،نه پوهېږم د دې څخه يې هدف څه دی ،دا دی شک مي په یقین بدل سو ما خو په رښتیا مینه ور سره کوله زه نو د دې په دا کیسو څه خبر وم او څه به خبرېدمه، چي تا نه وای راته ویلي ،زما زړه خو له هغه وخته څخه هم خوړین وو او اوس چي دي دا کیسه راته وکړه خو بیا بیخي خوړین سو او دا رښتیا ده چي په ښځه باور کول د ځان تباه کول دي،ښځي ځومره مکاري وي،په یوه ساعت کي لس رقمه کیږي په یوه حال نه وي.

ماورته وویل:

چي ر ښتیا هم ښځه د باور کولونه وي، که دي باور په وکی ځان ته دي اور واچوی ، ښه اوس دا راته و وایه څه کوو او څه نه ورسره کوو، ځکه زه او ته دواړه د زرغونې ښکار سوي يو.

احمد راته وویله:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خو دا خوښه ده چي له دې نه وروسته به يې پسې ايله کړو ،زه به هم لاس ځني واخلم او ته هم لاس ځني واخله.

ما ورته وويل:

دا خوښه کاردی چي بيخي يې هيره کړو،خو که مو اوس همداسي پرېښوده، نو زما او ستا غوندي به نور ځوانان هم د دې ښکار سي،زما او ستا غوندي نور به هم همداسي په اورکباب کړي،دنوروځوانانو د ښکار ښخه به يې را وګرځو،ښنګه داسي دي نه خوښه.

احمد وويل:

داغسي مي بيخي خوښه ده خو ښنګه به ورسره وکړو چي نورځوانان ددې له ښکاره وساتو.

ماورته وويل:

په دواړوسره به يو پلان ورته جوړ کړو.

احمدراته وويل:

صحي ده نن شپه ته هم يو پلان جوړ کړه او زه به يې هم جوړ کړم،که د هر چا پلان کامیابه وو نوبه هغه پلان تطبيق کړو.

ما هم له احمد سره همدا خبره خوښه کړه او ځني راغلمه کورته ،په کور کې مي چورت له زرغونې سره سو ،چي که دي پسي پرېښوده هم به دي طاقت نه کيږي او که داسي ورسره و نه کړې نور ځوانان به زما او داحمد غوندي خطا باسي او د هغوی ژوند به ور تباه او بربادکړي ،ځکه دا خو د هر چاله ژوند سره لوبي کوي ژوند يوه لوبه ورته ښکاري ،دا يو هسي کار ورته معلوميږي ،بيا مي تير سوي يادونه راپه زړه سول ، چي ما به دا ويله چي خدايه(ج) ته يې رانصيب کړې، بې زرغونې ژوندكول راته ډيرسخت او ستونزمن دي ،خدايه(ج) زه نور هيڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تا څخه نه غواړم مال او دولت نه غواړم ،فقط چي زرغونه مي نصيب سي ،هغه مي مال دولت او هرڅه دي . بيا به يې دا دوكه را ياده سوه،چي خدايه(ج) څنګه زمانه سوه، يو زړه له ميني او محبت او ارمانونو څخه ډک وي او بل زړه له چمبازۍ مکارۍ او فساده،کاشکي خدايه (ج) زرغونې هم لکه ما چي دومره له حده زياته مينه ورسره درلوده اوکوله ،دې هم په پاک زړه راسره مينه او محبت کواى ، څومره خوند به يې کړى واى،ما خو زرغونه ستا څخه خدايه(ج) پردې دنيا څه په هغه دنيا هم خپله همسفره غوښته ، خدايه(ج) بيشکه ستا او د انسان اراده سره يوه نه وي،بيشکه ته تر مور او پلار زياته مهربانه يې ،بس مانو دغه اهـونه اوفريادونه كول خوهيڅ څه په درد نه راته خوړل ، او دا هم ر ښتيا دي چي د چا عمل ته نه بلکي د هغه زړه ته کتل په كاردي،نو مي له ځان سره خپل پلان جوړ کی چي کله احمد هم خپل پلان راته و وايه نو بيا زه هم خپل پلان ورسره شريک کړم ،خير دغه شپه مي ترسهاره هيڅ خوب و نه کی، سهار سو او د احمد دوکان ته ورغلمه ،له سترې مسي وروسته يې راته وويل:

چي ما خو پلان په داسي رقم سره جوړ کړى دى،چي ماښام يې کور ته د انډيوالانو سره ورځمه او په زور يې له کوره را باسمه خپل کور ته يې راولمه او ورته وايمه، چي ولي بې وفا زه خو ستا په اميد تراوسه پوري ناست يم ،ته مي تل ازاره وې او زما توانايي،قدرت او عزت ته وې ،تا ما ته په خپله وويله چي واده به اوس نه کوو يو څو عمر به صبر سو واده خو اسانه دى هر وخت کيږي، او په هغه سر بيره دي نور انډيوالان هم پيدا کړل،ما به تا ته دومره مينه درکړې وه چي هيچا هم نسواى درکولاى،ما څومره تکليفونه په تا ګاللي څومره خوارى مي زغملې څومره مصرفونه مي درباندي کړي او ته له نورو سره هم جوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوې، زماپه مینه کي څه کمی وو، دا دی اوس مي په زور راوستلې او په زور واده درسره کوم که ستاخوښه وي که نه وي، که ستا رضاوي که نه وي،یو څو عمر به راسره وي وروسته یې طلاقه وم، څومره خواری چي دې پر ماتیري کړي دي ، هغومره خواری به زه وربانديي راولم،ترڅو نور هم عبرت څني واخلي، ما خو داسي پلان جوړ کړی او زما دانډیوالانو هم داسي راسره خوښه ده ،زما خو دغه پلان دی ایا زما پلان دي خوښ سو؟

ماورته وویل:

چي یاستاپلان مي بیخي نسو خوښ، احمده وروره داسي به نه ورسره کوو،داسي به وکړو چي نن ماښام به زه او ته دواړه ورسو د زرغونې کور ته ،چي ټول سره یوځاي سوو،نو به دا خبره دزرغونې له پلار سره یاده کړو چي دا دی موږ دواړه راغلي یو،په موږ دواړو کي اوس چاته زرغونه ورکوی،زه او ته خو یې نه کوو خو دوی ته به داسي و وایو چي دوی څه وایي،د دوی درواغ به ځان ته معلوم کړو ځکه د درواغو منزل لنډ وي او دد وی په مقصد به پوه سو چي اصلي مقصد یې څه شي دی او بل دا چي په زور هیڅ نه کیږي که و سي هم مزه نه کوي،خلک به بد وایي او له پیغوره به خلاص نسې په نرمۍ په خوشالۍ په خندا به ورته ووایو چي کوم یوه ته یې ورکوې او کوم یو دي له موږدواړو څخه خوښ دی، که څه هم زه څني تیریم او په کار مي نه ده، هغه مینه یې زما بس ده کوم چي مي مخکي ورسره کوله او هغه مینه به ترمرګه پوري په خپل زړه کي پټه ساتم، مګر وروسته له دې نه مخامخ ورسره مینه نه کوم،نو دغه کاربه ورسره وکړو او دا به هم ورته و وایو چي موږ ستاسو په هرڅه خبر سوي یو،خو دا خبره به هغه وخت ورته کوو چي دوی مو له خپل ټول کارو څخه خبر کړي ،کله چي خبر سوو نوبه ورته و وایو چي پس له دېنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

به بياداسي کار له هيچا سره نه کوي ،نو دغه بيا زما پلان دی څه که ته څه پکښي واې هغه ستا خوښه ده؟

ما چي احمد ته دا خبري وکړې ،نو احمد شاباسی راکی چي ستا پلان صحي دی، ماښام به دواړه ورسو که الله(ج) راسره مل و،خو ته به د ماښام ډوډۍ زماسره خورې، وروسته تر ډوډۍ به ورسو.

ما هم نورڅه ونه ويل او ورسره ولاړم،ډوډۍ مي داحمد سره و خوړله او وروسته دواړه روان سولو د زرغونې پرخوا ،کور ته چي يې ور و ورسيدو ،نو دروازه بنده وه احمد ورو ټکوله ، دروازه نظرجان اکا خلاصه کړه ،نظرجان اکا چي احمدوليدی نو ورته و يې ويل: ته، ته او دا ځای، زه پوه سومه چي نظرجان اکا وارخطا سو ،نو زه ورمخته سومه او ستړې مسې مي ورسره وکړه ،وروسته موږ درې سره ولاړلو دننه کورته اوپه خونه کي کښېناستو، د زرغونې مور هم راغله او زرغونه هم راغله له موږ دواړو سره يې ستړې مسې وکړه، زرغونې زما سره ښه ستړې مسې وکړه ،خو د احمد سره يې په مات زړه ستړې مسې وکړه او نظرجان اکا زرغونې ته وويل چي دوی ته ډوډۍ تياره کړه .

ما ورته وويل چي ډوډۍ خو مو خوړلې ده او چای مو نه دي څښلي، چای دي راته راوړي.

زرغونه هم ولاړه په چايو پسي ، ما او احمد ته يې چای راوړلې د زرغونې د لاس چای وې څومره خوند به يې کړی وي،نظرجان اکا احمدته وويل:

دا ډيرعمرتيرسو هيڅ درک دي نه وو ، زموږڅخه خوا بدی سوی وې ؟

احمد ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هيڅ کله هم له هيچانه نه يم خفه سوی او نه خفه کېږم تاسي خفه سوي واست ،زه خو دورځي په دوکانداری اخته يمه او دشپې له خوا څخه ډير ستړی ستومانه يم کورته ولاړ سم اوبيده کېږم،احمد نور هم غوښتل چي يو څه ورته ووايي ، نو مي احمد ته سترګه و وهله چي کار مه په لره، کوريې ودان نو ده هم نور څه نه ورته وويل صرف دا خبره يې لاورته وکړه چي دکور له خوا راباندي بنديزونه هم وه ، نو په همدې خاطر زه نه راتلمه.

نظرجان اکا ورته وويل:

هو موږ خوارانو ته نو کله څوک وخت پيدا کولای سي چي پوښتنه مو وکړي، دوی دغه پوښتني اوګيلې سره کولاې ، ما احمدته وويل دا ګيلې اوس پرېږده راځه اوس اصلي موضوع ته په ګيلو اوس څه نه جوړيږي.

احمد هم راته وويل:

چي صحي ده موضوع ته ورته شروع کړه.

نو ما هم نظرجان اکاته وويل چي مونږ خو دا دی دواړه راغلو او دواړه درته حاضر يو ،تا راته ويلي وه چي ما خو زرغونه له احمدسره واعده کړې ده،نو اوس زرغونه ته چاته ورکوې؟ ،که يې ماته راکوې نو احمد په ما راضي دی ،که يې احمد ته ورکوې زهورباندي راضي يم اوکه يې احمد ته ورکړې زه به خوشاله هم سم ځکه ترما دی ډيره مينه ورسره کوي؟

نظرجان اکا وويل:

چي ولي نه تاسي دواړه ښه ځوانان ياست او زما دواړه خوښ ياست زه په تاسو دواړه خوشحاله يم چي زما لور په تاسو کي د هر يوه سي زه ورباندي ډيرخوشحاله يمه ،داچي ته او احمدسره راضي سواست

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاست،نور نو دا خوښه او انتخاب خپله زرغونې ته پرېږدم،ځکه اوس زه تاسې نسم انتخابولي ماخپله واعده پرځای کړه، له احمدسره مې دغه واعده کړې وه چې زرغونه به ستاوې اوزه یې تاته درکوم،اوس چې دواړه راغلي یاست نو انتخاب به دزرغونې او مور یې وي،هر یو چې یې په تاسوکې انتخاب کی هغه ته دي دا دوستي مبارک وي،مخکې زما خوښه وه خو اوس دا خوښه دوی ته پرېږدم .

ماورته وویل:

دا اختیار ولي اوس دوی ته ورکوې،مخکې به دې هم دا اختیاردوی ته ورکوی په دې کې بیا ستا څه مقصد دی چې له خپلې خوښې تېرېــږې او خوښه دوی ته ورکوې؟

ماچې نظرجان اکا ته دا خبرې وکړې نو زرغونه راباندې راوغورځیده او راته و یې ویل:

اوس هر څه زما په خوښ دي ځکه زه اوس په هرڅه پوهېدلې یمه،زه نه ستا سره او نه د احمد سره واده کوم،ځکه ما دافیصله کړې ده چې زه باید د خپل پلار او مور خدمت وکړم ،که زه واده وکړم نو به زما پلار او مور څنګه خپل خدمت په یواځې سره و کولای سي او بل زما عمر لا د واده کولو نه دی، زه تر اوسه لا کوچنی یم او واده کولو ته اماده نه یم،زما اوس په دې سر خلاص سوی دی چې د ځوانۍ او واده کولو د ژوند ډېر توپیر سته او د واده په ژوندکې چاته ډېر مسولیتونه وي، چې زه هغه مسولیتونه اوس نسم پرځای کولای او ترڅو چې هغه مسولیتونو ته چمتو شوې نه یم واده نه کوم،واده خو هر وخت کیږي،زرغونه وار په وار جدي کیده،ترڅوخپل پلار او مورته یې وویل:

چې تاسي ولاړ سی زه د دوی سره ښه پوهېږم تاسې بې غمه پرېوزی،زه له دوی سره نن فیصله کوم اوتاسي به سهار له هر څه نه خبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سئ ،هغوی هم دواړه ولاړل خپلي خوني ته،موږ دري سره پاته سولو،زرغونې خبري شروع کړې خپل ځان يې سپينوی چي تاسو زه ډيره و ځورولم ،زه مو بې اوره پخه کړمه،پر ما مو ډير ظلم کړی دی دومره ظلم مو پر ما کړی چي بيخي زه مو بد نامه کړمه او تاسي لکه چي ما بدنامه کوئ،زما په بدنامی پسي مو پايڅې راپورته کړي دي ، بل ښه مو هيڅ نه د ي را رسيدلي،نه يې را رسوي .

ماورته وويل:

موږ تا نه بدنامه وو ،تا موږ بدنامه کړو او خپل کور کلی دي هم ټول بد نامه کړی،ستا له وجي ټوله کلی بدنامه دی ټوله دنيا در خبره سوې ده ، ته نورموږ ته ځان مه سپينوه نو مي څه چي کيسې له هر چا چي مي اوريدلي وې هغه مي ټولي ورته وکړې ،بيامي ورته وويل:

چي زه خو تر دا اوسه هم ستا په کيسو باور نه کوم او نه مي زړه ته لويږي چي ته به داسي کارونه کوې، موږ ستاسره ظلم نه دی کړی تا له موږ سره ظلم کړی موږ خو هر څه درسره کوله ،مګر تا زموږ مينه او محبت له خاورو سره خاوري کړل.ولي دي داسي کول، اول دي احمد د ميني په جال کي بند کی او وروسته دي زه د ميني په جال کي بند کړمه او نور به دي څومره ډير په جال کي بند کړي وي.

بيا احمد ورته وويل:

رښتيا هم تا داسي کارونه کړي دي چي زما عقل يې بيخي نه مني،تا زموږ له ژوند سره لوبي کړي دي ،زموږ مينه يو لوبه درته ښکاريد ه،ولي دي داسي راسره کول،ما ستا په خاطر هر کار کوی او ما به دا ويل چي ته هم هر کار را سره کولای سې ځکه زماسره مينه کوې،خو هر څه دي په اوبو را لاهو کړل،زما مينه درته مسخره معلومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوه ،خوزه څه خبروم چي ته به داسي بې وفا يې ،په ظاهره کي خو وفاداره معلومېــږې خوپه باطن کي....څه درته ووايم.

زرغونې چي زما او احمده څخه دا خبري وا ورېدلې، نو پوه سوه چي زما له هر کاره خبر سوي دي،نو په دې ويلو سره شروع سول ،زه ستاسو هر څه منمه اوهرڅه مي کړي دي ، نن زه تاسو ته د ځان په باره کي مکمل معلومات درکوم، زه منمه زه ستاسو د دواړو ګنهګاره يمه او تاسي ته ملامته يمه، ښه سو چي تاسي راباندي خبر سواست او دا دی اوس دواړه حاضر ياست زه ستاسو په شان شل نور عاشقان هم لرم، په دې خاطر چي د دې کور مشره او کشره زه يمه،ياني ټول د کور ضرورت زه پوره کومه ،ځکه پلار مي سپين ږيری دی هيڅ کار نه سي کولی او مور مي هم سپين سرې ده د خوارۍ کولو او د بل د مزدوری کولو نه ده،نه مي د پلار جايداد سته او نه مي هم د مور کوم جايداد او ستمني سته،نه ورونــه يا داسي خپلوان لرم چي هغه زموږ سره مرسته او همکاري وکړي او مجبوره يمه چي له تا سره د احمد سره او د نورو سره په دغه رقم انډيوالي وکړمه او د کور ضرورت له همدې لاري پوره کړمه ما تاسو ته نسواى ويلاى، چي زه له همدې خاطره ستاسو سره او هم له نورو سره مينه کوم،تيره شپه چي ته راغلی وې، ربښتيا هم زه دهمسايه په کورکي نه وم، له يوه بل سړي سره تللې ومه او تر سهاره ورسره ومه سهار چي له هغه ځايه راغلمه ،مور او پلار مي راته وويل چي دی راغلی وو او موږ داسي ورته وويل زه خوشاله سومه چي ته بير ته تللی وې،زه نو خبره نه وم چي ته به دهمسايه کره ور ځې او زما پوښتنه به له دوی څخه کوې، بيا يې احمد ته وويل:

يوه شپه ته هم نابېره زموږ کور ته راغلې موږ په تا نه وو خبر چي ته به راځې، هغه ځوان چي اسدالله نومېدی هغه زما د خاله زوی نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو ،موږ ټولو درواغ درته وویل هغه هم زما ستاسو په شان عاشق وو او نور عاشقان هم لرمه، تا غوښتل چي زما سره واده وکړې او هغه هم ډیر ژر،ځکه ته ډیر جدي وې نو موږ ټولو دغه پلان جوړ کی چي اسدالله به زه خپل د خاله زوی کوم او تاته به وایو چي زموږ د ټولو اسدالله خوښ دی او زموږ خپل د خاله زوی هم دی او ما به د خاله زوی ته ورکوي، او ستا زړه مو په دغه رقم سره در ماتوی ،ترڅو زما څخه دي زړه صبر سي او ما پرېږدې او هغسي هم و سول موږ چي څه غوښتل هغه و سول او په خپل کارکي کامیاب سولو زه به تاسو ته خپله ټوله کیسه وکړم چي ولي زه دې کار کولو ته مجبوره سوم، او ولي دا کارکوم اوس خوبې له هغه څخه هم ټوله کیسه تاسوته معلومه ده اوزه به تاسو ته خپله د مجبوری کیسه هم و وایم،څه وجه وه چي دې کارته مجبوره شوم او ولي مي داکارکوی.موږ ډیر بې وسه سوي وو،یوې خواته مو مخ نه گرځیدی حیران وو چي څه وکړو،نومي یوه ورځ پلار دا کلیوالوته وویل:

چي زه ډیرمجبوره او بې وسه سوی یم،که زما سره څه کمک او همکاري وکړی،ځکه زه اوس دکارکولو توان نلرم اونه کار کولای سم،له خیرغوښتلو څخه مي وژغوری،نه مځکه لرم نه جایداد لرم نه مي خپلوان سته،چي له هغوی څخه مرسته و غواړم،نو دخدای(ج) او د هغه درسول (ص) په خاطر زما سره مرسته وکړی، خوهیچا مرسته ورسره و نه کړه او هریوه به ورته ویل کار څنگه نسې کولای ځان مه اچوه هرڅه کولای سې،پلار بېچاره به بیرته نا امیده کورته راغلی،ډیري شپې او ورځي موږ وږي اوتږي تیري کړې ، هیچا مو فریاد نه اوریدی،موږ ټوله به حیران وو چي څه وکړو،یو څو وخت مي مور دهمسایه گانو د کورکالي پریمنځل او د هغوی ختې یې هم کولې او زموږ لپاره به یې یوه گوله ډوډۍ تیاروله،یوه ورځ یي دومره کالي پریمنځلي وه چي بیخي تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریو ورځو پوري له ځایه نسوای ښوریدای،دومره دوا وي مو وربانديوکړې چي څه پیسې مو درلودې هغه وربانديولاړې او ډاکټرانو له درانه کاره څخه منعه کړل چي دروند کار به نه کوې،مورته مو زما او زما د پلار طمعه وه هغه طمعه مو هم ځني وخته،اخیرته پلارمي په بازارکي فقر(خیرات) ټولول شروع کړل،په ټوله ورځ کي به یې چي هغه ډیري پیسې ټولي کړې نو به سل یا یو نیم سل افغانۍ سوې، یو څه موده مو هم په دغه رقم سره ګذاره کوله خوصحي ګذاره مونه کیده،ترڅو ما دا تصمیم و نیوی چي زه هم بایدکاروکړم، هغه وخت زماعمر پنځلس کاله لا نه وو،نو ما هم د مور په شان د همسایګانو د کور کالي او د ختو کار کول شروع کړ، زه نوپیغله وم دا پیغلتوب راته سور اور وو،کنې ما هر کار کولای سوای او ښه په اخلاص مي د هر چا کار کوی ،خو چي هرځای به وم په کورکي به چي وم ،نو ټولو به دا راته ویل چي ته خو پېغله یې ولي دي پلار او مور نه ورکوي په تا خو یې غاړي بندیږي تا خو باید ورکړي،ما به له ځان سره ویل چي زموږ څه حال دی په یوه ګوله ډوډۍ پسي حیران یو او دوی څه غواړي ،دوی به چي ماته دا خبري کولې نو زه به ډیره زهیرېدمه،خو موږ ډیر مجبوره وو د هرچا خبري مي پرځان قبلولې که به یې هر څومره ترخې خبري راته کولې ، ما به هیڅ هم نه ورته ویل چي تاسو نو زما له حاله څه خبریاست، خو د دوی خبري مي پرځان وړلې،مابه ویل چي دوی راڅخه خفه نسي، نو یوه ورځ د پخوا په شان د همسایګانو کورته ورغلمه،دروازه چي مي ور خلاصه کړه ،ګورم چي په دروازه کي د هغه کور سړی ولاړ دی،ماته یې وویل څومره وځنډېدې زه دڅه وخت راهیسي درته منتظر وم.

زه ډیره وبېرېدمه او ورته و مي ویل چي له مخي مي لیري سه،خوده راته وویل ولي لیري سم،زه خو مرسته او همکاري درسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم له دې هره ورځ کالیو پرېمینځلو څخه دي خلاصوم،ما دا ګمان وکی لکه چي ربښتیا هم مرسته راسره کوي،ذکات یا خیرات راکوي نوماته یې وویل چي راځه په ماپسي،زه هم ورپسې سومه د کور یوې خوني ته یې بوتلم چي هلته هیڅوک نه و، ،نو جیب ته یې لاس کی او لس زره افغانۍ یې را و ایستلې او راته وې ویل چي دومره زیاتي پیسې همېشه درکوم،خو چي زما خبره ومنې.

ماورته وویل:

څه رقم خبره ده.

نو یې زما د عزت د غوښتلو طلب راڅخه وکی.کله چي یې دا راته وویل نو مي پر سترګو توره شپه سوه او و مي ژړل چي ولي داسي راسره کوې.ته نه شرمېږې چي ماته د دغه کار وایې،له خپلي ښځي او کوچنیانو څخه دي و شرمېږه،څلور زامن او دوې لوراني یې درلودی،که هغه خبرسول نو به بیا څه کوې.

خوهغه ظالم راته وویل:

چي هغه نوڅه خبرېږي.

ماورته وویل:

چي دغه پیسې په خیر او ذکات کي راکړه، ډېري دعاوي به درته کوم،خوهغه زما د دعا وو په کیسه کي نه وو،نفس او شیطان وربانديي زورکړی وو،ما ډېري زاری ورته وکړې چي ته زما عزت په دغه لسو زرو غواړې او زما ژوند را برباده وې،ته زما ژوند او راتلونکي ته نه ګورې،خوزما هیڅ خبره اثرنه ورباندي کوي،ما چي به خپلي بې وزلی او خپلي بې کسی ته او بیا به مي د ده ظالم دالس زرو افغانیوته وکتل،زه خو نو پیسو ته ډېره مجبوره ومه،نومي ورته وویل چي زه دې ته تیاره یم چي خپل ټول ژوند راتلونکې او عزت پرتا د لسو زرو افغانیو په بدل کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرڅ کړم ،نو د هغه ساعت په اړه به څه درته وه وایم چې څنګه پر ما تیر سو ،نه یې زما معصومیت ته وکتله نه یې زما مجبوری ته وکتله،لکه وږي لیوه ته چي په لاس ورغلې وم ،هم هغسي يې زما عزت له خاورو سره خاوري کی او په اخیرکي يې راته وویل ګوره چي څوک در خبر نسي او هیچا ته و نه وایې.

ماورته وویل چاته به نه وایم خو الله (ج)ته به څه ځواب وایې،هغه خو در خبر سو ،دا خبري مي د ژړا په حالت کي ورته وکړي،خو دا ویلو هم پرده ظالم هیڅ اثر نه کوی،نو پیسې يې راکړې او ځني راغلمه کورته ،کورته چي راغلم،مورمي راته وویل ولي دومره وختي راغلې لوري،نن لکه چي د چا کره کارنه وو؟

نومي مورته مخکي له ځواب ورکولو دومره وژړل ،دومره مي وژړل چي همسایګان راباندي خبر سول ،زما ژړا چي مي مور ولیده هغې غریبې هم راسره وژړل ،دا خو په دې نه وه خبره چي ما خپل عزت د لسو زرو افغانیو په بدل کي خرڅ کړی دی،ماته يې و ویل:

څه وکړو له هري خوانه لاري راباندي بندي سوې،که هرڅوک هر څه درته و وایي ته به يې زغمې،ته خو زمالور يې ته باید لویه سینه ولرې،زه په تافخرکوم،چي ستا په شاني لور لرم،ایا بیا ګاونډیانو کوم پیغور درکړی دی؟

ماورته وویل:

چي یا مورکی ! ماته هیچاپیغور نه دی راکړی او نه زه د چا د پیغور په کیسه کي یمه،نن مي مورکي داسي یوکارکړی دی ،چي بیخي درته ویلای نسم ،ما نن د لسوزرو افغانیو په بدل کي خپل عزت،ژوند او راتلونکې پر یو وږي لیوه قربان کړه ،ما خپل عزت د خپلي بې وسی او غریبی له وجي قربان کړه،ما ستاسو نوم او ننګ ته نن په سپکه ستر ګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل،زه نور د ژوند کولو حق نلرم،ما مړه کئ موري،زما پلار له دې حاله مه خبروه که خبر سو،زهره به يې و چوي،هغه خو دا پېغور نسي برداشت ولای،دا خبره چې مي ورته وکړه نو بیامو په دواړو دومره په زوره وژړل چه له حده واوښته،مور خوبیخي مهربانه وي پر خپل اولاد يې يوه لحظه درد هم نه پیرزو کیږي،ماته يې وویل:

لوري په دې کي ته څه ملامته يې، دا خو ټول له مجبوری څخه تا کړي دي ،دا خو تا له بې کسی څخه دا کارکړی دی،تا خو د خپل هوس لپاره خپل عزت نه دی قربان کړی،کوم وخت چې ټولي لاري بندي سي او يوې خواته د چا مخ نه اوړي ،نوضرور به یو کار نه یو کار کوي،څوک چې مجبوره سي مړی کوي،غلاوي کوي،ته دي له پلاره څخه بیغمه اوسه،هغه زه پوهومه،موږ په تا فخر او افتخار کوو،چي تا زموږ لپاره خپل عزت قربان کړ،مور چې مي دا راته وویل نو يې بيا ژوند کولو ته امیدواره کړم او هغه نو یوورځ وه چې راباندي تیره سوه،الله(ج) دي زما پر دښمن هم داسي ورځ نه ورولي،په ژوندکي مي هغه تر ټولو ورځو ترخه ورځ وه، پلار مي هم زما له کاره خبر سو،هغه هم لکه زما مورچي راته ویلي وه راته وویل،نو تر ډیره وخته پوري به زه هغه ظالم ته ورتلم پیسې به مي څني اخیستلې او خپل عزت به مي باندي خرڅوی،ترڅو دا دی تردې ځا یه را ورسېدلم ، ایا په دې کار کولو کي زما گناه سته؟

زه نه د میني کولو لايقه يمه نه په زړه کي د چا د میني د ساتلو، زه يوه فاحشه ، بدکاره او بد نصیبه يمه، اوس نو تاسي او خدای(ج) سره پرېږدم چي ایا زه په دې کار کولوکي ملامته يمه؟ په دغه ويلو سره يې په زوره زوره وژړل،کله چې ما او احمد د زرغونې دا ترخې خبري وا وریدلې نو موږهم ورسره په ژړا سولو ،دریو سره دومره وژړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بيخي زيات ،وروسته له هغه نه ما په زړه کې وويل چي ولي به مي قسمت او تقدير داسي راسره کول ،ولي به مي مينه داسي کيده،نو له دې بې وفا او ظالمي دنیاګۍ څخه ډير په تنګ سومه، چي کاشکي مړ وای دغه حالت خوبه نه راباندي راتلی او نه به مي دا حال ليدای ،خو هيڅ نه کيدل او د احمد په زړه نو نه وم خبر چي څه به يې په زړه کي وه او څه افسوز، ارمان او فرياد به يې کوی،پس له ډيره وخته ټول سره چپ وو،چي زرغونې بيا وژړله او وويل:

زه تاسو ته ډيره ملامته يمه، ما ستاسو سره ډير ظلم کړی دی، اوس که تاسي هره سزا را کوی زه يې د سر په سترګو منمه زه ستاسو ګنهګاره او مجريمه يمه ،خوکه زه په دا کار کولو کي ملامته يمه نو تاسي راته ويلای سئ،ماچي هر کار کړی دی مجبوري راباندي کړی . دمستۍ او د هوسه مي دا کار نه دی کړی.تاسي راته و واياست چي که زما پرځای بل څوک وي داسي به وکړي که يا؟

احمد چي د زرغونې دا حال او د اوښکو ډکي ستر ګي وليدلې نو، ور ولاړ سو او په غيږ کي يې ټينګه ونيوله او ورته و يې ويل:

هر څوک داسي کوي لکه تا چي وکړل، موږ وروسته له دې نه تا هيڅ نه ملامته وو او نه تاته کومه سزا در کوو ،خو يوه دا خبره درته کوم چي تا اول موږ خبر کړي وای، چه زه د پيسو له پاره مينه کوم ،نو موږ به ولي تا ته په زړه کي د ميني کور جوړ وئ، موږ دي تباه کړلو په اوردي و سوځولو،د نورو د ميني کولو دي بې برخي کړلو او هيڅ وخت مودانه غوښتل چي له بل چاسره مينه وکړو،اوس چي دي تر دغه حاله را و رسولو چي دومره ډير غمونه، دردونه، تکليفونه ، خوارۍ مو تيري کړلې او تر دا اوسه په همدې هيله او ارمان يو چي کله به ستا سره د يو ځای کيدو انتظار ختم او خوبونه به مو په رښتيا بدل سي، که تا په اول

(c) ketabton.com: The Digital Library

كي خبر كړي واى نو به دغه حالت ته هيڅ كله نه رسيدو، نه به غمونه وه نه به فكرونه او نه به له خپله تقديره ګيله من وو،يوه اوږده ساه يې وكښله او چپ سو.

زه پوه سومه چي ډير خفه سو، نو دلاسايي مي وركوله او ورته ومي ويل خبره خو اوس تر دغه ځايه راغلې هيڅ په درد نه خوري زرغونې خو ټول حال راته و وايه، كوريې ودان اوس چي يې هم په رښتيا خبر كړلو،زه له دې نه نوره هيڅ ګيله نه كوم ،هرڅومره خوارى چي د دې له لاسه راباندي تيري سوي دي هغه ټولو ته يې نن ځواب وركى ،په خپله خوله يې وويل چي د مجبورى څخه مي دا كار كوى ،هرڅه يې ومنل چي كړي مي دي ،كنې دا د اوس زمانې نجوني خو بيخي ځانو ته ملائيكي وايي چي موږ خو داسي يو... زرغونې خو په خپله خوله اقرار وكى او هرڅه يې و منل له دې وروسته به دواړه د انډيوالى او دوستى لاس ور كوو او كه چيرې مو كومه مرسته په وسه ورسره پوره وه ورسره كوو به يې، زه او ته دلته هم بايد ځانونه نيک بختته وګڼو چي ما او تا يې په شرسره اخته نكړو،نه يې ستا طرف كوى او نه يې زما،ايا ما چي كومي خبري درته وكړې صحي دي كه ته كوم بل نظرلرې نو راته و يې وايه ؟

احمد راته وويل:

صحي ده زما هم دغه ستا نظر خوښ دى ،خو زما دغه نن شپه له زرغونې سره اخيري شپه ده زه وروسته له نن شپې څخه بيانه ورسره وينمه او زما لخوا ورته اجازه ده چي له هرچا سره واده كوي و دي يې كړې زه كار نه په لرم او هره همكاري هم ورسره كومه ، چي دا وايي زه هغسي ورسره كوم ،نور نوڅه ورسره وكړم؟

زرغونې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور څه نه درڅخه غواړم اوس هم خوشاله يمه چي تاسي زما سره همکاري کوی او زما ګناه مو را وبخښله دغه ماته هرڅه دي، ما خو تاسي له هرحاله څخه خبر کړاست، خو چي تاسي په ما نور ځوک خبر نه کی،په حقيقت کي ځومره بده خبره ده چي بيا ټول ښار بد راپسي وايي او هر چيرې به مي سترګي ټيټي وي او يوه ځای ته به هم نه سم تللای او هر ځوک به نفرت راڅخه کوي.

ما ورته وويل:

هيڅوک خپله مينه نه بدنامه وي او نه چا خپله مينه توهين کړې ده او اوس خو موږ ستا ملګري يو،که ښه مو در و نه رسيږي بد خو مو بيخي نه در رسيږي.

احمد هم ورته وويل:

خپله مينه هيچا نه ده بدنامه کړې ته بې غمه اوسه چي له دې رازه به هيڅوک خبر نه سي او نه موږ ځوک له دې رازه خبروو،که کوم ځوک له موږ څخه خبر سي دا هم زموږ بدنامي ده ستا بدنامي نه ده .

زرغونې وويل:

کور مو ودان زما سره مو ډير ښه کړي،زه ستاسو ښه هيڅکله نه سم هيرولای ،ما ته خو مو هرڅه راکړي دي ،تاسوته دي خدای (ج) درکړي، اوس نو زه ځمه تاسو دواړو ته چای پخوم.

موږ هم اجازه ورکړه او دا ولاړه په چايو پسي زه او احمد پاته سولو،احمد يوه سړه ساه و ايسته ،ما پوښتنه ځني وکړه چي بيا دي کوم څه په زړه سول؟

احمد وويل:

چي هيڅ هم نه دي راپه زړه سوي،خو دا ښه و سول چي د زرغونې له رازه خبر سولو ،يو متل دی چي په دريو شيانو باندي هر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ کیږي،لکه پیسې، مځکه او ښځه ،که تا زه نه وای خبر کړی له دوستۍ به مو دوښمني سوې وای ،زه ستا ښه په هیڅ ډول نه سم ادا کولای.

ماورته وویل:

چې رښتیا هم داسي خو ده زه بیا له تا نه ډیر خوشاله یم ،که تا ما ته خپله کیسه نه وای کړې نو زه به د زرغونې د کارو څخه نه خبریدم، تا زه دې ته مجبوره کړمه چې په زرغونې پسي پوښتـــنـي وکړم او زه او ته دواړه نیک بخته یو چې دوښمني مو په دوستۍ بدله سوه .

احمد وویل:

دا راته و وایه چې ته له نن شپې څخه وروسته څه ورسر ه کوې، پرېږدې یې؟ ورته راځې؟ مینه ورسره کوې؟ نه یې ورسره کوې؟ څه کوې؟

ماورته وویل:

پاکه مینه خو له نن شپې نه ختمه سوه او نه به د میني په سترګه بیا ورته ګورم، دوستي ورسره کوم که کوم وخت رایاده سوه ورته راځمه او پوښتنه به باندي کوم یوازي یې نو چیري پرېږدم ، خو ته دا راته و وایه خپلو اندېوالانو ته څه وایې هغه خو هم ورته خواشیني دي هغه به څنګه راضي کړې،چې مازرغونه پرې ښوده؟

احمد وویل:

هغوی ته مي پلان جوړ کړی دی، چې ته او زه او هم د زرغونې د خاله زوی ټوله هلته سره یوځای وو، نو مو زرغونې ته وویل چه په موږ کي کوم یو ستا خوښ دی او له چا سره واده کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زرغونې خپل د خاله زوی انتخاب کړ او د خاله زوی يې ماته خپلې ټولې پيسې راکړې کومې چې ماور کړې وې، د خا له زوی يې ډير ښايسته ، تعليم يافته او پيسه داره ځوان وو،مور دواړه هم په هغه خوشاله وو او زرغونه مو په خوشالۍ ور وبخښله،ځکه تر مور ډيره مينه هغه له زرغونې سره کوله او زرغونې هم له مور نه زياته مينه د خاله د زوی سره کوله، که مي انډيوالانو نه راسره منل نو به بيا تا ور ښيم چي له تا پوښتنه وکړي او ته به هم همداسي ورته و وايې لکه ما چي ورته ويلې وي.

ما ورته وويل:

اوس د درواغو شاهيدي هم راباندي وايې.

احمد راته وويل:

چي څنگه يې کوې په جنگ او مينه کي هر څه جايز دي،خير دی زما لپاره دا يوه ناحقه شاهيدي هم و وايه، ځکه که هغوی خبر سول چي داسي کيسه ده او دوی پريښودل نو د ټول عمر لپاره به راڅخه خوابدي سي او بيا به راباندي خاندي او پيغور به راکوي چي ده خو هم مينه کول.

ما ورته وويل:

بيغمه اوسه ما له تا سره مسخرې کولې،دا خو ډير اسانه کار دی که هر څومره سخت کار وي زه يې درته کومه ،ته له هر څه نه بېغمه اوسه زه هر څه درته سموم زه او ته خو دوستان سولو راځه چي دا دوستي په وروگلوي بدله کړو دا دی د وروروگلوی لاس مي درته نيولی،غواړم چي زه ستا او ته زما ورور سې؟ احمد هم د وروروگلوی لاس راکی ،مور خپل لاسونه لا نه وه سره ايله کړي، چي زرغونه له چايو سره راغله او و يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په نظر لکه چي د لاسونو زور سره معلوموی؟

مونږ ور ته وویل:

چي یا د لاسونو زور نه معلوموو بلکې د ورور ګلوی لاسونه مو سره ور کړل.

زرغونې وویل:

دا خو ډیرښه کار و سو،زه هم درباندي خوشاله سوم ،د دې خوشالی په زیري کې به چاي در کړم.

احمدور ته وویل:

په چایو غاړه راباسې.

ماور ته وویل:

د زرغونې خو جلا چای وي ،هر څوک خو داسي چای نسي پخوالی، وروسته زرغونې موږ ته چای رواچولې او راته و یې ویل:

تاسي دواړه دي د همېشه لپاره خوشاله و اوسی ،خو زه له تاسو نه دا پوښتنه کوم، څنګه سره یو ځای سواست او څنګه دلته راغلاست دا عجبه نه ده ؟

ماور ته وویل:

چي دا خو ستا د میني زور وو ،چي موږ یې سره یوځای کړو او تر تا پوري یې دلته را وستو او دښمني یې په ورورګلوی را بدله کړه،ستا دي کور ودان وي ، موږ دي له دښمني څخه و ژغورلو.

احمد هم ور ته وویل:

چي رښتیا هم ما خو پرتا سر ایښی وو ،ما به دا ویل چي که زرغونه زما څخه پر ته له بل هر چا سره واده وکړي زه به هغه وژنم ،که بندي کېږم ، که اعدامېږم او که له وطنه ورکېږم ،خو د ځان پروا مي نه کول ځکه چي هیله مي درلودله چي ته فقط اوفقط زما سې پر بل چا مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پیرزو کېدي،خو هغه خوبونه مي رښتیا نه سول چي درته لیدلي مي وه،خیر هر څه په اوبو لاهو سول، اوس یو څه رانږدې سه چي زړه مي درباندي تکیه سي ،ځکه نن مي اخیري شپه ده درسره ،بیا نه راځمه او نه بیا درسره وینم .

زرغونې ورته وویل:

چي داسي به نه راسره کوې، ما به یواځي هیڅکله هم نه پرېږدې،که په هفته کي نسې راتلای نو په میاشت کي خو یوه شپه حتماً راځه .

احمد ورته وویل:

فکر نه کوم چي بیا به درته راسم،نو یې د یو څو دقیقو لپاره زرغونه په غیږ کي ټینګه ونیول.

وروسته یې ورته وویل:

که وروسته له دې نه مړ هم سم هیڅ پروا نه کوي ، شکر خدایه(ج)چي خپله مینه مي په خپله سینه کي تر اوسه کلکه ساتلې وه او له دې نه وروسته به یې هم په خپله سینه کي ساتم.

وروسته یې زرغونې ته وویل:

ماته ځای را واچوه زه بیدېږم خوب راځي، تاسي پوه سه او کار مو.

زرغونې هم ځای ور وا چوی او احمد بیده سو ، زه او زرغونه پاته سولو.

ما په مسخره سره ورته وویل:

ماته خوب راغی ماته هم ځای را واچوه.

زرغونې و خندل او و یې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد ته خو خوب ورتلی چي بیده سو،ته خو بیخي نسې راڅخه بیدېدلای.

ما ورته وویل:

خوب راغی له خوب سره خو نه کیږي څه ورسره وکړم،ځای را واچوه په ځای کي به خبري سره کوو.

زرغونې هم ماته ځای واچوی، زه په ځای کي پرېوتلم او زرغونه مي له څنګ سره کښېنسته.

ما ورته وویل:

چي ته هم دلته پرېوزه .

زرغونې وویل:

که درسره پرېوتلم خو ب به راسي، زه دي له څنګه سره کښېنم او خبري درسره کوم.

ماورته وویل:

ښه نو یو کیسه راته وکړه زه به درته غوږ سم.

زرغونې راته وویل:

احمد خو بیا نه راځي ،ته خوبه حتماً راځې ما به یواځي نه پریږدې ،په هفته کي یا په میاشت کي خو باید راسې.

ما ورته وویل:

زه دي یواځي هیڅکله نه پرېږدم ،خامخا پوښتنه درباندي کوم ته بې غمه اوسه،تر سهاره پوري ښه خوږ باندار وکړی، شپه مو په خبرو باندي تیره کړه سهار لمر لانه وو را ختلی، چي احمد هم راکښېنستی او و یې ویل:

تر اوسه نه یاست بیده سوي؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

داغه دی چي همدا اوس را کښېنستو.

احمد راته وویل:

ما خطا باسې، ستاسو خوښه ده ،زرغونې ته یې وویل:

زه نو درڅخه ځمه ما ته اجازه راکړه.

زرغونې ورته وویل:

چای خو وڅښه بیا ولاړ سه.

احمد بهانه ورته وکړه ،چي نن مي له انډیوالانوسره وعده کړې ده ،چي چای به په دوکان کي یو ځای سره څښو،په همدې خاطر ځمه کنې ستا چای خو په میلون ارزي ،نو همدا یې ورته وویل او ولاړی.

زرغونې ما ته وویل:

زه ځمه چای تیاروم خو چي ته ولاړ نه سې ..

ما هم ورته وویل:

چي زه نه ځمه چای درسره څښمه بیا که تلم نو به ولاړ سم،خو ستا بې اجازې هیڅکله هم نه ځمه،چي ته خوشاله .

زرغونه وویل:

خوشاله یم چي پاته سې،زه ځمه دستي چای راوړم،نو زرغونه ولاړه په چایو پسي، مور او پلار یې راغلل او زما څخه یې د احمد پوښتنه وکړه، چي احمدڅه سو خوابدی سو چي تللی دی؟

ماورته وویل:

چي یا خوابدی نه وو خوشاله وو،زرغونې موږ ته ټوله کیسه وکړه او له هر څه یې خبر کړو، ما چي دا کیسه نظر جان اکا اوښځي ته یې وکړه دواړه شرمنده سول او هیڅ ږغ یې نه وکړی او نه یې بله پوښتنه کړې ده. مانظرجان اکا ته وویل:

چي تاسي دومره مجبوره واست نو به مو موږ پخوا لا خبرولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر جان اکا وویل:

دا کار زرغونې نه راسره خوښوی ،چې مور تاسو ته کیسه و کړو او له هر څه مو خبر کړو،مور ته به چې زرغونې هرڅه وویله مور به هماغسي کول او مور ته به یې ویل چې زه یې بیا خپله خبروم ،تاسي یې له خبرولو خلاص یاست،هر مسئولیت یې زما په غاړه ،هرڅه که پیښ سول زه یې بیا مسئوله یم،نو مور په همدې خاطر تاسو ته څه نه ویل ،که نه ما په څو واري ورته ویلي دي چې که دوی خبر سي،سبا به لوی فساد ځني جوړ سي ،خو زرغونې به ویله فساد به ماته جوړوي تاسو ته نه، نو مور به هم زرغونه خپل کار ته پرېښوده، تر څو خپله زرغونې درته په خپله خوله کیسه وکړه او خدای(ج) دي وکړي چې زما څخه خفه نسئ،اوس خو داسي وخت راغلی دی چې پیسې و نه لرې هیڅوک دي نه پېژني نه یوه ګوله ډوډۍ څوک در کوي، مور نه خپلوان لرو نه قریبان او نه هم د کومک کولو لپاره کوم داسي څوک چې زموږ پر بې وسی او مجبوری باندي یې زړه وسوځي او مرسته راسره و کړي ،ما چې په خپلو لاسو د ماښام ډوډۍ پیدا کولای سوای،ما به هیڅ کله هم زرغونې ته دا اجازه نه وای ور کړې،ځکه د هیچا ضمیر دا نسي منلای چې په داسي کار دي د چا له ژوندسره لوبي وکړي او خپله ګټه دي ځني واخلي او بیا یې پر سپیره ډاګ پریږدي ،نو چې مجبوره نه وای هیڅکله هم داسي نه پېښیده، هیڅ نه کیده یوې خواته مومخ نه ګرځیدی، کاشکي مو یو زوی درلودای چې یوه ګوله ډوډۍ یې را پیدا کولای،نظر جان اکا وار په وار جدي کیدی او غوښتل یې چې له خپلې بې وسی څخه نور هم څه و وایي،نو زه یې په خبرو کې ور ولوېدمه ماورته وویل:

چې یا نظرجان اکا داسي نه ده دا هر څه تاسو له مجبوری څخه کړي دي،ته خوا مه بدوه مه چورت وهه هر څه به اسانه سي، نو مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظرجان اکا راضي کی چه غم مه کوه خدای(ج) خو مهربانه دی ناره به مو واوري،موږ په همدې خبرو اخته وو چي زرغونې چای راوړلې، چای مي له دوی سره و څښلې او ځني رخصت سوم ،خپل کور ته راغلم تر یوه ساعته کور وم وروسته را و وتلم بازار ته، په لاره کي د زرغونې دا بې وسي او مجبوري را یاده سوه،په چورتو کي غرق سومه، چي څومره بې وسي او غریبي ورباندي راغلې ده څومره د غربت شپې ورباندي سبا سوي دي،زړه مي په کباب کباب سو او د دې هغه معصومیت هم را یاد سو چي هغه ظالم ته یې څومره زاری کړي وې،خو هغه یې خبري نه وې اوریدلي،افسوس افسوس مي له خولې و وتی چي خدایه(ج) کاشکي دي د دې دنیا ټوله ظالمان پر دې دنیا لا په اورسوځولي وای،کاشکي ټولو انسانانو مهربانه او د شفقت څخه ډک زړونه درلودلای،کاشکي هریو یو له بله قربانیدلای،کاشکي دي خدایه(ج) شیطان لعین پردنیا نه وای پیداکړی، ولي به دومره ظلم او ستم له چاسره کېدلای،خوله ځان سره مي وویل چي خدای تعالیٰ(ج) په خپلو کارو ښه پوهیږي،له بازاره مي دکور سودا راوړه کورته ،په کور کي بیا د زرغونې مینه اود دې بې وسي رایاده سوه ،نومي پرځان درودونه چوپ کړل چي خدایه(ج)نورله هغې څخه صبر راکړه.په دې کي درې ورځي و وتلې چي ما احمد نه وو لیدلی غوښتل مي چي ورسره ووینم ،نو دوکان ته یې ورغلمه ، احمد چي زه ولیدمه نو ډېر خوشاله سو ،ستړې مسې مو سره وکړه ، په دوکان کي یې چای تیاري پرتې وې چای مي هم ورسره وڅښلې او د زرغونې بحث مي ورته را واخستی چي څنګه اوس دي په یادو کي درګرځي که دي هیره کړه؟

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما همیشه یوه خبره ده ،په هغه شپه مي درته وویل چي بیا
يې هیڅ نه یادوم، له هغې شپې راهیسته مي بیا د هغې نوم هم پر خوله نه
دی اخیستی ،ښه اوس يې ته مه رایادوه.

بیا يې وویل:

نوې واوره.

ما ورته وویل:

لکه چي نوی زیری دی ژر يې راته و وایه.

احمدراته وویل:

رښتیا هم چي نوی زیری دی،ما ته خو زما کورنۍ زما د
کوزدې له پاره ځای پیداکړی دی ، ټول کار خلاص سوی هم دی سبا ته
انشاالله زما ستن او تار راوړي او ته دي اوس لا خبر يې چي سبا شپې ته د
ملګرو سره ورسې ګوره چي پاته نه سې، زما په خوشالۍ کي باید ته هم
ګډون وکړې.

ما ورته وویل:

چي دا خو بیخي ډیر ښه کار سوی دی خدای(ج) دي سره و
رسوي، زه ستاسو کورته حتماً درځمه ،که تا راته ویلي هم نه وای زه
درتلم.

احمد راته وویل:

چي که ښه کار دی، نو ته هم دغه ښه کاروکړه .

ما ورته وویل:

رښتیا وایي، و به يې کړم خو زما ځخه تا وار له مخه کی،خیر
خدای(ج) مهربانه دی، نو مي په دوکان کي مبارکي ورکړه،چي اوس دي
لا درمبارک وي.

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دي ودان خدای دي (ج) ستا بخت هم خلاص کړي،خدای(ج) دي ستا په زړه يو ښه ځای په نصيب کړه.

ماورته وويل:

رښتيا هم چي د نصيب خبري دي،خوپه دې کي موګـټه سوه چي زرغونه مو په نصيب نه سوه.

احمد راته وويل:

رښتيا هم کوم څوک چي مي دځان لپاره خپل نصيب ګڼلی وو هغه مي نصيب نسو او په خير راته تمام سو،خير پخواني يادونه به هيروو.

ما ورته وويل:

داهم د الله(ج) يو احسان وو پر ما او تا چي له زرغونې څخه يې و ساتلو، ته اوس دا راته و وايه څه شي ته ضرورت سته،چي زه يې سره برابر کړم.

احمد راته وويل:

هيڅ شي ته ضرورت نسته هر څه برابر دي ،بس چي ته راسې دا راته هر څه دي.

ما هم هغه ته وعده ورکړه چي خامخا درځم ، وروسته تر هغه مي د احمد څخه رخصت واخستی او له دوکانه يې را و وتلم،سيده راغلم د يو ګل فروش دوکان ته،يوه دانه ښايسته د غاړي ګل مي د احمد د کوزدې د مبارکی لپاره او هم يوه کڅوړه چاکليټ واخيستل او کورته مي له ځان سره رواړل ،نو په دا سبا ماځيګر ورغلمه د احمد کور ته،هلته مي احمد وليدی د دوهم ځل لپاره مي بيا مبارکي ورکړه اوګل مي هم په غاړه کي ور واچوی، چاکليټ مي ورباندي وپاشل،بيا مي ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خدایه(ج) همیشه خوشاله ژوند درته غواړم.

احمد هم مننه راڅخه وکړه،په ربښتیا هم چي ډیره ښه میله یې جوړه کړې وه ښه ډولونه او د ښایسته ځوانانو اتڼونه ول ،ښه ډوډۍ یې هم ټولو میلمنوته ورکړه ،د ډوډۍ ورکولو پر وخت ما غوښتل چي مرسته ورسره وکړم،خو احمد پرې نه ښودم او ویل یې چي د مرستي خلک ډېر دي ،نو ما هم دومره ډېره ډوډۍ و خوړله چي توبه ، وروسته له ډوډۍ هم میله تازه وه،ډېر سات مي تیر سو او د شپې ناوخته و چي له احمد څخه مي د تللو رخصت واخستی.

احمد راته وویل:

خدای(ج) دي ستا د کوزدې شپه هم راباندي و ویني، چي هرڅومره ژرکیږي ته هم بایدکوزده وکړې ،د راتګه دي مننه،ډېر خوشاله سوم چي راغلې .

ما ورته وویل:

چي یار هغه وي چي په ښه ورځ درسره خوشاله او په بده ورځ درسره غمګین وي، ته خو زما ورور یې ولي به نه درته راتلمه،نو کور ته راغلمه تر څلورو ورځو مي بیا حال نه وو باندي،یوه ورځ بیا بازار ته ولاړم د احمد دوکان ته هم ور وګرځېدم هلته مي له احمد څخه د کوزدې په باره کي پوښتنه وکړه چي څه حال دي دی.خوشاله یې ؟

احمد راته وویل:

ډېر خوشاله یم او ډیرښه احساسوم ،له خدایه(ج) راضي یم خدای(ج) دي هر ځوان ته داسي ژوند ور په نصیب کړي،تر اوسه مي واده نه دی کړی دومره خوشالي احساسوم چي په کالوکي نه ځایږم، ښه ته دا راته و وایه ته ولي کوزده نه کوې ؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خو د نصیب کار دی ،خدای(ج) خو مهربانه دی زما نصیب به هم له کوزدې سره و سي،یاره هرڅه په نصیب پوري اړه لري.

احمد راته وویل :

خدای(ج) خو بیشکه چې مهربانه دی خو که ته هم یو څه کوښښ وکړې،خدای(ج) خپلوبنده ګانوته وایې تاسو حرکت کوی زه به برکت کوم مګر د خیر پر لاره ،حرکت کول پر موږ دي او برکت د خدای(ج) له طرفه دی.

ما ورته وویل:

زه به هم له نن نه وروسته کوښــښ کوم ،دا یې زما ستا سره وعده.

احمد وویل:

وو نو چې کوښــښ وکړې او هېر یې نکړې.ما هم اطمینان ورکی چې ستا هره خبره منمه ، د احمد له دوکانه راغلمه کور ته، کور مي مور پوښتنه راڅخه وکړه چې ولي دومره ناوخته راغلې چیري تللی وې؟

ما ورته وویل:

یو انډیوال مي کوزده کړې وه د هغه د مبارکی لپاره ورغلی وم پوښتنه مي پر کول .

نو مور مي راته وویل:

زویه ستا هم د کوزدې کولو وخت دی،پلار دي هم راته ویلي وه چې ته له ده سره مشوره وکړه ،کچیري یې خپله یو ځای خوښ کړی وي نو به په مرکه ور سو او که دي خپله ځای نه وي خوښ کړی بیا به یې موږ درته و ګورو،نو زویه که دي خپل د خوښي ځای وي او غواړې یې نو موږ ته و وایه،چې سره وې رسوو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم له ځان سره ویل:

چي نور نو بس ده ،تر څو پوري به د لیونو په شاني ګرځې،اوس دي لا د ځوانۍ وخت دی،نو یو فارسي بیت رایاد سو هغه چي وایي:

لذت زنـدگی یازن بـود یا دنـدان
اگراین دونبوددنیـا سـرت زنـدان

له خپلي مور څخه ډیر خوشاله سوم چي ماته یې دا وویل چي که تا خپله یو ځای انتخاب کړی وي نو راته و وایه.بعضي پلرونه او مورګاني ظالمان سته چي د چا خوښي ته نه ګوري او نه پوښتنه ځني کوي.چي ستا یو ځای خوښ دی نه دی.بس په خپله یې ور غواړي که خوشاله وو که نه وو.بیا سر نه پسي ګرځوي.د دې غم یې وي چي فقط واده ور ته وکړي او د دوی غاړي خلاصي سي نور یې د دې پروا نه وي ور سره چي په راتلونکي کي به مو اولاد خوشاله وي یا نه وي.دا خو هري مور ته په کار ده چي د خپل اولاد د ټول ژوند خوشالۍ په نظر کي و نیسي ځکه دا خو د ټول عمر کاروي.تلوار پکښي ضرور نه دی او نه د تلواري کاردی.

نو مي خپلي مور ته وویل:

صحي ده ما ته تر ماښامه وخت راکړه ماښام تاسو ته خبر درکوم .

مور مي هم راته وویل:

چي ماښام حتماً راته و وایه.

ماښام چي له ځان سره هر ځای خوښ کړم بیا خوند نه راکوي ،په زړه کي مي یو رقم وام پیداسي او وایم کیدای سي چي د زرغونې په شان دا هم هغسي وي ،هکي حیران پاته ومه چي څوک

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخاب کړم،تر څو چي خپله د خاله لور مي خوښه کړه ځکه د هغې خوی او کردار او هرڅه راته معلوم وه، هغه مي ځان ته انتخاب کړه ،چي مور ته به وایم چي فرزانه مي خوښه ده ، ځکه چي هر څوک باید د خوښي ځای و کړي،په دې خاطر چي بیا نه بدلیږي نه خرڅیږی او نه چا ته ورکول کیږي، د ټول عمر کار وي ،که ور سره خوشاله وې،نو دنیا درته جنت سوه او که ورسره خپه یا پرېشانه وې نو دنیا درباندي دوږخ سوه،ماښام مي مور بیا پوښتنه راڅخه وکړه چي کوم ځای دي انتخاب کی؟

ما ورته وویل:

ستا خورزه مي انتخاب کړه .

ماچي کله فرزانه ور وښوده نو مور مي د ډیري خوشالی څخه راته وویل:

فرزانه ښیې، دا خو بیخي ښه کار و سو ته نور بېغمه اوسه سهار زه خپله ورځمه دا خو بیخي رسېدلی کار و بوله .

ما نو دوی پرېښودل او کاریې ،سهار مي مور او پلار دواړه په مرکه زما د خاله کور ته ورغلل ، هغوی هم څه نه دي پکښي ویلي ورسره هوکړې یې وه ،نو یې زما ستن او تار ځني راوړل،زه کور ومه په خونه کي هلته خوني ته مي مور او پلار دواړه راغلل او مبارکي یې راکړه ،کله چي دوی مبارکي راکول نو زما ټول بدن په خولو لوند خیشت سو،یو قسم ته ناولده حال راباندي راغللی چي بیخي سې زه احساس بیخي بیانه ولای نه سم اوتر تا ثر لاندي هم راغلم ،مور مي راته ویل:

زویه ډیر نیک بخته یې چي داسي ژر دي نصیب خلاص سو.

ما له خپل ځان سره وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ستاسو په فکر زه نیک بخته یم خو له ما نه به بل بد بخته نه وي ،کاشکي مي د زرغونې پاکه مینه همداسي په نصیب سوې وای،نو به زه هغه وخت نیک بخته وم ،دوی ته نو څه معلوم وه چي زما په زړه کي کوم ارمان وو مخکي لا هم د خاوروسره خاوري سو، نور بحث مي ورسره و نه کی،له کوره را و وتلمه ،راغلم سیده د احمد دوکان ته ،هغه مي خبر کی چي زما نصیب هم خلاص سو ستا دعا قبوله سوه.

کله چي مي احمد ته دا وویل هغه دستي یوه خلطه چاکلیټ راباندي وپاشل مبارکي يې راکړه او بې حده ډېر خوشاله سو،بیا مي د ماښام د راتللو بلنه ورکړه چي د ملګرو سره راسه.

احمدراته وویل:

بیخي درځمه .

نو له احمده څخه راغلمه د زرغونې کور ته، زرغونه مي هم خبره کړه او د ماښام لپاره مي بلنه ورکړه .هغه هم ډېره خوشاله سوه او راته و یې ویل:

ښه سو چي ستا سو نصیبونه خلاص سول، احمد نا ځوانه خو خبره کړې لا نه یم .

ما ورته وویل:

چي وو دا خو ستا برکت وو که تا موږ ته ټول حال نه و ویلی،نو تر او سه به نه زما او نه هم د احمد نصیب خلاص سوی وای،ستا په امید به دواړه ناست وو.

زرغونې وویل:

رښتیاهم دا ټول ظلم پر تاسو ما کړی دی ،کاشکي مي هغه وخت خبر کړي واست.

ماورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پخواني يادونه پسي پرېږده،اوس يې مه را ياده وه،ماښام له خيره ته او مور دي راشي .

زرغونې وويل:

چي که درغلو ستا مور به څه وايي چي دا ناولده څوک دي او چا راغوښتي دي .

ما ورته وويل:

زما مور ستاغوندي شکي نه ده چي پر چا شک و کړي، چي هر څومره ډيرى ښځې وي هغه خوشاليږي او نه د چا پوښتنه کوي چي چا خبره کړې يې . زرغونې نه غوښتله چي راسي ،خو ما ډيره مجبوره کړه چي که رانغلې بيا زه هم نه درته راځم،مور دي هم راوله او ته هم راسه چي سات دي تير سي، نو يې را سره و منله چي حتماً درځم، د زرغونې له کوره راغلم کورته،کور مي هم ټول خپلوان راغلي وه او ټولو مبارکي راکړه او د ماښام د ډوډۍ او ميلې تصميم مي و نيوی،ماښام ته ټول ميلمانه راغلل احمد هم د ملگرو سره راغلی وو ، زه له ټولو سره مصروف وم او هغه ملگرو کوم چي مبارکي نه وه راکړې هغو هم مبارکي راکول،د ډوډۍ وخت شروع سو او د ټولو ميلمانو ښه عزت و سو،لنډه دا چي تر يوولسو بجو پوري ميله تازه وه، وروسته تر هغه احمد د تللو اجازه راڅخه و غوښته،چي ما ته اجازه راکه چي ولاړ سو. ما ورته وويل دلته بيده سه اوس ډير ناوخته دی سهار به ولاړسې.

احمد راته وويل:

ناوخته نه دی چي کورته ولاړسو ښه به وي ،ما هم اجازه ورکړه او دوی ولاړل، پاته ميلمانه چي و هغه هم ولاړل،زه نو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوولسوبجو پوري يواځي ومه،بيا يې کور ته ور و غوښتمه چي راسه،کور ته ورغلمه ګوته يې را سره کړه او اجازه يې راکړه چي اوس خلاص يې او هر ځای چي دي زړه غواړي تللای سي .زه هم ډيرسترړي سوی وم نو د خوب لپاره مي ځای برابر کئ او بيده سوم. سهار ناوخته وو چي مور مي راکښېنولم او راته وويل:

په دغه شپه زوم ته له خوشالۍ خوب نه ورځي او ته تر دغه وخته بيده يې.

ما ورته وويل:

په زومانو کي خو فرق وي.

بيا يې پوښتنه راڅخه وکړه ډير خوشاله معلومېږې په رښتيا هم خوشاله يې ؟

ماورته وويل:

ولي به نه يم خوشاله، ستا خورزه مي په نصيب سوه.دا د خوشالۍ ځای نه دی.

بيا يې راته وويل:

مازي ما خوشاله کوې خير اوس کښېنه چای مي درته تياري کړي.

ما ورته وويل:

موري ستا له حقه به څه کوم،زه هم راکښېنستمه چای مي په کور کي و څښلې او د احمد پرخوا ور روان سوم ،احمد نو دومره پر راګران سو چي زه به کوم وخت خلاص سوم نو حتماً به مي له احمد سره ليدل،هغه يو زړه شريکه د ښه خوی او ښه کردار خاوند وو،بيخي مي مينه ورسره پيدا سوه ،دوکان ته يې ورغلمه دی هم په دوکان کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو،ستړې مسې مو سره وکړه او بيا يې مبارکي راکړه ،ما هم منځني وکړه، بيا يې راته وويل:

انډيوالان مي غواړي چي مزاري شريفي ته سفر وکړو د ګلي سرخ د ميلې له پاره،ما هم ورسره و منله چي ستا سو کار او ستاسو خوښه ده هر چيري چي ځی زه درته اماده يم،نو سبا له خيره سره ځو، ته هم راسره ولاړ سه کچيري وخت لرې ښه سات به مو تيرسي.

ماور ته وويل:

دا واري خو نسم درسره تللای،په دې خاطر چي ډير کارونه لرم دا ځل مي تاسي معاف کړی بل وارته که هرځای تللاست حتماً درسره ځم.

احمدراته وويل:

کومه خبره نه ده صحي ده چي خلاص نه يې ،نو موږ هم نور نه در ته ټينګيږو.

نو مي له احمد او انډيوالانو سره د خدای پاماني وکړه ،چي تاسو ته ښه سفر غواړم په خير ولاړ سی، خو هلته به ډيري دعاوي راته کوی،له دوی څخه را رخصت سوم.

احمد او ملګري يې په دا سهار روان سول د مزاري شريف پر لور ، پوره اته ورځې ووتلې چي ما په دوی هيڅ حال او احوال نه درلودی او نه په خبروم چي څنګه به وي، په دا لسمه ورځ لس بجې به وې کور ناست وم، چي دروازه ډير په تلوار وټکيده، زه ور ولاړ سوم چي خدايه(ج) خير،دروازې ته چي ورغلم ګورم چي احمد دی،ډير وارخطا وو او د مخ رنګ يې تغير کړی وو ، ستړې مسې مي ورسره وکړه چي خير خوبه وي ولي داسي وارخطا يې؟ څه کيسه ده څه پيښ سوې ده ؟

احمد راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټه پېښه سوې ده ته راځه په هر څه به خبر سې .
ما ورته وویل:
اوس مي په خبر کړه .
احمد راته وویل:
سمع الله په حق رسیدلی دی .
زه ډېر وارخطا سوم چي ولي او څنګه ؟
احمد وویل:
اوس يې د ویلو وخت نه دی، وروسته دي له هر څه خبروم،اوس يې باید د فن(ښخ)کړو او د پټېدو غم يې و خورو.
زه هم ورسره روان سوم او راغلم د احمد د کلي مسجد ته، که ګورم چي سمع الله پر چار پايي باندي پروت دی،سپینه روجايي باندي هواره ده، روجايي مي د سمع الله د مخه ایسته کړه ،داسي تک ژړ سوی و لکه نارنج، ډېره خوا مي باندې بده سوه غوښتل مي چي په زوره و ژاړم،خو همت مي له لاسه ور نه کی ځان مي ټینګ کی،د سمع الله په چورتو کي ورک ومه، چي د مسجد امام(ملا) یو سپین ږیری امام وو،زما پر اوږه يې لاس کښېښوی او راته و يې ویل:
ځوانه !چي خدای(ج) په تقدیر کي څه لیکلي وي هغه به کیږي ،هیڅ څوک يې په اراده کي تغیر نسي را وستلای او نه يې څوک په کار کي مداخله کولای سي،غم مه کوه د غم پرځای دعا ورته وکړه،درودونه باندي و وایه او د ده اروا ته يې ور وبخښه ،هم به خدای(ج) درنه خوشاله وي هم د خدای رسول(ص) ،مرګ خو حق دی هیڅوک ژوندي نه پاته کیږي، د اسلام ستر پغمبر(ص) وايي،په تاسو کي دا دوه کارونه د کافرانو دي، یو په یو قوم پسي بد ویل او بل په مړي پسي ژړل،غمونه پرېږده راځی چي د مړي د غسل کار برابر کړو، زه هم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد د ملا خبرو متاثره کړم را ولاړ سوم ،چي رښتیا هم مرگ خو حق دی، سمع الله مو په څلورو نفرو را واخستی غسل خانې ته ، دمسجد ملا غسل ورکئ او په کفن کي یې و پېچی او د سمع الله جنازه مو له مسجده راوړه هدیرې ته،په هدیره کي مو لمونځ ورکئ او خاورو ته مو و سپاری،وروسته بیا ما احمد او ملگري یې راوستل خپل کورته،کورته چي راغلو پوره شپږ بجې وې ، دوی ډیر ستړي او غمو ځپـلي وه ،لوږی بیده سول، تر څو ساعتو خوب وروسته بیا راکښېنستل، بیا مي له احمده پوښتنه وکړه ،چي اوس خو کیسه راته وکړه څنگه په حق ورسیدی؟

احمد غریب راته وویل:

کله چي مو له دې ځایه حرکت وکی ،ترهغه ځایه مو ډیر ساټ تیر وو او ډیر خوشاله وو ښه منظرې،ښاسته ځایونه او تاریخي ابدات مو تر هغه ځایه لیدل،هلته نو دومره انسانان راغلي وه چي بیخي ځای نه وو،د سخي صاحب(ع) او هم د نورو ښه شخصیتونو زیارت مو هم وکئ، بیخي ډیر ساټ مو تیر سو،کله چي مو بیرته د کور پر خوا حرکت را و کی، تر سالنگه په ښه خوشالي را و رسید و،تر دریو تونلونو لا را تیر سوو،هلته هوا ډیره سړه وه واوره اوریده او ډیره پرته هم وه سړکونه هم یخ سوي وه، د موټرانو بیروبار ډیر و. څلورم تونل ته چي را و رسیدو،موټران په کتار ولاړ دي،بیخي ترافیک جام دي،موږ هم خپل موټر چي سراچه موټر راسره وو،تر نورو موټروانو شاته و دروی، لاره بنده وه پوره درې ساعته مو انتظار وکئ. تر څو د سمع الله نفس تنگ سو او له موټره راشوه سو.

ما ورته وویل:

چي چیري مه ځه داسي نه وي سره ورک سو ،دا خو ناولده ځای دی بیا به سره پیداکولي نسو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو سمع الله راته وويل:

نفس مي بيخي تنگ سو، زه ځمه ګورمه چي ولي لاره بنده ده بيرته دستي راځم،دا يې موږ ته وويل او ولاړی ،تر يوه ساعت لا ډير وخت تير سو،چي د سمع الله درک معلوم نسو،موږ ټول ډير وارخطا سوو چي ولي دومره وځنډېدی،اخير ما له دا نورو ملګرو سره مشوره وکړه چي زه به پسي ور سم ،هغوی راته وويل:

داسي نه وي ته هم پسي ورک سې.

ماورته وويل:

يا زه نه ځنډېږم دستي راځمه.نو زه هم پسي ور روان سولم تر ډيره ځايه راغلم،ګورم چي ډير خلک سره راټول سوي دي زه هم ورغلمه د خلکو منځ ته ،له يوه نه مي پوښتنه وکړه چي دا څه کيسه ده چي دومره خلک سره راټول سوي دي؟

هغه راته وويل:

واوره را ښويدلې ده،لاري يې بندي کړي دي او ډير خلک هم تر لاندي سوي دي،اوس دا نور خلک کوښــښ کوي چي لاره خلاصه او مړي له واوري څخه را وباسي .

ما ته چي يې د واوري د ښويدو وويل زړه مي په زوره زوره و دربېدی،ماويل داسي نه وي چي سمع الله پکښي کي وي نو به څه کوم،نور هم مخته ورغلم هر څومره چي مي يوې خوا بله خوا کتل سمع الله مي په سترګو نه سو،تر څو هغه خلکو ته ورغلم چي دا مړي يې له واوري راکښل،ما هم له دوی سره مرسته شروع کړه او مړي مي رايستل. درې مړي چي مو را و ايستل څلورم چي مونيمی را و ايستی،خپله سمع الله دی ما چي سمع الله و ليدی نور په ځان نه يم پوهيدلی چي څه په را و سوه ،يو وخت وو چي پر سد راغلم خلکو لا لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه ده خلاصه کړې او سمع الله يې له واوري څخه را کښلی وو او يو ګوښه ځای يې ايښی وو يو چا پټو هم وربانديي اچولی وو، زه هلته پر هغه ځای هم ورته هکي حيران پاته سوم چي دا څه و سول،نو مي سمع الله هلته پرهغه ځای پرېښودی او راغلمه خپلو نورو ملګرو ته،هغوی ته مي وويل چي سمع الله خوتر واوري لاندي سوی او مړ سوی دی ،راځی چي را يې وړو، ټولو راباندي وخندل چي مسخرې کوې ،يو هم له موټره نه راکښته کيدی،زما خبري درواغ وربښکاره کېدې ډيره خوامي هم ورته شنه کېده. بيا مي ورته وويل چي رښتيا درته وايم ،هغه تر واوره لاندي سوی دی ،راځی چي را يې وړو، نور هم ډير مړي سوي دي لاره په داغه خاطر بنده ده ،ما هغه خپله له واوري را وه ايستی ،راځی چي هغه راوړو،ما چي دوی ته دا وويل، نو بيا دوی هم له موټره را شوه سول او سمع الله ته راغلو ، دوی چي سمع الله وليدی داسي سول لکه يو چا چي ټک وربانديي کړی وي حيران پاته سول ،ما ورته وويل:

حيران مه پاته کېږی ،ژر يې در واخلی چي موټر ته يې و رسوو،بيا مو نو په ټولو موټر ته راوړی، د موټر د شاه چوکۍ (سيټ) مو ورته هوار کی او دی مو پکښي کښېښودی، اوس نو د لاري د خلاصيدو انتظار يو، پوره اته ساعته لاره بنده وه او موږ ورته انتظار وو،وروسته بيا لاره خلاصه سوه او حرکت مو را وکی، راتلو راتلو تر څو کابل ته پر يوولسونيمو بجو را و رسېدو،وخت هم ډيرناوخته وو،په دې خاطر د شپي يوولس نيمي بجې ډيرناوخته وي ، موږ نو يوه هم ډوډۍ نه وه خوړلې او نه مو څه ښبلي وه اشتهاه نو د کمه وه په دا وخت کي،د خوابدۍ له خاطره هيڅ شئ خوند نه کوي،بيخي مو لوږه هيره وه او موټروان موناولده وو،هغه ته مي ورپام سو،چي دی غريب خو مو په لوږه مړ کی،هغه ته مي وويل ته چي هر ځای ډوډۍ خورې و يې خوره يا دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرشي ته زړه وي،زموږ خو اشتهاه نه ورته کيږي ته خو خپله ډوډۍ و خوره ، موټړوان هم يو هوټل ته ودريدې خپله ډوډي يې و خوړله او بيا مو حرکت را و کی، پوره دوولس نيمي بجې وې چي چوک ارغندی ته را و رسېدو ، پر چوک يې و درولو،پوليسو اجازه نه راکول چي ولاړ سو،راته ويل يې په لاره کي خطر دی تاسو ته اوس اجازه نسته .

ما ورته وويل:

زموږ سره مړی دی موږ خو له مستيه څخه نه ځو،که هغوی و درولو هم به څه راته و نه وايي ،کورونه مو ډير ليري دي په دې خاطر چي لږ ژر و رسيږو ،نو پو ليسو هم اجازه راکړه،چي که هرخطر په لاره کي در ته پيښ سو،مسئوليت ستاسو دی، ځی نو په مخه مو ښه،بيا مو له هغه ځايه حرکت را و کی تر څو چي دلته را و رسېدو، دلته چي را و رسېدو د سهار شپږ بجې وې، ډير ستړي او ستومانه وو .لومړی مو سمع الله خپل کور ته و رسوی ،کور چي يې له سمع الله خبر سو، نو وير وربانديي ګډ سو، ټول کوريې په ژړا سو،موږ يې ژړا نسوای زغملای نو له کوره يې را و وتلو او سمع الله مو هلته پرېښودی، تر درو ساعتونو وروسته مو له هغه ځايه څخه مسجد ته را وړی،وروسته تا ته راغلو او ته مو خبر کړې، دغه کيسه وه او داسي پيښه راته و سوه.

زما هم ډيره خوا وربانديي بده سوه ،رښتيا هم چي د ګور شپه نه پر کور کيږي ،د چا چي ورځ پوره سي نو بيا په هيڅ وجه نه پاته کيږي، نو مي احمد او ملګرو ته ځايونه وا چول،چي تاسو خپل خوب پوره کی سهار به سره وينو،دوی هم بيده سول،سهار اووه بجې وې،چي ورته راغلم او زموږ له کوره را و وتو ،راغلو مسجد ته د فاتحي لپاره د فاتحې مراسم هم ترماځيګره پوري خلاص سول، نو احمد راته وويل چي ولاړ به سو د سمع الله زيارت به وکړو،د سمع الله ورونه هم هلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه،هغوی هم ویله چې ور سو ښه به وي،نو ټول ورغلو زیارت ته زیارت مو وکی ، د سمع الله وروښو ښه ښایسته بیرغونه هم ورته جوړکړي وه،ډیري کلمې یې باندي لیکلي وې ،هغه یې هم د سمع الله پر شنا ختو ځړولي وې، د ماښام تر اذانه پوري هلته وو،بیا له هغه ځایه راغلو د احمد کره،ډوډۍ مو هلته وخوړه وروسته له ډوډۍ څخه احمد وویل:چې زه سهار کندهار ته ځم تر څو د سمع الله د قبر له پاره ډبره جوړه کړم.

ما ورته وویل:

چې زه هم درسره ځم .

احمد راته وویل:

ته نو څه کوې،ولي ځان په عذابوې ته دلته کارونه لرې .

ماورته وویل:

هیڅ کار نه لرم او نه په تکلیف کېږم .

احمد بیا وویل:

ستا کار دی چې راسره ځې نو سهار سره ملګري یو.

سهارمو ډیر وختي حرکت را و کی، زه او احمد سره ملګري وو،په لاره کي مو ډیري خبري سره وکړې ،بیخي په دا سفر نه یو پوهیدلي چې څنګه را و رسیدو. هلته په یوټکسي موټر کي کښېنستو او د ډبرو د جوړولو دوکان ته ورغلو،هلته څو رقمه ډبري جوړیدې.په دواړومو یوه ډبره خوښه کړه،عنوان موهم ورته انتخاب کئ او هغه ډبره جوړونکي هم عنوانورباندي وکښی کوم چې موږ ورته ویلی وو ،ډبره یې راته جوړه کړه او بیا بیرته راغلو،تر هر څه له مخه دواړه ورغلو د سمع قبر ته،دعا مو ورته وکړه او پر قبر مو ډبره کښېښوده ،بیا احمد راته وویل ،چې دنیا څومره بې وفا ده، موږ خو ټوله باندي خطایو او وایو چې دنیا نه بلکي انسانان بې وفا دي،خو په اصل کي دنیا بې وفا او فاني ده ،له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیچا سره یې وفا نه ده کړې او نه یې کوي او نه یې پر چا زړه سوځي ، نه ځوان ته ګوري نه کوچني ته ،نه خان ته ګوري او نه مسکین ته، که څوک ښه کوي نو د اخیرت لپاره دي ښه کوي،ځکه دنیا خو د هیچا هیڅ شي ته نه ګوري او نه یې پر چا زړه سوځي .

ما ورته وویل:

ته خورښتیا وایې هر څوک چې په دنیا کې ښه کوي نو د اخیرت غم دي خوري،ځکه بیا په اخیرت کې چا ته نه پیسې په درد خوري نه نوم او نښان ، خو چې په درد چاته خوړل کیږي ،هغه د چا ښه عمل دی، وروسته بیا راغلو خپلو خپلو کورو ته،کور ته چې را و رسېدم ګورم چې شین خالی خاله هم راغلې ده ،سترې مسې مي ورسره وکړه،هغې پوښتنه راڅخه وکړه چې چیري تللی وې؟

ماهم د سمع الله کیسه سر تر پایه ټوله ورته وکړه.

شین خالی خاله راته و ویل:

خدای(ج) دي ټول مسلمانان و بخښي، کورنۍ ته دې خدای(ج) صبرجمیل ور په برخه کړي،دلته خو خاص د ځوانانو مرګ راغلی دی،خو دا به هم د الله اراده سوې وي، که زما په رقم سپین سري یا سپن ږیري مړه سي خو د چابه دومره خوا نه وربادندي بدیده،خو د انسان په لاس نه دي نه څه کولای سي،الله دي هغه ځوان وبخښي او زموږ دعاوي دي ور و رسیږي ،د شین خالی خاله هم خوا وربادندي بده سوه،دا یې هم راته و ویل چې نن سهار زرغونه درپسي راغلې وه ،ډیره وارخطاء معلومېده،ستا پوښتنه یې راڅخه وکړه ،چې که هرځای وي ډیر ضرور مي په کار دی که دي را پیدا کی ،نو زه نه سوم پوه چې څه به یې کولې،د خندا په ډول یې راته و ویل چې مینه مو لکه چې نوره هم ستا د کوزدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کولو سره توده سوې ده ،ولي دي نه کوله ،هغه خوستاوړ وه او بیا دي پرېښوده ولي؟

ما ورته وخندل چي یا هغسي نه ده ،زرغونه ډېره ښه نجلۍ ده،خوهغه يې پخوا لا پلار بل چاته ورکړې وه، زه اوس فقط دوستي ورسره لرم،په زړه کي دا تشویش راته پیدا سو،چي ضرور یوه کیسه خو پېښه ده .دستي په هغه ساعت را ولاړ سوم او د زرغونې کورته راغلم. ګورم چي په کور کي يې یوازي د زرغوني مورده.د هغې څخه مي پوښتنه وکړه ،چي خیر خو به وي چي زرغونه په ماپسي راغلې وه،او اوس چیري ده؟

د زرغونې مور راته و ویل چي د زرغونې پلار تیر ماښام ډېر سخت په تکلیف سو، نو مو هغه روغتون ته بوتلی ،تر سهاره پوري سیرومان او پیچکاري ورچالنه وې،تر اوسه پوري يې فرق نه دی کړی،زه او زرغونه هم ترسهار ورته ویښي ناستي وو،سهار زرغونه په تا پسي درغله تر څو چي ته دلته په روغتون کي ورسره پاته سې، موږ ډېر وارخطاء وو او نه مو څه کولای سوای ، نه په څه باندي پوهیدو، ښه سو چي ته راغلې زه زرغونې دلته پرېښودم،چي ته پر کور اوسه زه به ورته پاته سم.نو دوی دواړه هلته په روغتون کي دي ،که ته هم ورسې ښه به وي، زه هم له هغه ځایه راغلم روغتون ته ،دوی مي په روغتون کي پیدا کړل،نظرجان اکا مي هلته ولیدی دومره په تکلیف وو چي بیخي زما زړه باندي کباب سو،سیرومان ورته چالان وه اکسیجن يې هم ورکړی وو،خبري يې نسوای کولای بیسده پروت وو،له زرغونې مي پوښتنه وکړه ،چي څه مریضي ورته پیښه سوه؟

زرغونې راته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام مخکې له ډوډۍ يې هم ساه بنده بنده کېده او پر سينه يې لاس نيوی،ما اوبه ورته را وا خيستې ،اوبه يې و څښلې يو څه ارم سو،وروسته تر ډوډۍ بيا ډېر په عذاب سو ،بيخي يې ساه نسوای اخيستلای او پر زړه يې لاس ايښی وو،دا يې ويل چې زړه مې زړه مې،ما دا ګمان وکئ چې مړ سو ډېره وارخطاء سومه،په هغه نيمه شپه کې مې روغتون ته راروستی، ستاسو کره نسوای در تللای چې خبر کړی مې وائ، اوس يې د ماښام راهستې نه خبره کړې ده او نه يې څه ويلې دي،په دغه خيال دی لکه وينې چې يې.

ماورته و ويل:

خدای(ج) به هرڅه اسانه کړي.په دغه وخت کې يو ډاکټر راغی،يوه نسخه يې ليکلې وه چې دا دوا ته ضرورت دی ورته راپې وړی،ما هغه نسخه له ډاکټر څخه را واخسته او له بازاره مې هغه دوا ورته راوړل کومه چې ډاکټر راته په نسخه کې ليکلې وه،هغه دواپې ورکړه خوهيڅ فايده يې نه ورته رسيده،تر څو چې ډاکټرانو راته و ويل چې علاج يې نه کيږي ،که يې هر ځای ته يو سی،د ژوند اخيري شپې يې دي ،تر څلورو ورځو پوري بيچاره نظرجان اکا ډېر په تکليف تيري کړې ،په دا پنځمه ورځ د ماښام پر اتوبجو يې ساه وخته او د ژوند اخيري شپه يې سوه ،زرغونې ژړاوي وربانديي شروع کړې،خو د روغتون ډاکټرانو دلاساپې ورکوله،مګر هغې يې پر خبرو هيڅ غوږ هم نه نيوی،ځکه پلار يې د هغې له پاره يو لوی غر وو او دې به دا ويل کاشکي يې زه پر ځای مړه سوې وای.

ماورته و ويل:

ته اوس ژړا پرېږده ،درځه چې کورته يې يوسو، د روغتون ډاکټرانو هم زموږ سره امبولانس واستوی او د زرغونې تر کوره يې را و

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسولوو،دغه شپه يې پر خپل كور وكړه،سهار مو وختي جنازه مسجد ته راوړه ،په ټولو مسجدو كي مو اعلانونه وكړل،دقبر لپاره مو هم خلک وا ستول او زه راغلم په احمدپسي هغه مي په خبر كى،چي نظرجان اكا وفات سوى دى.هغه هم راسره روان سو او مسجد ته راغلو او له مسجده مو جنازه را واخسته تر هديرې پوري ،قبر يې تيار سوى وو،لمونځ مو وركى، او وروسته مو خاورو ته و سپارى،يو ساعت لا هم هلته معطله سوو،بيا ما احمد ته و ويل:

زه به ورسم د زرغونې كورته او له دوى سره به و اوسم،ته راسره ځې.

احمدخپل جيب ته لاس كى ،له جيبه يې شل زره افغانۍ را وكښلې ماته يې راكړې چي دا وركړه ،خو زه نه سم درسره تللاى.

ما هم له احمده پيسې را واخستې او د زرغونې كورته راغلم،ګورم چي زرغونه په غمو كي داسي غرقه وه،دونه ډيره خوايې بده وه چي بيخي يې ماته پام سوى هم نه دى،ور ږغ مي كړل چي زرغونې خو د زرغونې هيڅ نه راپام كيږي، د دوهم ځل لپاره مي بيا ورږغ كړل زرغونې.

دا وار يې راته پام سو او راته و يې ويل:

آآ! څه وايې.

ماورته و ويل:

په څه چورتو كي وركه سوې.

هغې راته و ويل:

بيخي نه پوهيږم ،چه په كوم چورت كي ومه،چيري يمه،چيري اوسېدمه،چير ته تلمه ،سر مي نه خلاصيږي ،خو دومره پوهيږم ،چي خداى(ج) مي له سره څخه اسمان ليري كى،پر ما ډير

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمونه،خواری،تکلیفونه او هر سخت راغلی دی،خو تر ټولو دغه د پلار مړینه ډیره گرانه راته تمامه سوه،هر څه چي مي درلودل هغه راڅخه ولاړل ،بیخي له ژونده څخه بېزاره یمه.

ماورته و ویل:

دومره ژر هم مه نا امیده کېږه،که ته دومره غمونه او اندیښنې و کړې ،نو ځان ته دي تاوان دی ،ستا په غمو او اندیښنو خو بیرته نه را ژوندی کیږي،صبر کوه خدای(ج) به دربانديي مهربانه سي،وسواس مه کوه ځکه وسواس کولو ته دي شیطان هڅوي او له خدایه(ج) دي ناراضه کوي،که ته دومره پر ځان فشار را ولې،نو مور خو دي بیا بیخي پر ځان فشار راولي،د هغې په خاطر له دې کارونو او چورتونو څخه لاس واخله،مرگ خو حق دی ،هیڅوک هم ژوندي نه پاته کیږي،که انس دی که جن،هر ژوندی جسم باعث د مرگ گرځي،نه زه پاته کېږم نه ته پاته کېږې ،ټول مړه کیږو او پر مرگ باور لرو،دا خبري مي ورته و کړې او له جیبه مي د احمد پیسې او زما سره هم یو څه وې را وکښې او هغې ته مي ور کړې او ورته و مي ویل:

زه وږی یم که کوم څه پاته وي نو راته تیار یې کړه،زرغونه هم ولاړه سوه هگی یې را ماتي کړې ،هغه یې راوړې نو ما زرغونه او مور یې هم راسره شریک کړله په ډوډۍ خوړلو باندي مو پیل وکړ او په ټولو مو یوځای په خوند و خوړه ،دوی مي بیخي چورتوته نه دي پرایښي ،چي و ژاړي یا غم زور ورباندي وکړي،شپه مو په دغه رقم سره تیره کړه،سهار مو د نظرجان اکا فاتحه هم واخسته،ختم مو هم پسي و کی،تر یوې هفتې پوري زه د زرغونې سره د شپې او ورځي ومه،اخیر ته د زرغونې مور راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته نوره اجازه ده اوس موږ يواځې پرېږده،ته به تر څو پوري راسره په تکليف يې،ته هم خپل کور لرې ،د غومره وخت چي دي راسره تير کی لا دي کور ودان،خدای(ج) دي خير در کړي.

ماورته و ويل:

تاسو زه څنګه يواځې پريښودلای سم ،ما ته د خپل کور له خوا هيڅ مشکل نسته ،زما د کور له خوا تاسو هيڅ غم مه کوی.

بيا زرغونې راته و ويل:

مور مي ربښتيا وايي،اوس هم ډير راسره سرګردانه سوې،ستا دا احسان به زه ټول عمر در ادا نه کړم .

ماورته و ويل:

دا خبري خو مه کوه،څه مي درسره کړي دي ،ما خو وعده درسره کړې ده،چي په هر مشکل کي درسره ولاړ يم.

زرغونې و ويل:

څه به لا راسره کوې ،څه دي نه دي راسره کړي،ستا او د احمد ښه به زه ټول عمر هيرنکړم.

ما ورته و ويل:

مخامخ د چا صفت کول ښه نه وي،ښه نو چي تاسو راته واياست نو به ولاړ سم ،نو مي خدای پاماني ورسره وکړه او له کوره يې را و وتلم،پوره لس دوولس شپې و سوې چي نه وم ورغلی، نويوه ورځ مي ځان بيکاره کی او ورغلمه.

دستي زرغونې راته و ويل :

چيري يې د انځر ګله،بيخي ورک ورک يې،موږ خو دي هير کړي يو.

ما ورته و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا هم چي ډیر درته ملامت یم، وار مي نه جوړیدی چي درته راسم یو کارنه یو کاربه راته پیدا سو،ډیره بخښنه غواړم.
زرغونې و ویل:
هسي مسخرې مي درسره کولې،ښه سو چي راغلې موږ هم دیغ سوي وو،بیخي مو نفس ختی ،دا اوس دستي ستا دراتلو له مخه یوه مرکه هم راته راغلې وه ،مورمي ورته و ویل:چي موږ پر دې حال یو،تاسي اوس ولاړ سی موږ به مشوره وکړو.
هغوی ویل:تاسي مشوره وکړی موږ به انشاءالله په یوه هفته کي بیرته درته راځو،دوی خواران نوزما له عمله څه خبردي،چي ما څه نه دي کړي.
ما ورته و ویل:چي تا هیڅ هم نه دي کړي،ته به خپل تیرسوی ژوند په ذهن کي لا هم نه در ګرځوې،چي تیر سو هغه هیر سو،په تا خو هغوی نه دي خبر او نه درباندي خبریږي او که درباندي خبر هم سول ،ته به یې نه ورسره منې او نه زه دا کیسه چاته کوم او نه یې په خوله راوړم،د احمد له طرفه هم خاطرجمعه اوسه چي هیڅچا ته به نه وایې او که څوک خبرهم سول نو موږ به ورته پښېمانه سو،چي دا هسي تور ور باندي لګیدلی دی،نو که ما دوست ګڼې او زما منې نو دغي مرکې ته ځواب مه ورکوه،ځکه اوس خوته هم یواځي یې او مور دي هم یواځي ده،که له ځان او مور سره دي ښه کوې نو زما خبره و منه اودا دوستي له لاسه مه ورکوه ،ژوند بې ملګري نه تیریږي ، له فکرونو به خلاصه سې،له وام او ترس څخه به خلاصه سې،له یواځیتوب څخه به خلاصه سې،له غمو څخه به خلاصه سې،له ناروا څخه به خلاصه سې، که هوس ده هم بالا بس ده، خدای(ج) به دي ژوند ور سره خوشاله کړي تل به خوشاله یې،اوس خو دي پلار نسته او مور به دي هم ستا سره اوسي،تا ته الله(ج)

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي حسن او ښايست درکړی ،چي ليوني به هم درته ځاريږي،هيڅکله به څوک له دې رازه خبر نه سي او که خبر هم سول نه به يې مني ، بيامي د زرغونې مورته هم و ويل: چي ته ورته و وايه چي په دې کار راضي سي.

مور يې هم ورته و ويل: دا چي دوی هم درسره همکاري کوي او درباندي خوشاله دي نو ته څه غواړې او د چا پروا لرې لوري،زه هم خوشالېږم چي ستا ژوند خوشاله او برابر وي،ټول عمر به زه نه يم درسره،يوه ورځ نه يوه ورځ به مړه يم،بيا به بيخي يواځي سې او د کمک لپاره به څوک نه لرې،اوس زه هرڅه درسره کولای سم،زما دعا هميشه در سره مل ده او زما خبره به پر مځکه نه غورځوې لوري ، بيا ورته احساساتي سوه ،چي که دي دا مرکه قبوله نه کړه، خپلې شيدي نه دربخښم.

زرغونې چي د مور دا جدي حالت وليدی، نو يې ورته و ويل:زه دي ستا پښو ته صدقه سم،ستا هري بلاته دي و درېږم موري،ستا هره فيصله ماته منظور او قبول ده،که مي ټول عمر په سره اور هم تير سي ،زه يې ستا له وجي قبلوم ،دا خو زما د ژوند د ښه کيدو خبره ده،که ته راته و وايې چي ځان سره اورته واچوه،زه يې د سر په ستر ګو منم او اورته لوېږم،بلکُل زما ستا فيصله قبوله ده،زما اختيار ستا وو او ستا دی.

ما چي د زرغونې له خولې څخه دا خبري وا ورېدې ډير خوشاله سوم،چي د مور او زما خبره يې و منله،نو مي د زرغونې مور ته و ويل: چي مرکه بيا څه وخت راځي؟

هغې راته و ويل:

چي کيدای سي په دا يوه هفته کي را سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماورته وويل:

چي تاته يې کور معلوم دی؟ .

هغې راته وويل:

هو کور يې رامعلوم دی .

ما ورته وويل:

د پخوانيو خلکو متل دی ،چي پر ښو تلوار او پر بدو تامل،هر ځونه چي دا کار ژر سره رسيږي دغومره بهتر دی،نو مي د زرغونې مور ور وا ستوله چي هسي ورسي او دا دوستي سره و رسوي،چي مور دوستي درسره کوو ،نو هغه غريبه هم دستي را ولاړه سوه او ورغله ،ما او زرغونه يوائې سره پاته سولو،ورته ويل مي :چي که دا دوستي سره و رسېده ډير به ښه سي او زه به ډير درځخه خوشاله سم،دا به دي پر ما يو لوی احسان وي.

زرغونې راته وويل:

که داسي وي نو احسان به مي نه هيروې.

ماورته وويل:

بيخي يې نه هېروم،تر دريو ساعتو پوري ما او زرغونې خبري کولاې او مور يې هم راغله ،ماته يې تبريکي راکړه،چي کار سره و رسېدی او زموږ دوستي يې قبوله کړه،صبا ته له خيره سره راځي ستن او تار وړي.

زه ډير خوشاله سوم نو مي د زرغونې مور ته و ويل:

دا چي پر مادي دا زيری و کی،نو د ستن او تار ټول مصرف زه کوم هغه هم ستا د زيري په بدل کي،دستي را ولاړ سوم بازار ته راغلم او ټول هغه شيان کوم چي ضروری وه هغه مي ورته راوړل،چي دا سبا ته تيار کړی ترڅو چي مو دوستان راځي ،بيا مي له دوی ځخه رخصت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخستی او ورته و مي ویل چي زه بیا سبا راځمه،راغلمه کور ته او د سبا په انتظار وم .په رښتیا هم چي دا شپه له خوشالی څخه راباندي اوږده سوه .سهار لس بجې وې چي ورغلمه،لومړی مي د زرغونې مور ولیده چي ډېره خوشاله مالومیده،پوښتنه مي ځني وکړه،چي کار سره و رسېدی؟

هغې راته و ویل:

چي هو کار په خیر سره و رسېدی، ستن او تار یې یو وړل، کله چي یې دا خبره راته وکړه نو بیخي بې حده خوشاله سوم،نو مي ورته و ویل:

چي ښه سو دا کار هم سره و رسېدی،چیري ده زرغونه؟

هغې راته و ویل: په خپله خونه کي ده،ته چي راغلې نو له شرمه ننوتله خوني ته.

زه هم خوني ته پسي ورغلم، زرغونې له شرمه څخه راته کتلای نسوای،نو مي ورته و ویل:

چي اوس زما څخه هم شرمېږې ،کله نا کله شرم هم د خوشالۍ سبب ګرځي،تا ته دي ستا خوشالي مبارک وي،مبارکي چي مي ورکړه،نو مي د اخیري ځل لپاره په غېږ کي ټینګه و نیول او ورته و مي ویل:

چي زما خبري په یاد لره، پخوانۍ کیسې له ذهنه و باسه ،نه ما ته پېژندلې او نه تا زه پېژندلم، پس له نن څخه د خوشالۍ،سوکالۍ او نیکمرغۍ ژوند او اوږد عمر در ته غواړم.

۱۳۸۶-۰۳-۰۱

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library